

PŘÍLOHY

**k instrukci Ministerstva spravedlnosti
ze dne 31. prosince 2010, č. j. 57/2008-MOT-J/60,
o postupu soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních**

Příloha č. 1

KONZULÁRNÍ ÚMLUVY, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA**Základní úprava**

Vídeňská úmluva o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.) - čl. 36 odst. 1 písm. b)

Stát¹⁾	konzulární úmluva	vyrozumění konzulárního úřadu o omezení osobní svobody cizince
Afghánistán	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou z 22. dubna 1981 (č. 33/1983 Sb.)	čl. 36 odst. 1 - neprodleně
Albánie	Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Albánskou lidovou republikou z 16. ledna 1959 (č. 96/1960 Sb.)	-
Alžírsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou z 3. července 1985 (č. 48/1987 Sb.)	čl. 48 odst. 1 písm. b) - bez prodlení
Bělorusko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Bosna a Hercegovina	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Černá Hora	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Čína	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Čínskou lidovou republikou z 5. září 1988 (č. 97/1989 Sb.)	čl. 15 odst. 2 - do 7 dnů
Etiopie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou Etiopií z 13. září 1981 (č. 119/1982 Sb.)	čl. 38 odst. 1 - neprodleně
Chorvatsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Indie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou z 4. prosince 1974 (č. 8/1980 Sb.)	čl. 35 odst. 1 - neprodleně
Irák	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou z 16. srpna 1985 (č. 81/1987 Sb.)	čl. 31 odst. 1 písm. b) - bezodkladně, pokud o to osoba požádá
Jemen	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou z 23. března 1984 (č. 43/1986 Sb.)	čl. 36 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů
KLDR	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou z 11. září 1988 (č. 96/1989 Sb.)	čl. 37 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů
Kosovo	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Stát¹⁾	konzulární úmluva	vyrozumění konzulárního úřadu o omezení osobní svobody cizince
Kuba	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou z 7. dubna 1973 (č. 14/1975 Sb.)	čl. 22 odst. 2 - neprodleně
Kyrgyzská republika	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Laos	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Laoskou lidově demokratickou republikou z 15. března 1985 (č. 46/1987 Sb.)	čl. 45 odst. 1 písm. b) - bez prodlení
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Moldavská republika	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Mongolsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou z 3. června 1976 s Protokolem (č. 47/1977 Sb.)	čl. 39 odst. 2 Úmluvy, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Rusko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Srbsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Sýrie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou z 23. května 1979 (č. 101/1983 Sb.)	čl. 39 odst. 1 - do 10 dnů
Tunisko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou z 12. dubna 1979 (č. 44/1981 Sb.)	čl. 48 odst. 2 - do 10 dnů
Turecko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou z 15. listopadu 1977 (č. 33/1980 Sb.)	čl. 38 odst. 1 - bezodkladně
Ukrajina	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
USA	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými z 9. července 1973 (č. 28/1988 Sb.)	čl. 36 odst. 1 - do 3 dnů
Vietnam	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou z 14. února 1980 (č. 15/1981 Sb.)	čl. 46 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů

Aktuální přehled konzulárních úmluv je dostupný na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí (www.mzv.cz).

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 2

**MNOHOSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY V OBLASTI MEZINÁRODNÍ
JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH¹⁾**

Mezinárodní úmluva o potlačení obchodu s děvčaty z 4. května 1910 (č. 26/1913 ř. z., č. 160/1922 Sb.).

Úmluva o potírání šíření necudných publikací z 4. května 1910 (č. 116/1912 ř. z., č. 184/1922 Sb. z. a n.)

Mezinárodní úmluva o potírání obchodu s ženami a dětmi z 30. září 1921 (č. 123/1924 Sb. z. a n.)

Mezinárodní úmluva o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jejich rozšiřování z 12. září 1923 (č. 96/1927 Sb. z. a n.)

Úmluva o otroctví z 25. září 1926 (č. 165/1930 Sb. z. a n.)

Úmluva o potírání penězokazectví z 20. dubna 1929 (č. 15/1932 Sb. z. a n.)

Mezinárodní úmluva o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 (č. 32/1936 Sb. z. a n.)

Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia z 9. prosince 1948 (č. 32/1955 Sb.)

Úmluva o potlačování obchodu s lidmi a potlačování vykořisťování prostitutek druhých osob z 21. března 1950 (nebyla vyhlášena)

Úmluva na ochranu kulturních statků za ozbrojeného konfliktu s Protokolem z 14. května 1954 (č. 94/1958 Sb.)

Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 32/2004 Sb. m. s.; příloha č. 4)

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; příloha č. 7)

Jednotná úmluva o omamných látkách z 31. března 1961 (č. 47/1965 Sb.)

Úmluva o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla z 14. září 1963 (č. 102/1984 Sb.)

Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb.; příloha č. 13)

Úmluva o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti z 26. listopadu 1968 (č. 53/1974 Sb.)

Úmluva o potlačování protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.)

Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.)

Protokol o změnách Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 z 25. března 1972 (č. 458/1991 Sb.)

Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb. č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 20/2004 Sb. m. s.; příloha č. 10)

Mezinárodní úmluva o potlačení a trestání zločinu apartheidu z 30. listopadu 1973 (č. 116/1976 Sb.)

Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.)

Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.; příloha č. 5)

Evropská úmluva o potlačování terorismu z 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.)

Druhý dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.; příloha č. 6)

¹⁾ Mimo mezinárodní smlouvy týkající se pouze členských států Evropské unie a států zapojených do užší schengenské spolupráce.

Dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 31/1997 Sb.; příloha č. 8)

Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, z 19. května 1978 (č. 123/1980 Sb.)

Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů z 26. října 1979 (č. 114/1996 Sb., č. 27/2007 Sb. m. s.)

Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí z 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.)

Úmluva o mořském právu z 16. prosince 1982 (č. 240/1996 Sb.)

Úmluva o předávání odsouzených osob z 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11)

Evropská úmluva o odškodňování obětí násilných trestných činů z 24. listopadu 1983 (č. 141/2000 Sb. m. s.)

Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.)

Evropská úmluva o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 26. listopadu 1987 (č. 9/1996 Sb.)

Úmluva o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.)

Protokol o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988 (č. 101/2005 Sb. m. s.)

Úmluva proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988 (č. 462/1991 Sb.)

Úmluva o finančních operacích prováděných důvěrně obeznamenými osobami z 20. dubna 1989 (č. 142/2000 Sb. m. s.)

Protokol k úmluvě o finančních operacích prováděných důvěrně obeznamenými osobami z 11. září 1989 (č. 143/2000 Sb. m. s.)

Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.)

Úmluva o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu z 9. prosince 1994 (č. 46/1999 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.)

Úmluva OECD o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích z 17. prosince 1997 (č. 25/2000 Sb. m. s.)

Dodatkový protokol z 18. prosince 1997 k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 21. března 1983 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12)

Římský statut Mezinárodního trestního soudu z 17. července 1998 (č. 84/2009 Sb. m. s.)

Trestněprávní úmluva o korupci z 27. ledna 1999 (č. 70/2002 Sb. m. s., č. 43/2009 Sb. m. s.)

Druhý protokol k Úmluvě na ochranu kulturních statků za ozbrojeného konfliktu z 26. března 1999 (č. 71/2007 Sb. m. s.)

Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu z 10. února 2000 (č. 18/2006 Sb. m. s., č. 9/2010 Sb. m. s.)

Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 48/2006 Sb. m. s.; příloha č. 9)

Mezinárodní úmluva o potlačování činů jaderného terorismu z 13. dubna 2005 (č. 57/2007 Sb. m. s.)

Opční protokol k Úmluvě o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu z 8. prosince 2005 (č. 69/2010 Sb. m. s.)

Bližší informace k výše uvedeným mnohostranným úmluvám včetně aktuálních seznamů smluvních stran lze získat na internetových stránkách příslušných mezinárodních organizací, zejména:

Rada Evropy	conventions.coe.int
Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD)	www.oecd.org
Organizace spojených národů (OSN)	treaties.un.org
Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO)	www.icao.org

Pokud jde o internetové stránky Rady Evropy, jsou čísla ETS, resp. CETS, podle kterých lze úmluvy na těchto internetových stránkách vyhledávat, uvedena jednak v seznamu všech úmluv Rady Evropy na těchto internetových stránkách, jednak v případě nejdůležitějších úmluv Rady Evropy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních v přílohách č. 4 až 14/A. Údaje na stránkách Rady Evropy jsou průběžně aktualizovány.

Seznam mezinárodních smluv závazných pro Českou republiku je obsažen rovněž na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí (www.mzv.cz).

Orientačně lze některé údaje o vybraných mnohostranných smlouvách závazných pro Českou republiku zjistit na internetových stránkách ministerstva (<http://portal.justice.cz/> > Ministerstvo spravedlnosti > Odborné činnosti a služby veřejnosti > Mezinárodní vztahy > Mnohostranné vztahy).

Příloha č. 3

**DVOUSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY V OBLASTI MEZINÁRODNÍ
JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH¹⁾****AFGHÁNISTÁN**

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 24. června 1981 (č. 44/1983 Sb.)

ALBÁNIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Albánskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 16. ledna 1959 (č. 97/1960 Sb.)

ALŽÍRSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 4. února 1981 (č. 17/1984 Sb.)

BAHAMY

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 39/2005 Sb. m. s.)

BĚLORUSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 79/2009 Sb. m. s.)

BOSNA A HERCEGOVINA

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

GAMBIE

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

GRUZIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 82/2009 Sb. m. s.)

CHORVATSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

INDIE

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

1) Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

JEMEN

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 19. ledna 1989 (č. 76/1990 Sb.)

KANADA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 56/1929 Sb. z. a n.)

Smlouva mezi Českou republikou a Kanadou o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 3. listopadu 1997 (č. 129/2000 Sb. m. s., č. 76/2003 Sb. m. s.)

KEŇA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., výměna nót dne 15. ledna 1970 a výměna nót v roce 1996)

KLDL

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 11. září 1988 (č. 93/1989 Sb.)

KOSOVO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

KUBA

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou o vzájemné pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 18. dubna 1980 (č. 80/1981 Sb.)

KYRGYZSTÁN

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 80/2009 Sb. m. s.)

BÝVALÁ JUGOSLÁVSKÁ REPUBLIKA MAKEDONIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

MOLDAVSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 81/2009 Sb. m. s.)

MONAKO

Úmluva mezi Československem a knížectvím Monackým o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních z 22. prosince 1934 (č. 222/1936 Sb. z. a n.)

MONGOLSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskem o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech z 15. října 1976 (č. 106/1978 Sb.)

NOVÝ ZÉLAND

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

RUSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.)

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Smlouva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců z 2. července 1925 (č. 48/1926 Sb. z. a n.; příloha č. 21/B)

Dodatková úmluva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Americkými o vzájemném vydávání zločinců z 29. dubna 1935 (č. 185/1935 Sb. z. a n.; příloha č. 21/B)

Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech ze 4. února 1998 (č. 40/2000 Sb. m. s.; příloha č. 21/A)

Dodatková úmluva o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými z 16. května 2006 (č. 7/2010 Sb. m. s.; příloha č. 21/A)

Druhá dodatková úmluva o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými z 16. května 2006 (č. 8/2010 Sb. m. s.; příloha č. 21/B)

SRBSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

SVAZIJSKO

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., výměna nót dne 11. listopadu 1970)

SÝRIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 18. dubna 1984 (č. 8/1986 Sb.)

THAJSKO

Dohoda mezi Českou republikou a Thajským královstvím o předávání pachatelů a spolupráci při výkonu trestních rozsudků z 26. dubna 2000 (č. 107/2002 Sb. m. s.)

TUNISKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, o uznání a výkonu justičních rozhodnutí a o vydávání, s Dodatkovým protokolem z 12. dubna 1979 (č. 40/1981 Sb.)

UGANDA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Ugandskou republikou o potvrzení platnosti Smlouvy ze dne 11. listopadu 1924 mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců na území Ugandy z 12. června 1965)

UZBEKISTÁN

Smlouva mezi Českou republikou a Uzbekistánskou republikou o právní pomoci a právních vztazích v občanských a trestních věcech z 18. ledna 2002 (č. 133/2003 Sb. m. s.)

VIETNAM

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 12. října 1982 (č. 98/1984 Sb.)

ZAMBIE

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

Některé z uvedených dvoustranných smluv byly z podstatné části derogovány Evropskou úmluvou o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce č. 32/2004 Sb. m. s.; srov. čl. 28) a Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; srov. čl. 26).

Seznam mezinárodních smluv závazných pro Českou republiku je obsažen rovněž na internetových stránkách Ministerstva zahraničních věcí (www.mzv.cz).

Orientačně lze seznam dvoustranných smluv závazných pro Českou republiku v oblasti mezinárodní justiční spolupráce zjistit na internetových stránkách ministerstva (<http://portal.justice.cz/> > Ministerstvo spravedlnosti > Odborné činnosti a služby veřejnosti > Mezinárodní vztahy > Dvoustranné vztahy).

Příloha č. 4/A

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VYDÁVÁNÍ

z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	17/08/98	V/P
Andorra	11/01/01	V/P
Arménie	25/04/02	V/P
Ázerbájdžán	26/09/02	V/P
Bosna a Hercegovina	24/07/05	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/01/93	P
Gruzie	13/09/01	V/P
Chorvatsko	25/04/95	P
Izrael	26/12/67	V/P
Jihoafrická republika	13/05/03	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	26/10/99	V/P
Moldavsko	31/12/97	V/P
Monako	01/05/09	P
Rusko	09/03/00	V/P
San Marino	16/06/09	V/P
Srbsko	29/12/02	V
Švýcarsko	20/03/67	V/P
Turecko	18/04/60	V
Ukrajina	09/06/98	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 024

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 4/B

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VYDÁVÁNÍ

z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE*Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 19. května 1998 - originál anglicky***Výhrady**

Článek 7

Pokud jde o odstavec 1 článku 7, albánská strana nepovoluje vydávání osob, které se dopustily trestných činů buď na albánském území nebo mimo něj, jestliže tento trestný čin poškodil zájmy státu nebo občanů, leda by bylo se zainteresovanou stranou dohodnuto něco jiného.

Toto prohlášení je platné jen za podmínek reciprocity.

Článek 12

Pokud jde o odstavec 2 článku 12, albánská strana předkládá výhradu, že žádost o vydání musí být vždy doprovázena originálním textem nebo ověřenou kopií použitého zákona.

Prohlášení

Článek 2

Pokud jde o odstavec 1 článku 2 Úmluvy, albánská strana nemá žádné minimální limity pro délku trestu odnětí svobody nutnou pro účel vydání. Albánská strana považuje toto prohlášení za platné jen pod podmínkou reciprocity.

Toto prohlášení je platné jen za podmínek reciprocity.

Článek 6

Pokud jde o odstavec 1, písmeno a článku 6, albánská strana odmítá vydávání svých občanů, pokud není jinak stanoveno v mezinárodních smlouvách, kterých je Albánie smluvní stranou.

Pokud jde o odstavec 1, písmeno b článku 6, zahrnuje albánská strana do pojmu „občané“ osoby s dvojitým občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

Článek 19

Pokud jde o odstavec 2 článku 19, albánská strana prohlašuje, že pokud osoba, jejíž vydání se žádá, vykonává trest pro jiný trestný čin, bude jí v případě vydání povoleno, aby vykonala celý trest v dožadující zemi.

Toto prohlášení je platné jen za podmínek reciprocity.

Článek 21

Pokud jde o odstavec 4, písmeno a článku 21, albánská strana prohlašuje, že předběžné oznámení není třeba v případě leteckého průvozu, při kterém není plánováno přistání na albánském území.

ANDORRA*Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 13. října 2000 - originál francouzsky a katalánsky***Výhrady**

Článek 1

Ústava Knížectví Andorra zakazuje ve svém článku 85, odstavci 2 zvláštní soudy. Vydání nebude proto povoleno v případech, kdy požadovaná osoba by v dožadující státě byla souzena zvláštním soudem nebo pokud by vydání bylo žádáno pro výkon trestu či ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy) nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Stejným způsobem a v souladu s článkem 14, odstavci 2, 13, 14 a 15 zákona „qualificada“ Knížectví Andorra vydání nebude povoleno:

- a. pokud je výrok o vině založen na zjevném omylu,
- b. pokud je pravděpodobné, že vydání by mělo pro požadovanou osobu výjimečně závažné důsledky, zejména z důvodu jejího věku či zdravotního stavu,
- c. pokud by požadovaná osoba byla v dožadujícím státě souzena tribunálem, který nezabezpečuje základní procesní záruky a ochranu práv obhajoby, nebo tribunálem ustaveným pro jedinečný případ takové osoby, ať již samotné či nikoli.

Článek 12

Knížectví Andorra si vyhrazuje právo vyžadovat od dožadující strany předložení důkazů zakládajících dostatečnou pravděpodobnost, že trestný čin byl spáchán osobou, jejíž vydání je žádáno. Pokud by byly takové důkazy shledány nedostatečnými, vydání může být odmítnuto.

Prohlášení

Článek 6

Článek 14, odstavec 1 zákona „qualificada“ [zákon, k jehož přijetí je zapotřebí kvalifikované většiny v zákonodárném sboru] o vydávání zakazuje vydání osob s andorským občanstvím. Pro účely této Úmluvy bude pojem „občan“ znamenat jakoukoli osobu s andorským občanstvím v době spáchání skutku v souladu se zákonem „qualificada“ o andorském občanství.

Článek 11

Článek 8, odstavec 3 Ústavy Knížectví Andorra zakazuje trest smrti. Pokud by za trestný čin, pro který je vydání žádáno, mohl být podle práva dožadující strany uložen trest smrti, Knížectví Andorra odmítne vydání, leda by dožadující strana poskytla takové ujištění, které by dožádanou stranou bylo považováno za dostatečné, že trest smrti nebude vykonán.

Článek 16

V případě žádosti o předběžné zatčení bude Knížectví Andorra vyžadovat jako dodatečnou informaci krátké prohlášení o údajných skutečnostech proti požadované osobě.

Článek 21

Knížectví Andorra povolí průvoz pouze v případě, že všechny podmínky vyžadované pro povolení vydání budou splněny v souladu s touto Úmluvou.

Článek 23

Knížectví Andorra bude vyžadovat od dožadující strany dodání překladu žádosti o vydání a všech příložených dokumentů do katalánštiny, španělštiny nebo francouzštiny.

ARMÉNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2002 - originál anglicky

Výhrady

Článek 1

Pokud jde o článek 1 Úmluvy, Arménská republika si vyhrazuje právo odmítnout povolení vydání:

- a. pokud vydávaná osoba bude předvedena před výjimečný soud nebo pokud jde o osobu, která má vykonat trest uložený takovým soudem,
- b. pokud existují dostatečné důvody předpokládat, že v důsledku zdravotního stavu a věku takové osoby bude její vydání škodlivé pro její zdraví nebo ohrozí její život,
- c. pokud Arménská republika osobě, jejíž vydání je žádáno, poskytla politický azyl.“

Článek 2

Arménská republika prohlašuje, že vydání k výkonu trestu podle článku 2, odstavce 1 Úmluvy bude povoleno, pokud osoba, jejíž vydání je žádáno, byla odsouzena k trestu odnětí svobody v délce alespoň šesti měsíců nebo k trestu přísnějším.

Prohlášení

Článek 3

Vzhledem k tomu, že zákonodárství Arménské republiky nedefinuje pojem „politický trestný čin“ nebo „trestný čin související s politickým trestným činem“, Arménská republika žádána o vydání na takovém základě, povolí vydání, pokud trestný čin uvedený v žádosti o vydání je za takový považován podle jejího obecného trestního práva nebo podle mezinárodních smluv, jimiž je Arménská republika vázána.

Článek 4

Vzhledem k tomu, že všechny trestné činy vojenské spadají pod obecné trestní právo Arménské republiky, vydání žádané jinou smluvní stranou bude povoleno, pokud trestný čin, pro který je vydání žádáno, spadá rovněž pod obecné trestní právo dožadující strany.

Článek 6

Podle písmene a odstavce 1 článku 6 prohlašuje Arménská republika, že nebude vydávat své občany.

Podle písmene c odstavce 1 článku 6 občanství Arménské republiky ve smyslu této Úmluvy bude posuzováno dle stavu k okamžiku rozhodnutí týkajícího se vydání.

Článek 16

Předběžné zatčení podle odstavce 4 článku 16 bude zrušeno v každém případě, kdy v období jednoho měsíce po zatčení dožadovaná strana neobdrží žádost o vydání a dokumenty uvedené v čl. 12.

Článek 23

Arménská republika prohlašuje, že žádost o vydání a dokumenty, které mají být předloženy, musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka arménského nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

ÁZERBÁJDŽÁN

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. června 2002 - originál anglicky

Výhrady

Článek 1

Ázerbájdžánská republika si vyhrazuje právo nepovolit vydání z humanitárních důvodů, se zřetelem ke stáří nebo zdravotnímu stavu hledané osoby.

Ázerbájdžánská republika odmítne vydání, bude-li existovat opodstatněný předpoklad, že by takové vydání ovlivnilo suverenitu či národní bezpečnost Ázerbájdžánské republiky.

Ázerbájdžánská republika odmítne povolit vydání, bude-li existovat opodstatněný předpoklad, že osoba, jejíž vydání je žádáno, bude v dožadující zemi vystavena mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Ázerbájdžánská republika nepovolí vydání, bude-li existovat opodstatněný předpoklad, že osoba, jejíž vydání je žádáno, bude perzekvovaná na základě své rasy, národnosti, jazyka, vyznání, státní příslušnosti nebo politického přesvědčení.

Článek 6

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že podle článku 53(II) ústavy Ázerbájdžánské republiky nesmí být občan Ázerbájdžánské republiky za žádných okolností vydán do jiného státu. S ohledem na tuto skutečnost Ázerbájdžánská republika v každém případě odmítne vydání svých občanů.

Prohlášení

Článek 21

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že průvoz vydávané osoby přes území Ázerbájdžánské republiky bude umožněn v závislosti na splnění podmínek, které platí pro vydání.

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit plnění ustanovení Úmluvy a jejích Dodatkových protokolů na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

Článek 23

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že žádosti o vydání a doklady k nim připojené musejí být předkládány společně s překladem do ázerbájdžánského jazyka.

ČERNÁ HORA²⁾

Prohlášení obsažená v listině o přistoupení uložené dne 30. září 2002 - originál anglicky

²⁾ Výbor ministrů Rady Evropy na svém 967. zasedání rozhodl, že Černá Hora se stane smluvní stranou této úmluvy od 6. června 2006.

Články 6 a 21

Svazová republika Jugoslávie bude v souladu s článkem 6, odstavcem 1.a Úmluvy odmítat vydání a v souladu s článkem 21, odstavcem 2 Úmluvy průvoz svých občanů.

Článek 21

V souladu s článkem 21, odstavcem 5 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie povolí průvoz osoby výhradně za stejných podmínek, jako platí pro vydání.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, potvrzené v ratifikační listině uložené dne 15. dubna 1992 a ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 15. dubna 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny, a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993 - originál anglicky

Článek 21

Podle článku 21.5 bude průvoz osob ve smyslu článku 21 povolen pouze za podmínek, které se vztahují na případy vydání.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce České republiky ze dne 14. ledna 2005, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 14. ledna 2005 - originál anglicky

Článek 28

V souladu s článkem 28 odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání Česká republika tímto oznamuje implementaci rámcového rozhodnutí EU ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie (2002/584/JHA) v českém zákonodárství; dále „rámcového rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu“, které Česká republika považuje za jednotné právo podle článku 28, odstavce 3 Úmluvy, a které bude Česká republika aplikovat ve vzájemných vztazích s těmi členskými státy Evropské unie, které rovněž implementovaly rámcové rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu. Evropská úmluva o vydávání včetně dvou Dodatkových protokolů ze dne 15. října 1975 a 17. března 1978, se bude nadále aplikovat ve vztahu k členským státům Evropské unie ohledně vydávání osob stíhaných pro trestné činy spáchané před 1. listopadem 2004.

Česká republika bude nadále aplikovat článek 3 Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech podepsané v Praze dne 29. října 1992 a článek 15 Smlouvy mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího plnění, podepsané ve Vídni dne 27. června 1994, na jejichž základě jsou evropské zatýkáčím rozkazy spolu s dalšími dokumenty zasílány bez překladu do úředního jazyka dožádaného státu.

GRUZIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - originál anglicky a gruzínsky

Výhrady

Článek 1

Vydání bude povoleno pouze za podmínky, že jakákoli osoba, občan, osoba bez státní příslušnosti nebo cizinec, který spáchal trestný čin, nebude souzen před zvláštním soudem dožadující strany a že jeho vydání není dožadující stranou žádáno k výkonu trestu či ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

Gruzie si vyhrazuje právo odmítnout vydání jakékoli osoby z humanitárních důvodů, pokud by vydání negativně ovlivnilo stav této osoby.

Gruzie prohlašuje, že nepovolí vydání jakékoli osoby, pokud jde o trestné činy, za jejichž spáchání lze dle práva dožadující strany uložit trest smrti.

Prohlášení

Gruzie nebude odpovědná za používání ustanovení Úmluvy na teroristy v územích oblastí Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmito územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

Článek 6

Pro účely této Úmluvy si vláda Gruzie vyhrazuje právo rozhodnout o vydání svých občanů na základě reciprocity a odmítnout jejich vydání z důvodů veřejné morálky, veřejného pořádku a bezpečnosti státu.

Pokud jde o článek 6, odstavec 1, pojem „občan“ ve smyslu této Úmluvy bude používán, jak je určen zákonodárstvím Gruzie.

Článek 21

V případě průvozu podle článku 21 Úmluvy se použije Článek 11 *mutatis mutandis*.

Pokud jde o článek 21 Úmluvy, Gruzie si vyhrazuje právo nepovolit průvoz za stejných podmínek, za kterých povoluje vydání.

Článek 23

Pokud jde o článek 23 Úmluvy, nejsou-li žádost o vydání a předložené dokumenty v gruzínském jazyce, musí být žádost i dokumenty opatřeny překladem do jazyka anglického či ruského.

CHORVATSKO

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 25. ledna 1995 - originál anglicky

Článek 6

Článek 9 Ústavy Chorvatské republiky zakazuje vydávání chorvatských občanů.

Chorvatská republika proto nebude umožňovat vydání chorvatských občanů.

„Občanství“ osoby, která je žádána k vydání, bude posuzováno podle stavu v době, kdy byl spáchán trestný čin, a v souladu s právními předpisy Chorvatské republiky o státním občanství [článek 6, odstavec 1 (b) Úmluvy].

Článek 21

Článek 9 Ústavy Chorvatské republiky zakazuje vydávání chorvatských občanů.

Chorvatská republika proto nebude umožňovat žádný průvoz (článek 21, odstavec 2 Úmluvy) svých vlastních občanů.

Chorvatská republika povolí průvoz osoby pouze za podmínek, které se vztahují na vydávání (článek 21, odstavec 5 Úmluvy).

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 27. září 1967 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

Izrael nepovolí vydání žádné osoby, pokud není obviněna nebo nebyla odsouzena v dožadujícím státě pro trestný čin, který by, kdyby byl spáchán v Izraeli, byl jedním z následujících trestných činů:

a. jakýmkoli trestným činem, za který lze uložit trest smrti nebo trest odnětí svobody delší než tři roky (i pro tresty nižší, je-li rozsudek vyneset nižším soudem), s výjimkou:

1. trestného činu, z něhož může být osoba obviněna, jen pokud byla v době jeho spáchání vojákem ve smyslu zákona o vojenské spravedlnosti, 5715-1955;
2. trestných činů podle § 85 trestního zákoníku z roku 1936 (násilné bránění nebo kladení překážek oznámení nebo přítomnosti příslušného policejního důstojníka v případě sročení k nepokojům nebo nepokojů) nebo podle novely trestního zákona (zákon o bigamii), 5719-1959 (bigamie);
3. trestných činů podle novely trestního zákona (zákon o útoku na policejního důstojníka), 5712-1952, nebo podle některého ze zákonů uvedených v příloze k zákonu o předcházení lichvě a spekulaci (jurisdikce), 5711-1951 (různé zákony, předpisy vyhlášky upravující podnájem a ubytování hostů a distribuci, ceny a kontrolu prodeje potravin).

b. trestným činem, za který je stanoven trest lehčí, než výše uvedený, a který je trestným činem podle novely trestního zákona (zákon o úplatcích), 5712-1952, nebo podle některého z následujících ustanovení trestního zákoníku z roku 1936: 88 (výtržnické bránění plavbě lodí), 109B, 110 - 115 (různé trestné činy vztahující se ke zneužití úřední pravomoci veřejnými činiteli), 120 - 122, 124 (křivá přísaha, křivé svědectví, ničení důkazů, spiknutí k vyhnutí se spravedlnosti a ovlivňování svědků), 140 (podvody veřejných činitelů), 146 (urážka náboženství), 156, 158, 159 (pohlavní styk manžela s dívkou mladší 15 let, obscénnost bez násilí a obscénnost vůči osobě mladší 16 let), 161 d. (sodomie), 185, 186 (zanedbání výživy atd. a opuštění dětí), 195 (šíření nebezpečné nákazy nebo nemoci), 218 (zabití z nedbalosti), 242, 250 (útok s následkem újmy na těle), 261, 262 (nucené práce a omezování osobní svobody), 270 (krádež), 304 b. a c. (zpronevěra na věřiteli), 305 (spiknutí k zpronevěře na veřejnosti), 310 (přijetí majetku získaného podvodem), 350 (napodobování bankovek), 359, 360, 363 - 366 (padělání) nebo podle novely trestního zákona (zákon o podvodu, vydírání a vyhrožování), 5723-1963 (podvod a padělání)³⁾.

³⁾ Výhrada byla odvolána verbální notou Ministerstva zahraničních věcí Izraele ze dne 13. ledna 2002, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 31. ledna 2002.

Izrael nepovolí vydání osoby obviněné z trestného činu, pokud není u soudu v Izraeli prokázáno, že jsou dostatečné důkazy pro to, aby byla v Izraeli pro takový trestný čin postavena před soud.

Článek 9

Izrael nevyhoví žádosti o vydání, pokud v dožadujícím státě, pokud jde o předmětný trestný čin, byla žádaná osoba omilostněna nebo jí byl trest prominut.

Článek 14

Izrael nepovolí vydání při odchýlení se od zásady speciality, leda:

- a. že žádaná osoba byla ve své nepřítomnosti prohlášena za podléhající vydání, také pokud jde o jiný trestný čin poté, co jí byla dána příležitost být zastoupena v řízení směřujícím k takovému prohlášení;
- b. za podmínky, že proti žádané osobě nebude vedeno trestní řízení, nebude odsouzena nebo zbavena svobody za účelem vykonání trestu, ledaže poté, co opustila dožadující stát po svém vydání, se do něj dobrovolně vrátila, nebo pokud neopustila dožadující stát do 60 dnů poté, co k tomu dostala příležitost.

Článek 15

Článek 15 bude znít, jako by slova „60 dní“ v článku 14, odstavci 1 b nahradila slova „45 dní“.

Prohlášení

Článek 21

Izrael povolí průvoz osoby, jen v případě, že pokud by přijímající stát požadoval vydání žádané osoby z Izraele, nebyly by žádné zákonné překážky prohlásit tuto osobu za podléhající vydání a vydat ji.

Článek 22

Písemné důkazy nebo prohlášení učiněná pod přísahou nebo bez přísahy nebo ověřené kopie takových důkazů nebo prohlášení a zatýkácké rozkazy a jiné právní dokumenty zakládající odsouzení budou připuštěny jako platný důkaz při posuzování žádosti o vydání, pokud jsou podepsány soudcem nebo úředníkem dožadujícího státu nebo jsou-li opatřeny potvrzením vydaným takovým soudcem nebo úředníkem, nebo pokud jsou ověřeny razítkem ministerstva spravedlnosti.

Prohlášení obsažené v dopise velvyslance Izraele odpovědného za vztahy s Radou Evropy ze dne 2. prosince 1997, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 5. prosince 1997 - originál anglicky

Článek 23

Pokud jde o článek 23 Úmluvy, vláda Státu Izrael žádá, aby dokumenty, které mají být předloženy dožadující stranou, byly přeloženy do angličtiny nebo hebrejštiny.

JIŽNÍ AFRIKA

Výhrady a prohlášení obsažené ve verbální nótě Velvyslanectví Jižní Afriky v Bruselu ze dne 26. května 2003, zaregistrované v Generálním sekretariátu dne 11. června 2003, doplněné o verbální nótu ze dne 17. června 2003, zaregistrovanou v Generálním sekretariátu dne 17. června 2003 - originál anglicky

Výhrada

Článek 2⁴⁾

Ve smyslu článku 2 Úmluvy, Jižní Afrika nevydá žádnou osobu, u níž trest uložený při odsouzení, v souvislosti se kterým je hledána, nepřesáhne odnětí svobody na dobu šesti měsíců.

Prohlášení

Článek 6⁵⁾

Pojem „občané“ pro účely článku 6 Úmluvy v jihoafrickém právním řádu označuje osoby, které získaly občanství Jihoafrické republiky narozením, z důvodu původu nebo naturalizací, včetně osob, které mají občanství Jihoafrické republiky a jiné země. Všechny tyto osoby budou podléhat vydání. Skutečnost, že Jihoafrická republika akceptuje dvojí občanství tudíž nebude bránit vydání osoby, která má rovněž občanství země, která nedovoluje vydávání svých občanů.

⁴⁾ Velvyslanectví Jihoafrické republiky lituje opožděného sdělení výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vydávání, které bylo způsobeno administrativním nedopatřením. Velvyslanectví souhlasí, že ustanovení Úmluvy upravující činění výhrad a prohlášení musí být smluvními státy respektována. Je však nutné zdůraznit, že prohlášení a výhrady byly parlamentem Jihoafrické republiky formulovány v rámci procesu vnitrostátního schvalování Úmluvy a jejích dvou Dodatkových protokolů. Parlament je jedinou institucí, jíž ústava Jihoafrické republiky svěřuje pravomoc rozhodovat o přijetí mezinárodní smlouvy této povahy, v důsledku čehož prohlášení a výhrady tvoří neoddělitelnou součást rozhodnutí parlamentu v tomto ohledu.

⁵⁾ Velvyslanectví Jihoafrické republiky lituje opožděného sdělení výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vydávání, které bylo způsobeno administrativním nedopatřením. Velvyslanectví souhlasí, že ustanovení Úmluvy upravující činění výhrad a prohlášení musí být smluvními státy respektována. Je však nutné zdůraznit, že prohlášení a výhrady byly parlamentem Jihoafrické republiky formulovány v rámci procesu vnitrostátního schvalování Úmluvy a jejích dvou Dodatkových protokolů. Parlament je jedinou institucí, jíž ústava Jihoafrické republiky svěřuje pravomoc rozhodovat o přijetí mezinárodní smlouvy této povahy, v důsledku čehož prohlášení a výhrady tvoří neoddělitelnou součást rozhodnutí parlamentu v tomto ohledu.

Bývalá jugoslávská republika MAKEDONIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. července 1999 - originál anglicky

Výhrady

Článek 1

Makedonská republika nebude souhlasit s předáním vyžadované osoby, pokud je tato osoba obviněna výjimečným soudem, nebo v případech, kdy je předání žádáno pro účely vykonání trestu, ochranného opatření či nápravného opatření, které bylo uloženo takovým soudem.

Článek 12

I v případech, kdy konečný trest či zatýkácí rozkaz byly vydány příslušnými orgány ve státu, který je smluvní stranou této Úmluvy, si Makedonská republika vyhrazuje právo odmítnout vyžadované předání, pokud prozkoumání případu, o který jde, ukazuje, že uvedený trest či zatýkácí rozkaz jsou zjevně nepodložené.

Článek 18

V případě, že vyžadovaná osoba nebyla převzata dožadující stranou v určenou dobu, si Makedonská republika vyhrazuje právo zrušit zadržení takové osoby.

Prohlášení

Článek 6

S ohledem na článek 4 Ústavy Makedonské republiky, který neumožňuje vydávání občanů Makedonské republiky, ustanovení této Úmluvy se budou vztahovat na osoby, které nejsou občany Makedonské republiky.

MOLDAVSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 2. října 1997 - originál francouzsky a moldavsky

Výhrady

Článek 1

Moldavská republika odmítne povolit vydání, pokud by vyžadovaná osoba měla být na území dožadující strany souzena výjimečným soudem (ustaveným pro určitý případ) nebo pokud je vydání žádáno za účelem vykonání rozsudku nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

Článek 3

Moldavská republika si vyhrazuje právo určit, pokud to budou vyžadovat okolnosti, zda usmrcení nebo pokus o usmrcení hlavy státu nebo člena její rodiny je nebo není politickým trestným činem.

Článek 7

Moldavská republika si vyhrazuje právo nepovolit vydání, pokud by v souladu s článkem 7, odstavcem 2 dožadující strana ve stejných případech odmítla vydání.

Článek 9

Moldavská republika nepovolí vydání, pokud byl třetím státem nad vyžadovanou osobu vynesena konečný rozsudek, který se týká téhož trestného činu nebo činů, pro které se vydání žádá.

Bez ohledu na článek 9 (první věta) může Moldavská republika povolit vydání, pokud dožadující stát může prokázat, že nastaly nové skutečnosti nebo důkazy odůvodňující znovuotevření případu.

Článek 16

Moldavská republika žádá, aby každá žádost adresovaná jí podle článku 16, odstavce 2, obsahovala stručný popis trestného činu, který je kladen vyžadované osobě za vinu, včetně základních skutečností, na jejichž základě trestný čin posouzena v souladu s touto Úmluvou

Prohlášení

Článek 6

Podle článku 17, odstavce 3 Ústavy Moldavské republiky nesmějí být občané Moldavské republiky vydáni ani vyhoštěni ze země.

Pojem „občan“ ve smyslu článku 6, odstavce 1(b) zahrnuje všechny osoby, které mají občanství Moldavské republiky v souladu s jejím zákonodárstvím.

Článek 21

Moldavská republika si vyhrazuje právo povolovat průvoz pouze za podmínek, které jsou stanoveny pro vydávání.

Článek 23

Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o vydání a dokumenty k nim připojené musí být v moldavštině nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy nebo musí být do jednoho z těchto jazyků přeloženy.

MONAKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 30. ledna 2009 - originál francouzsky

Článek 6

Monacké knížectví prohlašuje, že termín „občan“ v kontextu čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o vydávání znamená jakoukoli osobu, která je „Monégasque“ podle monacké legislativy.

Článek 16

Monacké knížectví žádá vyžadující stranu o ověřený překlad žádosti o vydání a souvisejících dokumentů do francouzštiny.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - originál anglicky a rusky

Výhrady**Článek 1**

V souladu s článkem 1 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo odmítnout vydání:

- a. pokud vydání je žádáno pro účely pohnání k odpovědnosti před ad hoc tribunálem nebo ve zkráceném řízení nebo pro účely výkonu trestu uloženého ad hoc tribunálem nebo ve zkráceném řízení, pokud jsou důvody pro předpoklad, že v průběhu těchto řízení osobě nebudou či nebyly poskytnuty minimální záruky stanovené v článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v článcích 2, 3 a 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Pojmy „ad hoc tribunál“ a „zkrácené řízení“ nezahrnují žádný mezinárodní trestní soud s autoritou a jurisdikcí uznávanou Ruskou federací;
- b. pokud jsou důvody pro předpoklad, že osoba, jejíž vydání je žádáno, byla či bude v dožadujícím státě v trestním řízení vystavena mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení, nebo pokud této osobě nebyly či nebudou poskytnuty minimální záruky stanovené v článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v článcích 2, 3 a 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod;
- c. na základě zvážení humánnosti, jsou-li důvody pro předpoklad, že vydání osoby ji může vážně ovlivnit z důvodu jejího vysokého věku či zdravotního stavu.

Článek 2

V souladu s odstavci 3 a 4 článku 2 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo nevydávat osoby, jejichž vydání může ovlivnit suverenitu, bezpečnost, veřejný pořádek či jiné základní zájmy. Trestné činy, které nemohou vést k vydání, budou stanoveny federálním právem.

Prohlášení

Generální prokuratura bude orgánem určeným Ruskou federací k vyřizování případů vydání.

Proti rozhodnutí příslušných orgánů Ruské federace o vydání může být osobou, proti níž bylo rozhodnutí o vydání vyneseno, podáno odvolání k soudu v souladu se zákonodárstvím Ruské federace

Článek 1

Ruská federace sdílí názor vlády Spolkové republiky Německo v jejím prohlášení z 4. února 1991 a vlády Rakouské republiky - v jejím prohlášení z 4. června 1991 a vlády Švýcarské konfederace - v jejím prohlášení z 21. srpna 1991 ohledně portugalské výhrady z 12. února 1990 k článku 1 Úmluvy.

Portugalská výhrada k článku 1 Úmluvy je slučitelná s cílem a účelem Úmluvy, ledaže odmítnutí vydat osobu, která spáchala trestný čin, za který lze uložit doživotní trest odnětí svobody, nebo které soud nařídil vazbu jako preventivní trest, je absolutní. To umožňuje interpretovat výše uvedenou výhradu způsobem, že vydání nebude povoleno, ledaže právo dožadujícího státu poskytuje možnost přezkoumat případ osoby, které byl uložen doživotní trest odnětí svobody, která vykonala část trestu nebo byla po určitou dobu držena ve vazbě, s možností podmíněčně ji propustit.

Článek 3

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 3 Úmluvy by se měla používat tak, aby byla zajištěna nevyhnutelná odpovědnost za trestné činy, na které se Úmluva vztahuje.

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že zákonodárství Ruské federace neupravuje pojem „politických trestných činů“. Ve všech případech při rozhodování o vydání Ruská federace nebude za „politické trestné činy“ nebo za „trestné činy spojené s politickými trestnými činy“, spolu s trestnými činy uvedenými v článku 1 Dodatkového protokolu z roku 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z roku 1957, považovat zejména následující činy:

- a. zločiny proti lidskosti uvedené v člancích II a III Mezinárodní úmluvy o potlačování a trestání zločinu apartheidu (1973) a v člancích 1 a 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání (1984);
- b. zločiny uvedené v článku 85 Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (1977), a podle článků 1 a 4 Dodatkového protokolu II k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (1977);
- c. trestné činy uvedené v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel (1970), Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví (1971) a Protokolu o potlačování protiprávních násilných činů na letištích, která slouží mezinárodnímu civilnímu letectví (1988), který doplňuje výše zmíněnou Úmluvu z roku 1971;
- d. trestné činy uvedené v Úmluvě o předcházení a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických pracovníků (1973);
- e. trestné činy uvedené v Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí (1979);
- f. trestné činy uvedené v Úmluvě o fyzické ochraně jaderných materiálů (1980);
- g. trestné činy uvedené v Úmluvě OSN proti nezákonnému obchodu s narkotiky a psychotropními látkami (1988);
- h. jiné obdobné trestné činy uvedené v mnohostranných mezinárodních úmluvách, jichž je Ruská federace smluvní stranou.

Článek 6

Pokud jde o písmeno a odstavce 1 článku 6 Úmluvy, Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 61 (část I) Ústavy Ruské federace občan Ruské federace nemůže být vydán do jiného státu.

Článek 16

Ruská federace nebude odpovědná za náhradu škody na majetku a/nebo újmy morální způsobené dočasným zatčením osoby v Ruské federaci v souladu s článkem 16 Úmluvy.

Článek 18

V souladu s odstavci 4 a 5 článku 18 Ruská federace nebude odpovědná za náhradu škody na majetku a/nebo újmy morální způsobené odkladem či zrušením předání osoby, která má být vydána.

Článek 21

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 21 Úmluvy průvoz vydávané osoby územím Ruské federace je povolován po posouzení podmínek pro vydání.

Článek 23

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 23 Úmluvy při předkládání dokumentů Ruské federaci vztahujících se k vydání bude vyžadován jejich úřední překlad do ruského jazyka.

SAN MARINO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. března 2009 - originál francouzsky

Výhrady

Článek 1

Podle čl. 1 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že nebude vydávat osoby, které:

- a) jsou souzeny zvláštním soudem nebo které mají vykonat trest uložený takovým soudem;
- b) by měly být souzeny soudem, který neposkytuje žádné právní záruky souladu trestního procesu s mezinárodně uznávanými podmínkami zásadními pro ochranu lidských práv, nebo by vykonávaly uložený trest v nelidských podmínkách.

Článek 2

Podle čl. 2 Úmluvy Republika San Marino povolí průvoz přes vlastní území pouze ve vztahu k osobám, u nichž by bylo povoleno vydání.

Článek 23

Pokud jde o čl. 23 Úmluvy, jestliže bude žádost o vydání a související dokumenty vyhotovena v jiném než italském jazyce, musí být přiložen překlad do italštiny nebo jiného úředního jazyka Rady Evropy.

Článek 28

Ve vztahu ke čl. 28 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechny dvoustranné smlouvy o vydávání uzavřené mezi smluvními stranami této Úmluvy zůstanou účinné.

Prohlášení

Článek 1

Ve vztahu ke čl. 1 Úmluvy se termín „občan“ pro účely této Úmluvy vztahuje na všechny občany San Marina, bez ohledu na způsob nabytí jejich občanství.

Článek 6

Podle článku 6 odst. 1 písm. a) Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že nebude vydávat své občany.

SRBSKO

Prohlášení obsažené v listině o přistoupení uložené dne 30. září 2002 - originál anglicky

Články 6 a 21

Svazová republika Jugoslávie bude v souladu s článkem 6, odstavcem 1.a Úmluvy odmítat vydání a v souladu s článkem 21, odstavcem 2 Úmluvy průvoz svých občanů.

Článek 21

V souladu s článkem 21, odstavcem 5 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie povolí průvoz osoby výhradně za stejných podmínek, jako platí pro vydání.

TURECKO

Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí ze dne 30. listopadu 1957, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. prosince 1957 - originál francouzsky

Článek 11

Ujištění uvedené v článku 11 bude omezeno na následující řízení:

V případě vydání osoby odsouzené k trestu smrti nebo obviněné z trestného činu, za který lze uložit trest smrti, do Turecka bude jakákoliv dožádaná strana, jejíž právo nepřipouští trest smrti, moci předložit žádost o zmírnění trestu smrti na doživotní trest odnětí svobody. Taková žádost bude předána tureckou vládou Velkému národnímu shromáždění, které je konečnou instancí pro potvrzení trestu smrti, pokud se Shromáždění v této záležitosti dosud nerozhodlo.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 15. června 1994, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 21. června 1994 - originál francouzsky

Pokud jde o výhrady a prohlášení formulované Polskem při ratifikaci Evropské úmluvy o vydávání, turecká vláda sdílí interpretaci učiněnou Spolkovou republikou Německo a Rakouskem zaregistrovanou dne 13. října 1993, respektive 11. ledna 1994.

Turecká vláda je toho názoru, že polské prohlášení týkající se článku 6, odstavce 1.b, které srovnává osoby, jimž byl v Polsku poskytnut azyl, s polskými občany, je slučitelné s cílem a účelem této Úmluvy, pouze pokud se netýká případů vydání uvedených osob do třetího státu, který není státem, vůči němuž byl azyl udělen.

UKRAJINA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - originál anglicky a ukrajinsky

Výhrady

Článek 1

Ukrajina si vyhrazuje právo odmítnout vydání, pokud osoba, jejíž vydání se žádá, nemůže být vzhledem ke svému zdravotnímu stavu vydána bez újmy na jejím zdraví.

Článek 2

Ukrajina povolí vydání jen pro trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok nebo tresty přísnější.

Prohlášení

Článek 4

Pokud jde o obecné trestné činy, které jsou zároveň vojenskými trestnými činy, vydání může být povoleno za předpokladu, že osoba, jejíž vydání se žádá, nebude podrobena trestnímu stíhání podle stanného práva.

Článek 6

Ukrajina nebude vydávat občany Ukrajiny do jiného státu. Pro účely této Úmluvy se za občana Ukrajiny považuje každá osoba, která je občanem Ukrajiny v souladu se zákony Ukrajiny v době, kdy se přijímá rozhodnutí o vydání.

Článek 21

Ukrajina umožní přes své území průvoz osob, které jsou vydávány, za stejných podmínek, jako jsou ty, za nichž se povoluje vydání.

Článek 23

Žádosti o vydání a k nim přiložené dokumenty je nutno zaslat na Ukrajinu s překladem do ukrajinštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nebyly v těchto jazycích sepsány.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky

Článek 12

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě žádostí orgánů činných v přípravném řízení) budou orgány, o nichž se zmiňuje článek 12, odstavec 1 Úmluvy ve znění Druhého dodatkového protokolu.

Příloha č. 4/C

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VYDÁVÁNÍ

(PAŘÍŽ, 13. prosince 1957; č. 549/1992 SB.)

VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

(ŠTRASBURK, 15. října 1975; č. 29/1997 SB.)

A DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

(ŠTRASBURK, 17. března 1978; č. 30/1997 SB.)

Důležité upozornění: Při používání ustanovení Evropské úmluvy o vydávání, která byla v následujícím textu změněna či doplněna jako ustanovení vyplývající z dodatkových protokolů, je nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující i dožádaný stát ratifikovaly příslušný dodatkový protokol. Seznamy smluvních stran Evropské úmluvy o vydávání a jejích dodatkových protokolů jsou obsaženy v přílohách č. 4/A, 5/A a 6/A. Dále je při používání všech ustanovení Evropské úmluvy o vydávání nebo jejích dodatkových protokolů nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující nebo dožádaný stát učinily k Evropské úmluvě o vydávání a/nebo jejímu příslušnému dodatkovému protokolu nějakou výhradu či prohlášení. Seznamy výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vydávání a jejím dodatkovým protokolům jsou obsaženy v přílohách č. 4/B, 5/B a 6/B.

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy
majíce na zřeteli, že cílem Rady je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;
majíce na zřeteli, že tento cíl může být dosažen sjednáním dohod a společným postupem v právních záležitostech;
majíce na zřeteli, že přijetí jednotných pravidel o vydávání vhodně přispěje k tomuto sjednocování,
se dohodly na následujícím:

Článek 1 - Povinnost vydávat

Smluvní strany se zavazují vzájemně si vydávat, v souladu s ustanoveními a podmínkami uvedenými v této Úmluvě, všechny osoby proti kterým vedou příslušné orgány dožadující strany trestní stíhání pro trestný čin, nebo které jsou vyžadovány těmito orgány k výkonu trestu nebo ochranného opatření.

Článek 2 - Trestné činy podléhající vydání

1. Vydání bude povoleno pro trestné činy, za které právní řád dožadující i dožádané strany stanoví trest odnětí svobody nebo ochranného opatření, jehož horní hranice je nejméně jeden rok nebo trest přísnější. Pokud již trest odnětí svobody nebo ochranné opatření byly na území dožadující strany uloženy, musely být uloženy nejméně v trvání čtyř měsíců.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

2. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika samostatným trestným činům, které jsou všechny trestné podle právních řádů dožadující i dožádané strany odnětím svobody, nebo za ně lze uložit ochranné opatření, ale některé nesplňují podmínky stanovené pro délku trestu, který může být uložen, dožádaná strana má právo povolit vydání i pro tyto trestné činy.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

2. Pokud se žádost o vydání vztahuje k několika samostatným trestným činům, které jsou všechny trestné podle právních řádů dožadující i dožádané strany odnětím svobody, nebo za ně lze uložit ochranné opatření, ale některé nesplňují podmínky stanovené pro délku trestu, který může být uložen, dožádaná strana má právo povolit vydání i pro tyto trestné činy. Toto právo se vztahuje rovněž na trestné činy, za které může být uložen pouze peněžitý trest.

3. Každá smluvní strana, jejíž právní řád neumožňuje vydání pro určité trestné činy uvedené v odst. 1 tohoto článku, může v rozsahu, v jakém se jí to týká, vyloučit tyto trestné činy z působnosti této Úmluvy.

4. Každá smluvní strana, která si přeje použít práva, která jí poskytuje odst. 3 tohoto článku, předá generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu buď seznam trestných činů, pro které se vydávání povoluje nebo seznam těch, pro které je vyloučeno. Zároveň uvede ustanovení právních předpisů, které povolují nebo vylučují vydávání. Generální tajemník rozešle tyto seznamy ostatním signatářům.

5. Jestliže právní řád některé ze smluvních stran dodatečně vyloučí vydávání pro další trestné činy, tato smluvní strana o tom informuje generálního tajemníka. Generální tajemník to sdělí ostatním signatářům. Tato informace nabude účinnost tři měsíce poté, kdy ji generální tajemník obdržel.

6. Kterákoliv strana, která využije práva uvedeného v odst. 4 nebo 5 tohoto článku, může kdykoliv použít tuto Úmluvu i na trestné činy, které byly z ní vyloučeny. Bude informovat o těchto změnách generálního tajemníka Rady, který je sdělí ostatním signatářům.

7. Kterákoliv strana může použít vzájemnosti, pokud jde o trestné činy, které jsou vyloučeny z působnosti této Úmluvy podle tohoto článku.

Článek 3 - Politické trestné činy

1. Vydání nebude povoleno, pokud je trestný čin, pro který se o vydání žádá, považován dožadovanou stranou za trestný čin politický nebo trestný čin, který s trestným činem politickým souvisí.
2. Stejně pravidlo bude použito, pokud má dožadovaná strana vážné důvody se domnívat, že žádost o vydání pro obecný trestný čin byla podána za účelem stíhat nebo potrestat danou osobu z důvodů její rasy, náboženství, národnosti nebo politických názorů, nebo že postavení této osoby by pro některý z těchto důvodů mohlo vyvolat předpojatost.
3. Atentát nebo pokus o něj na hlavu státu nebo člena její rodiny nebudou pro účely této Úmluvy považovány za politický trestný čin.
4. Tento článek nebude mít vliv na závazky, které smluvní strany případně přijaly nebo v budoucnu přijmou v jiných mnohostranných mezinárodních úmluvách.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 1

Při uplatňování článku 3 Úmluvy nebudou považovány za politické trestné činy:

- (a) zločiny proti lidskosti uvedené v Úmluvě o zabránění a trestání zločinu genocidia, přijaté 9. prosince 1948 Valným shromážděním OSN;
- (b) trestné činy uvedené v článku 50 Ženevské úmluvy z roku 1949 o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli, v článku 51 Ženevské úmluvy z roku 1949 o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři, v článku 130 Ženevské úmluvy z roku 1949 o zacházení s válečnými zajatci a v článku 147 Ženevské úmluvy z roku 1949 o ochraně osob za války;
- (c) jakákoliv obdobná porušení válečných zákonů platných za účinnosti tohoto Protokolu a v té době existujících válečných zvyklostí, která již nejsou stanovena ve shora uvedených ustanoveních Ženevských úmluv.

Článek 4 - Trestné činy vojenské

Vydávání pro trestné činy vojenské, které nejsou obecnými trestnými činy, je vyloučeno z působnosti této Úmluvy.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:

Článek 5 - Trestné činy fiskální

Vydání podle ustanovení této Úmluvy bude povoleno pro trestné činy, které se vztahují k daním, dávkám, clům a devizovým předpisům, pouze v případě, že smluvní strany ohledně daného trestného činu nebo kategorií trestných činů tak rozhodnou.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 5 - Fiskální trestné činy

1. Vydání ohledně trestných činů souvisejících s daněmi, cly, poplatky a devizovými předpisy bude mezi smluvními stranami povoleno v souladu s touto Úmluvou, jestliže čin, o který se jedná, odpovídá podle právního řádu dožadované strany trestnému činu stejné povahy.
2. Vydání nemůže být odmítnuto pouze z toho důvodu, že právní řád dožadované strany neukládá stejný druh daní nebo cel nebo neobsahuje daně, cla, poplatky nebo devizové předpisy stejného druhu jako právní řád dožadující strany.

Článek 6 - Vydávání občanů

1. (a) Smluvní strany mají právo odmítnout vydání svých občanů.
(b) Každá smluvní strana může prohlášením učiněným při podpisu nebo ukládání své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, v rozsahu, v jakém se jí to týká, a pro účely této Úmluvy vymezit pojem „občan“.
(c) Občanství bude určováno k době, kdy se přijímá rozhodnutí o vydání. Jestliže však vyžádaná osoba je v období mezi přijetím rozhodnutí o vydání a jeho provedením uznána za občana dožadované strany, může dožadovaná strana použít ustanovení obsažené v písmenu (a) tohoto článku.
2. Jestliže dožadovaná strana nevydá svého občana, předá na žádost dožadující strany věc svým příslušným orgánům, aby mohly zahájit trestní stíhání, pokud to považují za vhodné. Spisy, informace a doličné věci, které se vztahují k trestnému činu, budou za tím účelem bezplatně předány způsobem uvedeným v odst. 1 článku 12. Dožadující strana bude informována o výsledku své žádosti.

Článek 7 - Místo spáchání činu

1. Dožadovaná strana může odmítnout vydání osoby žádané pro trestný čin, který se považuje podle jejího právního řádu za spáchaný zcela nebo z části na jejím území nebo na místě, které se považuje za její území.
2. Pokud byl trestný čin, pro který se o vydání žádá, spáchan mimo území dožadující strany, vydání může být odmítnuto pouze tehdy, když právní řád dožadované strany neumožňuje trestní stíhání pro stejnou kategorii trestných činů spáchaných mimo její území nebo kdy nedovoluje vydání pro daný trestný čin.

Článek 8 - Stíhání pro totožné trestné činy

Dožádaná strana může odmítnout vydání žadané osoby, když příslušné orgány této strany vedou proti ní trestní stíhání pro trestný čin nebo trestné činy, pro které se o vydání žádá.

<p>EVROPSKÁ ÚMLUVA:</p> <p>Článek 9 - Překážka pravomocně rozhodnuté věci</p> <p>Vydání nebude povoleno v případech, kdy příslušné orgány dožádané strany vynesly konečné rozhodnutí v řízení proti žadané osobě o trestném činu nebo trestných činech, pro které se o vydání žádá. Vydání může být odmítnuto, pokud příslušné orgány dožádané strany již rozhodly nezahajovat nebo zastavit trestní stíhání pro stejný trestný čin nebo trestné činy.</p>	<p>VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU:</p> <p>Článek 9 - Překážka pravomocně rozhodnuté věci</p> <p>1. Vydání nebude povoleno v případech, kdy příslušné orgány dožádané strany vynesly konečné rozhodnutí v řízení proti žadané osobě o trestném činu nebo trestných činech, pro které se o vydání žádá. Vydání může být odmítnuto, pokud příslušné orgány dožádané strany již rozhodly nezahajovat nebo zastavit trestní stíhání pro stejný trestný čin nebo trestné činy.</p> <p>2. Vydání osoby nebude povoleno, bylo-li ve třetím státě, který je smluvní stranou Úmluvy, již vyneseno konečné rozhodnutí v řízení o trestném činu nebo činech, pro něž se vydání žádá, a:</p> <p>(a) osoba byla uvedeným rozhodnutím zproštěna viny;</p> <p>(b) uložený trest odnětí svobody nebo jiné uložené opatření:</p> <p>(i) bylo zcela vykonáno;</p> <p>(ii) podléhá zcela nebo z nevykonané části milosti nebo amnestii;</p> <p>(c) soud uznal obžalovaného vinným a upustil od potrestání.</p> <p>3. V případech uvedených v odstavci 2 však může být vydání povoleno, pokud</p> <p>(a) čin, pro který byl vynesena rozsudek, byl namířen proti veřejnému činiteli nebo veřejné instituci nebo čemukoliv, co má veřejný charakter v dožadujícím státě;</p> <p>(b) osoba, proti které byl rozsudek vynesena, má sama postavení veřejného činitele v dožadujícím státě;</p> <p>(c) čin, jehož se vydaný rozsudek týká, byl zcela nebo zčásti spáchán na území dožadujícího státu nebo je považován za spáchaný na jeho území.</p> <p>4. Ustanovení odstavců 2 a 3 nebrání použití širších vnitrostátních ustanovení týkajících se účinku ne bis in idem ve spojení s cizími trestními rozsudky.</p>
--	---

Článek 10 - Promlčení

Vydání nebude povoleno, pokud žadaná osoba nemůže být podle právního řádu dožadující nebo dožádané strany trestně stíhána nebo potrestána v důsledku promlčení.

Článek 11 - Trest smrti

Pokud možno podle právního řádu dožadující strany za trestný čin, pro který se o vydání žádá, uložit trest smrti a pokud právní řád dožádané strany pro takový trestný čin trest smrti nestanoví nebo není obvykle vykonáván, vydání může být odmítnuto, pokud dožadující strana neposkytne takové ujištění, které dožádaná strana bude považovat za dostačující, že trest smrti nebude vykonán.

ZE DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 3**

Úmluva se doplňuje o následující ustanovení:

„Rozsudky vynesené v nepřítomnosti

1. Žádá-li smluvní strana jinou smluvní stranu o vydání osoby k výkonu trestu nebo ochranného opatření uloženého rozhodnutím vydaným v nepřítomnosti obžalovaného, může dožádaná strana vydání odmítnout, jestliže podle jejího názoru v dotčeném trestním řízení nebyla zajištěna minimální práva obhajoby přiznaná každému obviněnému. Vydání se však povolí, jestliže dožadující strana poskytne pro dožádanou stranu postačující ujištění o tom, že vyžadované osobě zaručí právo na nové trestní řízení, ve kterém budou zajištěna práva obhajoby. Takové rozhodnutí opravňuje dožadující stranu buď k vykonání příslušného rozsudku, jestliže to odsouzený neodmítá, anebo, je-li odsouzený proti výkonu rozsudku, k provedení trestního řízení po jeho vydání.

2. Informuje-li dožádaná strana osobu, o jejíž vydání se žádá, o rozsudku vyneseném proti ní v nepřítomnosti, dožadující strana nebude toto sdělení považovat za formální doručení s příslušnými účinky pro trestní řízení v tomto státě.“

Článek 4

Úmluva se doplňuje o následující ustanovení:

„Amnestie

Vydání nebude povoleno pro trestné činy, na které se vztahuje amnestie vyhlášená v dožádaném státě, pokud měl pravomoc vést trestní stíhání podle svého trestního práva.“

Článek 12 - Žádost a potřebné doklady

<p>EVROPSKÁ ÚMLUVA:</p> <p>1. Žádost bude podána písemně a bude předána diplomatickou cestou. Jiný způsob předání může být stanoven přímo dohodou mezi dvěma nebo více stranami.</p>	<p>VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:</p> <p>1. Žádost bude podávána písemně a zasílána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany; zaslání diplomatickou cestou se však nevylučuje. Přímou dohodou mezi dvěma nebo více stranami lze sjednat i jiný postup.</p>
---	--

2. K žádosti bude přiložen:

- (a) originál nebo ověřená kopie vykonatelného rozsudku o trestu nebo rozhodnutí o uložení ochranného opatření, nebo příkazu k vzetí do vazby, nebo jiného příkazu, který má stejný účinek a byl vydán v souladu s řízením stanoveným právním řádem dožadující strany;
- (b) popis trestných činů, pro které se o vydání žádá; co nejpřesnější uvedení doby a místa jejich spáchání, právní kvalifikace a odkazu na příslušné právní předpisy;
- (c) kopie příslušných právních předpisů a tam, kde to není možné, prohlášení o právním stavu a co nejpřesnější popis žádané osoby spolu s jakoukoliv další informací, která pomůže zjistit její totožnost a státní občanství.

Článek 13 - Dodatkové informace

Pokud se zjistí, že informace poskytnuté dožadující stranou nejsou pro dožádanou stranu dostatečné na to, aby mohla rozhodnout podle této Úmluvy, tato strana si vyžádá potřebné dodatkové informace a může též stanovit lhůtu pro jejich dodání.

Článek 14 - Zásada speciality

1. Proti osobě, která byla vydána, nebude vedeno trestní stíhání, nebude odsouzena ani zbavena svobody z důvodu výkonu trestu nebo ochranného opatření pro jakýkoli jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním než pro ten, pro který byla vydána, ani ze žádného jiného důvodu nebude omezena její osobní svoboda s výjimkou následujících případů:

- (a) pokud strana, která ji předala, souhlasí. Žádost o souhlas bude podána spolu s doklady uvedenými v článku 12 a protokolem obsahujícím výpověď vydané osoby k danému trestnému činu. Souhlas bude dán, pokud trestný čin, pro který se žádá o vydání, podléhá vydání v souladu s ustanoveními této Úmluvy;
- (b) pokud tato osoba měla možnost opustit území smluvní strany, do které byla předána a neuchýlila se do 45 dnů od konečného propuštění nebo se na toto území po jeho opuštění vrátila.

2. Dožadující strana však může přijmout jakákoliv opatření potřebná k tomu, aby odstranila tuto osobu ze svého území, nebo jakákoliv potřebná zákonná opatření, včetně trestního stíhání v nepřítomnosti, aby předešla právním účinkům promlčení.

3. Pokud se v průběhu trestního stíhání změní popis trestného činu, vydaná osoba bude trestně stíhána nebo potrestána, jen pokud trestný čin i podle nového popisu vykazuje skutkové znaky trestného činu, který by podléhal vydání.

Článek 15 - Další vydání do třetího státu

S výjimkou případů uvedených v článku 14, odst. 1 písmeno (b) dožadující strana nepředá bez souhlasu dožádané strany jiné straně nebo třetímu státu osobu předanou dožadujícímu státu, o níž usiluje uvedená jiná strana nebo třetí stát pro trestné činy spáchané před jejím předáním. Dožádaná strana může požadovat předložení dokladů uvedených v článku 12, odst. 2.

Článek 16 - Předběžná vazba

1. Příslušné orgány dožadující strany mohou v naléhavých případech žádat, aby hledaná osoba byla vzata do předběžné vazby. Příslušné orgány dožádané strany rozhodnou o této věci podle svého právního řádu.

2. V žádosti o předběžnou vazbu bude uvedeno, že je k dispozici jeden z dokladů uvedených v článku 12, odst. 1 písmeno (a) a že se mívá zaslát žádost o vydání. Bude v ní též uvedeno, pro který trestný čin bude o vydání žádáno, kdy a kde byl tento trestný čin spáchan, a pokud je to možné, popis hledané osoby.

3. Žádost o předběžnou vazbu bude poslána příslušným orgánům dožádané strany diplomatickou cestou nebo přímo poštou, telegramem nebo prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL) nebo jakýmkoliv jiným způsobem, umožňujícím její příslušné prokázání, nebo který dožádaná strana přijme. Dožadující orgán bude bez odkladu informován o výsledku své žádosti.

4. Předběžná vazba může být zrušena, pokud dožádaná strana nedostane do 18 dnů od zadržení žádost o vydání a doklady uvedené v článku 12. V žádném případě nesmí být delší než 40 dnů ode dne vzetí do vazby. Možnost předběžného propuštění se nikdy nevylučuje, dožádaná strana však přijme taková opatření, která bude považovat za potřebná, aby zabránila uprchnutí hledané osoby.

5. Propuštění nevylučuje nové vzetí do vazby a vydání, pokud žádost o vydání dojde následně.

Článek 17 - Střet žádostí

Pokud o vydání žádá současně víc jak jeden stát, ať už pro stejný trestný čin nebo pro různé trestné činy, dožádaná strana rozhodne po přihlédnutí ke všem okolnostem, zejména k relativní závažnosti a místu spáchání trestných činů, dále k datu žádostí, k občanství vyžádané osoby a k možnosti následného vydání do dalšího státu.

Článek 18 - Předání osoby, která má být vydána

1. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu způsobem uvedeným v článku 12, odst. 1 o svém rozhodnutí ohledně vydání.

2. Důvody pro celkové nebo částečné odmítnutí budou sděleny.

3. Pokud se žádosti vyhoví, dožadující strana bude informována o místě a datu předání a o době, kterou byla vyžádaná osoba z důvodu předání držena ve vazbě.

4. S výjimkou ustanovení odstavce 5 tohoto článku může být vyžádaná osoba propuštěna po uplynutí 15 dnů, pokud nebyla převzata k stanovenému datu, a v každém případě bude propuštěna po uplynutí 30 dnů. Dožádaná strana ji může odmítnout vydat pro tentýž trestný čin.

5. Pokud nepřekonatelné překážky zabrání straně předání nebo převzetí osoby, která má být vydána, oznámí to druhé straně. Obě strany se dohodnou na novém datu předání a budou použita ustanovení odstavce 4 tohoto článku.

Článek 19 - Odložení předání nebo podmíněné předání

1. Dožádaná strana může poté, když přijme rozhodnutí o žádosti vydání, odložit předání vyžádané osoby, aby ji mohla trestně stíhat, nebo pokud již byla odsouzena, aby na ni mohl být na jejím území vykonán trest za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání.

2. Namísto odložení předání může dožádaná strana vyžádanou osobu dočasně předat dožadující straně v souladu s podmínkami, které budou mezi stranami dohodnuty.

Článek 20 - Předání věcí

1. Na žádost dožadující strany dožádaná strana, v rozsahu, který jí to její právní řád umožňuje, zajistí a předá věci:

(a) které mohou být použity jako důkazy, nebo

(b) které byly získány v důsledku trestného činu a které v době zadržení byly nalezeny u vyžádané osoby nebo byly objeveny dodatečně.

2. Věci uvedené v odst. 1 tohoto článku budou předány, i když dohodnuté vydání nemohlo být uskutečněno, protože vyžádaná osoba zemřela nebo uprchla.

3. Pokud uvedené věci podléhají zabavení nebo propadnutí na území dožádané strany, může si je tato strana v souvislosti s probíhajícím trestním stíháním dočasně ponechat nebo je předat s podmínkou, že jí budou vráceny.

4. Jakákoliv práva k těmto věcem, která může mít dožádaná strana nebo třetí osoby, zůstávají zachována. Pokud tato práva existují, budou věci vráceny bezplatně dožádané straně co nejdříve po ukončení řízení.

Článek 21 - Průvoz

1. Průvoz územím některé ze smluvních stran bude povolen po podání žádosti způsobem, který je uveden v článku 12, odst. 1, za předpokladu, že strana, která je žádána o povolení průvozu, nepovažuje předmětný trestný čin za politický nebo výlučně vojenský ve smyslu článků 3 a 4 této Úmluvy.

2. Průvoz občana, tak jak je definován v článku 6, státu, který je žádán o povolení průvozu, může být odmítnut.

3. S výjimkou ustanovení v odst. 4 tohoto článku bude nutno předložit doklady uvedené v článku 12, odst. 2.

4. Pokud bude použita vzdušná přeprava, budou platit následující pravidla:

(a) pokud nemá být uskutečněno přistání, dožadující strana informuje stranu, přes jejíž území má být let uskutečněn, a potvrdí, že je k dispozici jeden z dokladů uvedených v článku 12, odst. 2 písmeno (a). V případě neplánovaného přistání tato informace bude mít účinky žádosti o předběžnou vazbu ve smyslu článku 16 a dožadující strana podá formální žádost o průvoz;

(b) pokud se počítá s přistáním, dožadující strana podá formální žádost o průvoz.

5. Kterákoliv strana však může při podpisu nebo uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu k této Úmluvě prohlásit, že povolí průvoz osob za některé nebo všech podmínek, za kterých povoluje vydání. V takovém případě může být použita vzájemnost.

6. Průvoz vydávané osoby nebude uskutečněn přes území, kde je důvodná obava, že její život nebo svoboda by mohla být ohrožena pro její rasu, náboženství, občanství nebo politické názory.

Článek 22 - Řízení

Kromě případů, kdy tato Úmluva stanoví jinak, bude se řízení o vydávání a předběžnou vazbu řídit výhradně právním řádem dožádané strany.

Článek 23 - Používaný jazyk

Doklady, které mají být vystaveny, budou v jazyce dožadující nebo dožádané strany. Dožádaná strana může požadovat překlad do některého z oficiálních jazyků Rady Evropy, který si zvolí.

Článek 24 - Náklady

1. Náklady vynaložené na území dožádané strany z důvodu vydání ponese tato strana.

2. Náklady vynaložené z důvodu průvozu přes území strany, která byla požádána o povolení průvozu, ponese dožadující strana.

3. V případě vydání z nemetropolitního území dožádané strany budou náklady za dopravu mezi tímto územím a metropolitním územím dožadující strany hrazeny stranou dožadující. Stejně pravidlo platí o nákladech na dopravu mezi nemetropolitním územím dožádané strany a jejím metropolitním územím.

Článek 25 - Definice „ochranného opatření“

Pro účely této Úmluvy se pojmem „ochranné opatření“ rozumí jakýkoliv příkaz zahrnující zbavení svobody, který byl trestním soudem vydán dodatkem k trestu odnětí svobody nebo namísto něho.

Článek 26 - Výhrady

1. Kterákoliv smluvní strana může při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterémukoliv ustanovení nebo ustanovením Úmluvy.

2. Kterákoliv smluvní strana, která učinila výhrady, je odvolá, jakmile to okolnosti dovolí. Toto odvolání bude uskutečněno sdělením generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému z ustanovení Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou stranou kromě rozsahu, v jakém sama toto ustanovení přijala.

Článek 27 - Územní působnost

1. Tato Úmluva se bude provádět na metropolitních územích smluvních stran.

2. Ve vztahu k Francii bude též platit v Alžírsku a v zámořských departmentech, ve vztahu k Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku na Channel Islands a na Isle of Man.

3. Spolková republika Německa může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, který bude informovat další strany o tomto prohlášení.

4. Přímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami může být provádění této Úmluvy, za podmínek stanovených v těchto ujednáních, rozšířeno na kterékoliv území těchto stran, kromě těch, jež jsou uvedena v odst. 1, 2 a 3 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy kterákoliv z těchto stran odpovídá.

Článek 28 - Vztahy mezi touto Úmluvou a dvoustrannými dohodami

1. Tato Úmluva nahradí u států, které jsou jí vázány, ustanovení všech dvoustranných smluv, úmluv a dohod, která upravují vydávání mezi kterýmikoliv dvěma smluvními stranami.

2. Smluvní strany mohou sjednávat mezi sebou dvoustranné nebo mnohostranné dohody pouze k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo aby napomáhaly použití zásad, které obsahují.

3. Pokud se vydávání mezi dvěma nebo více stranami uskutečňuje na základě jednotných právních předpisů, strany mohou upravovat své vzájemné vztahy, pokud jde o vydávání, výlučně podle tohoto systému bez ohledu na ustanovení této Úmluvy. Stejná zásada bude platit mezi dvěma nebo více smluvními stranami, pokud každá z nich má platné právní předpisy, na základě kterých se provádějí na jejím území příkazy k vzetí do vazby vydané na území druhé strany nebo stran. Smluvní strany, které mezi sebou vylučují nebo v budoucnosti vyloučí působnost této Úmluvy podle tohoto odstavce, informují o tom generálního tajemníka Rady Evropy. Generální tajemník bude informovat ostatní smluvní strany o sděleních, která obdržel podle tohoto odstavce.

Článek 29 - Podpis, ratifikace a vstup v platnost

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady.

2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dní po datu uložení třetí ratifikační listiny.

3. Pokud jde o signatáře, kteří budou Úmluvu ratifikovat poté, Úmluva vstoupí v platnost 90 dní po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 30 - Přístup

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že pro rezoluci, která bude takovéto pozvání obsahovat, budou hlasovat všichni členové Rady, kteří Úmluvu ratifikovali.

2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady a vstoupí v účinnost 90 dní po jejím uložení.

Článek 31 - Výpověď

Kterákoli ze smluvních stran může v rozsahu, v jakém se jí to týká, vypovědět tuto Úmluvu sdělením předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 32 - Informace

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) uložení ratifikačních listin a listin o přístupu;
- (b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- (c) všech prohlášení učiněných podle ustanovení článku 6, odst. 1 a článku 21, odst. 5;
- (d) všech výhrad učiněných podle článku 26 odst. 1;
- (e) odvolání všech výhrad podle článku 26, odst. 2;
- (f) sdělení o odstoupení obdržených podle ustanovení článku 31 a o datech, kdy tato odstoupení vstoupí v účinnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsou k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Paříži dne 13. prosince 1957 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie vládám signatářů.

Příloha č. 5/A

Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání
z 15. října 1975 (č. 29/1997 Sb.)SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	17/08/98	
Andorra	11/01/01	
Arménie	17/03/04	
Ázerbájdžán	26/09/02	P
Bosna a Hercegovina		
Černá Hora		
Česká republika	17/02/97	
Gruzie	13/09/01	V/P
Chorvatsko	25/04/95	
Jihoafrická republika	13/05/03	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	26/10/99	
Moldavsko	25/09/01	
Monako	01/05/09	
Rusko	09/03/00	P
Srbsko	21/09/03	
Ukrajina	09/06/98	P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 086

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 5/B

DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

z 15. října 1975 (č. 29/1997 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ÁZERBÁJDŽÁN*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. června 2002 - originál anglicky*

Republika Ázerbájdžán prohlašuje, že není schopna zaručit používání ustanovení Úmluvy a jejích Dodatkových protokolů na územích okupovaných Arménskou republikou, dokud tato území nebudou osvobozena od této okupace (schématická mapa okupovaných území Republiky Ázerbájdžán je připojena).

GRUZIE*Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - originál anglicky a gruzínsky***Výhrada**

Článek 1

Gruzie prohlašuje, že nepřijímá hlavu I Protokolu a vyhrazuje si právo v souladu s touto hlavou rozhodovat případ od případu, zda vyhovět žádosti o vydání či nikoli.

Prohlášení

Gruzie nebude odpovědná za používání ustanovení Protokolu na územích Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmi-to územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

RUSKO*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - originál anglicky a rusky*Článek 1²⁾

S ohledem na své prohlášení ohledně článku 3 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 Ruská federace nepovažuje výčet trestných činů, které nejsou „politickými trestnými činy“, obsažený v článku 1 Dodatkové protokolu z 15. října 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 za vyčerpávající.

UKRAJINA*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - originál anglicky*

Článek 1

Ačkoli ukrajinské zákonodárství je v souladu s článkem 1, písmeny a a b a neobsahuje žádné ustanovení v rozporu s písmenem c, Ukrajina prohlašuje, že nepřijímá hlavu I, a vyhrazuje si právo rozhodovat v souladu s touto hlavou případ od případu, zda vyhovět či nevyhovět žádostem o vydání.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy) nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

²⁾ Potvrzuje prohlášení obsažené v dopise prvního náměstka ministra zahraničních věcí Ruské federace, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 7. listopadu 1996
Text původního prohlášení - originál anglicky a rusky: „S ohledem na své prohlášení k článku 3 Evropské úmluvy o vydávání z roku 1957 Ruská federace nepovažuje za vyčerpávající výčet trestných činů obsažený v článku 1 tohoto Protokolu, které nejsou trestnými činy politické povahy.“

Příloha č. 6/A

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ
z 19. března 1978 (č. 30/1997 Sb.)SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	17/08/98	
Arménie	17/03/04	
Ázerbájdžán	26/09/02	P
Bosna a Hercegovina	24/07/05	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	17/02/97	
Gruzie	13/09/01	P
Chorvatsko	25/04/95	
Jihoafrická republika	13/05/03	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	26/10/99	
Moldavsko	25/09/01	
Monako	01/05/09	V
Rusko	09/03/00	V/P
Srbsko	21/09/03	
Turecko	08/10/92	V
Ukrajina	09/06/98	P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 098

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 6/B

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

z 19. března 1978 (č. 30/1997 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ÁZERBÁJDŽÁN*Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. června 2002 - originál anglicky*

Republika Ázerbájdžán prohlašuje, že není schopna zaručit používání ustanovení Úmluvy a jejích Dodatkových protokolů na územích okupovaných Arménskou republikou, dokud tato území nebudou osvobozena od této okupace (schématická mapa okupovaných území Republiky Ázerbájdžán je připojena).

GRUZIE*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - originál anglicky a gruzínsky*

Gruzie nebude odpovědná za používání ustanovení Protokolu na územích Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmito územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

Článek 5

Podle článku 9, odstavce 2 Gruzie prohlašuje, že nepřijímá hlavu V tohoto Protokolu.

V souladu s gruzínským zákonodárstvím je orgánem příslušným k posuzování případů vydávání Generální prokuratura Gruzie. Použití diplomatických cest tím není vyloučeno.

MONAKO*Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené 30. ledna 2009 - originál anglicky*

Článek 9

Podle článku 9 odst. 1 Protokolu si Monacké knížectví vyhrazuje právo nepřijmout kapitolu I Protokolu.

Podle článku 9 odst. 2 písm. b) Protokolu si Monacké knížectví vyhrazuje právo přijmout kapitolu II Protokolu pouze ve vztahu k trestným činům zahrnujícím nepřímé daně, včetně DPH, celní trestné činy a trestné činy proti měně; trestné činy týkající se přímých daní budou vyloučeny.

RUSKO*Výhrada a prohlášení obsažené v dopise prvního náměstka ministra zahraničních věcí Ruské federace, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 7. listopadu 1996 - originál anglicky a rusky***Výhrada**

Článek 5

Ruská federace si vyhrazuje právo nepoužívat hlavu V.

Prohlášení

Článek 5

Orgánem Ruské federace určeným k posuzování otázek vydávání je Generální prokuratura Ruské federace.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy) nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - originál anglicky a rusky

Článek 9

Ruská federace si vyhrazuje právo nepoužívat hlavu V Druhého dodatkového protokolu ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957.

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 16. července 1987 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 10. července 1992 - originál rusky a anglicky

Článek 5

Vláda Turecké republiky si vyhrazuje právo při předávání žádostí o vydání používat diplomatické cesty, aby bylo možno sledovat a provádět nezbytná řízení diplomatickými misemi v dožadovaném státě s přihlédnutím k typu žádosti.

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky

Článek 5

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě žádostí orgánů činných v přípravném řízení) budou orgány, o nichž se zmiňuje článek 12, odstavec 1 Úmluvy ve znění Druhého dodatkového protokolu.

Příloha č. 7/A

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	03/07/00	V/P
Andorra	25/07/05	V/P
Arménie	25/04/02	V/P
Ázerbájdžán	02/10/03	V/P
Bosna a Hercegovina	24/07/05	
Černá Hora	06/06/06	P
Česká republika	01/01/93	P
Gruzie	11/01/00	V/P
Chorvatsko	05/08/99	P
Izrael	26/12/67	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	26/10/99	
Moldavsko	05/05/98	V/P
Monako	17/06/07	V/P
Rusko	09/03/00	V/P
San Marino	16/06/09	V/P
Srbsko	29/12/02	V/P
Turecko	22/09/69	P
Ukrajina	09/06/98	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 030

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 7/B

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH
z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.)VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010
(neoficiální překlad)**ALBÁNIE***Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky***Výhrada**

Článek 5

Provedení dožadání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v článku 5, odstavci 1, písmenech „a“ a „c“.

Prohlášení

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Albánie prohlašuje, že kopie všech žádostí o pomoc, které jsou předávány přímo mezi justičními orgány, jakož i písemnosti je doprovázející se zasílají zároveň jejímu Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Albánie prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty mají být opatřeny úředním překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, ledaže dohody uzavřené na základě reciprocity stanoví něco jiného.

Článek 24

Za justiční orgán ve smyslu článku 24 Úmluvy se považuje Ministerstvo spravedlnosti.²⁾

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise Albánie ze dne 27. července 2006, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 2. srpna 2006 - originál anglicky

Článek 24

Albánská republika považuje za justiční orgány v souladu s článkem 24 Úmluvy a ve smyslu Úmluvy:

- Nejvyšší soud
- Odvolací soudy
- Soudy prvního stupně
- Nejvyšší státní zastupitelství
- Státní zastupitelství při odvolacích soudech
- Státní zastupitelství při soudech prvního stupně

ANDORRA*Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. dubna 2005 - originál francouzsky***Výhrady**

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách deponitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

²⁾ Platnost do 2. srpna 2006.

Článek 2

V souladu s článkem 2 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo podmiňovat dodání jakýchkoli materiálů k žádosti o pomoc tím, že takové materiály či důkazy nebudou bez jejího předchozího souhlasu použity pro účel, který nebyl v žádosti uveden.

S ohledem na článek 2 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc:

- a) týká-li se žádost jednání, které podle andorského práva není trestným činem;
- b) existuje-li pravomocný rozsudek soudu Andorského knížectví, kterým byla dotyčná osoba za stejný trestný čin, z jehož spáchání je podezřelá nebo obviněná v dožadujícím státě, již odsouzena či osvobozena.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a/nebo zajištění věci závislým na podmínkách stanovených v písmenech a, c odstavce 1 článku 5 Úmluvy.

Článek 13

V souladu s článkem 13 Úmluvy si Andorské knížectví vyhrazuje právo poskytnout výpisy z trestních rejstříků osoby, která má trvalé bydliště na území Andorského knížectví, pouze pokud půjde o osobu, která byla obviněna nebo postavena před soud.

Článek 22

V souladu s článkem 22 Úmluvy Andorské knížectví prohlašuje, že s ohledem na vnitřní uspořádání a fungování rejstříku trestů nebude Andorské knížectví ostatní smluvní strany automaticky informovat o odsouzeních obsažených v tomto rejstříku.

Nicméně, na základě žádosti cizího justičního orgánu bude Andorské knížectví poskytovat výpisy z rejstříku trestů cizinců, kteří nemají trvalé bydliště na území Andorského knížectví a rezidentů, kteří byli obviněni nebo postaveni před soud.

Prohlášení

Článek 7

Pro účely článku 7 odstavce 3 Úmluvy Andorské knížectví prohlašuje, že předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která se nachází na jeho území, musí být zasláno jeho úřadům nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Andorské knížectví dále prohlašuje, že v případě, že se jedná o předvolání osoby v procesním postavení obžalovaného, poškozeného, znalce anebo svědka, předvolání může být učiněno doporučeným dopisem v případě, že to připouští právo dožadujícího státu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy Andorské knížectví prohlašuje následující:

Kopie dožádání uvedených v článku 15 odstavec 2 a žádostí o předběžné vyšetřování uvedených v článku 15 odstavec 4, mají být zaslány Ministerstvu spravedlnosti a vnitra Andorry.

V naléhavém případě mohou andorské justiční orgány vrátit dožádání orgánům uvedeným v článku 15 a zároveň mohou tato dožádání zaslat prostřednictvím Interpolu anebo orgánům dožadujícího státu k tomu výslovně určeným.

Článek 16

Andorské knížectví prohlašuje, že v souladu s článkem 16 odstavce 2 musí být žádosti a přiložené dokumenty opatřeny překladem do katalánštiny, španělštiny anebo francouzštiny.

Článek 21

Andorské knížectví prohlašuje, že v naléhavém případě mohou být informace podle článku 21 zaslány Ministerstvu spravedlnosti a vnitra a zároveň státnímu zastupitelství Andorského knížectví spolu s informacemi nezbytnými pro další řízení.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Andorské knížectví prohlašuje, že pro účely této Úmluvy jsou justičními orgány Andorského knížectví:

- Vyšší soud Andorry;
- Soud „The Court of Corts“ (soud s výlučnou pravomocí v trestních věcech);
- předseda soudu „The Court of of Corts“;
- Soud „The Court of the Battles“ (soud první instance);
- soudce „The Battle“ (soudce);
- generální prokurátor;
- zástupce prokurátora.

ARMÉNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2002 -originál anglicky

Výhrady**Článek 2**

K důvodům, které stanoví článek 2, si Arménská republika dále vyhrazuje právo odmítnout pomoc v jakémkoli z následujících případů:

- a) pokud trestný čin, ohledně něž se právní pomoc žádá, není kvalifikován jako „zločin“ a podle zákonodárství Arménské republiky za něj nelze uložit trest,
- b) pokud je v Arménské republice ohledně trestného činu, pro který se právní pomoc žádá, podána žaloba,
- c) pokud je v právní moci rozsudek nebo jiné konečné rozhodnutí týkající se trestného činu, ohledně něž se právní pomoc žádá.

Článek 3

V souladu s článkem 3 Úmluvy Arménská republika při provádění dožádání o provedení důkazu výsledkem svědků vezme v úvahu článek 42 Ústavy, podle něž osoba nemá být nucena svědčit sama proti sobě nebo svědčit proti svému manželu nebo proti blízkému příbuznému.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Arménská republika vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a/ nebo zajištění věci závislým na podmínkách stanovených v písmenech a, b, c odstavce 1 článku 5 Úmluvy.

Prohlášení**Článek 7**

V souladu s článkem 7 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že dožádání o doručení předvolání se zasílají nejméně 50 dní před datem kdy se má osoba dostavit.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 kopie všech žádostí o pomoc, které jsou v případech stanovených v odstavci 2 téhož článku předávány mezi justičními orgány, se zároveň zasílají Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Arménská republika prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka arménského nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy jsou pro účely této Úmluvy justičními orgány Arménské republiky:

Ministerstvo spravedlnosti
Generální prokuratura
Ministerstvo vnitra³⁾
Ministerstvo národní bezpečnosti
Kasační soud
odvolací soudy
obvodní soudy prvního stupně města Jerevan
soud prvního stupně kraje Kotayk⁴⁾
soud prvního stupně kraje Ararat
soud prvního stupně kraje Armavir
soud prvního stupně kraje Aragatzotn
soud prvního stupně kraje Shirak
soud prvního stupně kraje Tavoush
soud prvního stupně kraje Gegharqunik
soud prvního stupně kraje Vayotz Tzor
soud prvního stupně kraje Sjuniq.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Arménie ze dne 22. října 2008, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 24. října 2008 - originál anglicky

³⁾ Platnost do 24. října 2008.

⁴⁾ Tento a následující zeměpisné názvy jsou ponechány v anglické transkripci.

Článek 24

V prohlášení Arménské republiky z roku 2002 bylo příslušným orgánem pro účely Úmluvy mezi jinými zvoleno Ministerstvo vnitra. V roce 2003 bylo Ministerstvo vnitra Arménské republiky reorganizováno v Policii Arménské republiky; Policie Arménské republiky tedy nahradilo předchozí Ministerstvo vnitra v pozici příslušného justičního orgánu.

ÁZERBÁJDŽÁN

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. července 2003 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

V souladu se článkem 23, odstavcem 1 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že kromě případů uvedených v článku 2 této Úmluvy může být pomoc odmítnuta také v následujících případech:

- týká-li se žádost jednání, které podle právního řádu Ázerbájdžánské republiky není trestným činem;
- existuje-li pravomocný rozsudek soudu Ázerbájdžánské republiky nebo třetího státu, kterým byla dotyčná osoba za stejný trestný čin, z jehož spáchání je podezřelá nebo obviněná v dožadujícím státě, již odsouzena;
- týká-li se žádost trestného činu, který je předmětem vyšetřování či soudního řízení v Ázerbájdžánské republice, a splnění této žádosti není možné odložit.

Článek 5

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věci bude provedeno za podmínek uvedených v ustanovení článku 5, odstavce 1.a a c Úmluvy.

Prohlášení

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit dodržování Úmluvy na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je příložená).

Článek 3

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že dožádání týkající se trestních věcí uvedených článku 3 Úmluvy a za účelem provedení důkazů budou prováděna s ohledem na ustanovení článku 66 ústavy Ázerbájdžánské republiky:

Výňatek z ústavy Ázerbájdžánské republiky:

Článek 66

Zákaz výpovědi
proti rodinným příslušníkům

Nikdo nesmí být nucen vypovídat proti sobě, svému manželovi či manželce, dětem, rodičům nebo sourozencům. Úplný výčet rodinných příslušníků, vůči kterým svědecká výpověď není povinná, je uveden v zákoně.

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že doručení předvolání musí být předáno nejméně 50 dní před datem, kdy se má osoba dostavit.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že všechny žádosti o pomoc, doručované mezi justičními orgány přímo, jakož i ostatní příložené doklady, musí být současně zaslány i Ministerstvu spravedlnosti Ázerbájdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že žádosti, jakož i jakékoliv jiné dokumenty související s uplatňováním této Úmluvy, musí být opatřeny překladem do ázerbájdžánského nebo anglického jazyka.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy prohlašuje Ázerbájdžánská republika, že pro účely Úmluvy bude za justiční orgány považovat následující instituce:

- Ministerstvo spravedlnosti Ázerbájdžánské republiky;
- Generální prokuraturu Ázerbájdžánské republiky;
- soudy Ázerbájdžánské republiky (s výjimkou Ústavního soudu).

ČERNÁ HORA⁵⁾

Prohlášení obsažená v listině o přístupu, uložené dne 30. září 2002 - originál anglicky

Článek 1

V souladu s článkem 1, odstavcem 1 Úmluvy bude Svazová republika Jugoslávie poskytovat právní pomoc pouze v řízeních o trestných činech, zakotvených v zákonech Svazové republiky Jugoslávie, jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci příslušných jugoslávských soudů.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 3 Úmluvy doručí Svazová republika Jugoslávie soudní předvolání vydané na jméno osoby, proti níž bylo zahájeno trestní řízení a která má trvalé bydliště na území Jugoslávie, pouze tehdy, bude-li předvolání doručeno příslušnému justičnímu orgánu 30 dní před stanoveným datem, kdy se má zmíněná osoba dostavit k soudu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy a v souvislosti s prováděním článku 15, odstavce 2 Úmluvy, Svazová republika Jugoslávie žádá o zasílání kopií žádostí o právní pomoc Federálnímu ministerstvu spravedlnosti.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie tímto prohlašuje, že za justiční orgány bude pro účely této Úmluvy považovat řádné soudy a veřejné (tj. státní) prokuratury.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada učiněná původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993 - originál anglicky

Článek 5

Podle ustanovení článku 5.1.a a 5.1.c bude dožádání o prohlídku či zajištění věci provedeno za podmínky, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak práva České republiky a že provedení dožádání je v souladu s právem České republiky.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994 - originál anglicky

Článek 7⁶⁾

V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručení předvolání obviněnému, který se nachází na území České republiky, má být zasláno příslušným orgánům České republiky nejméně 30 dnů před datem, kdy se mají dostavit.

Článek 15⁷⁾

Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mají být dožádání týkající se trestní věci adresována Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky před tím, než je věc předložena soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co byla věc předložena soudu.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny k Dodatkovému protokolu k Úmluvě dne 19. listopadu 1996 - originál anglicky

⁵⁾ Výbor ministrů Rady Evropy na svém 967. zasedání rozhodl, že Černá Hora se stane smluvní stranou této úmluvy od 6. června 2006.

⁶⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky: „V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručení předvolání obviněnému, který se nachází na území České republiky, má být zasláno příslušným orgánům České republiky nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.“

⁷⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky: „Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mají být dožádání týkající se trestní věci adresována Generální prokuratuře České republiky před tím, než je věc předložena soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co byla věc předložena soudu.“

Článek 24⁸⁾

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a s článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu budou za justiční orgány považovány následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

GRUZIE

Výhrady a prohlášení obsažené ve verbální nótě ministra zahraničních věcí, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. října 1999 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

Ministr zahraničních věcí Gruzie prohlašuje, že právní pomoc může být odmítnuta:

- (a) pokud bylo v Gruzii zahájeno trestní řízení pro trestný čin, ohledně něž se pomoc žádá;
- (b) pokud trestný čin, ohledně něž se pomoc žádá, byl již souzen soudem a rozsudek vstoupil v účinnost.

Článek 5

Gruzie si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na podmínkách daných v písmenech „a“, „b“ a „c“ článku 5, odstavce 1.

Prohlášení

Článek 15

Jak stanoví článek 15, odstavec 6, kopie dožádání musí být zasílány Ministerstvu spravedlnosti Gruzie.

Článek 16

Žádosti o právní pomoc a přiložené dokumenty musí být dodány v anglickém či ruském jazyce.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy považuje Gruzie za „justiční orgány“:

- Ústavní soud,
- obecné soudy,
- Generální prokuraturu.

CHORVATSKO

Výhrada a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 7. května 1999 - originál anglicky a chorvatsky

Výhrada

Článek 5

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání doručená pro prohlídku či zajištění věci budou provedena, pouze pokud budou splněny podmínky stanovené v písmenech a), b) a c) článku 5, odstavce 1.

Prohlášení

⁸⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené v dopise ministra spravedlnosti České republiky ze dne 15. prosince 1995, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu Dodatkového protokolu k Úmluvě dne 18. prosince 1995, které nahradilo prohlášení obsažené ve verbální nótě státní mise České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994, které nahradilo prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení z 15. prosince 1995 - originál anglicky:

„V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a s článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu budou za justiční orgány dále považovány následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.“

Text původního prohlášení z 15. března 1994 - originál anglicky:

„Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Nejvyšší státní zastupitelství České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“

Text původního prohlášení z 15. dubna 1992 - originál anglicky:

„Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Generální prokuratura České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“

Článek 7

Chorvatská republika prohlašuje, že doručení předvolání osobě sídlící na chorvatském území musí být zasláno příslušným chorvatským justičním orgánům nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání o vzájemnou pomoc mají být adresována Ministerstvu spravedlnosti Chorvatské republiky. V naléhavém případě mohou být dožádání adresována Ministerstvu spravedlnosti Chorvatské republiky přes Organizaci mezinárodní trestní policie (INTERPOL).

Článek 16

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty musí být opatřeny překladem do jazyka chorvatského nebo, pokud to není možné, do jazyka anglického.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou justičními orgány v Chorvatské republice soudy a prokuratury.

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 27. září 1967 - originál anglicky

VýhradyČlánek 5⁹⁾

Izrael nepovolí provedení dožádání o předání předmětů důkazů či o prohlídku a zajištění věci, s výjimkou případů extradičních trestných činů.

Článek 17¹⁰⁾

Izrael bude požadovat, aby všechny důkazy a dokumenty předávané mu podle této Úmluvy byly ověřeny osvědčením izraelského diplomatického či konzulárního zástupce.

Článek 22

Izrael nebude provádět oznamování „následných opatření“ uvedených v článku 22 automaticky, ale vyvine veškeré úsilí tak činit.

Prohlášení

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která se nachází na jeho území, musí být zasláno jeho úřadům nejméně 40 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15¹¹⁾

Veškeré žádosti a jiná sdělení podle této Úmluvy se zasílají prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.

Článek 16

Izrael bude vyžadovat, aby žádosti a přiložené dokumenty, které mu budou adresovány, byly opatřeny překladem do hebrejštiny, angličtiny nebo francouzštiny.

Článek 24¹²⁾

Pro účely této Úmluvy bude za justiční orgán považován jakýkoli příslušný soud nebo tribunál a nejvyšší státní zástupce Státu Izrael.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Izraele ze dne 27. ledna 1999, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 8. února 1999 - originál anglicky

Článek 15

Veškeré žádosti a jiná sdělení do Izraele podle této Úmluvy by měly být zasílány na následující adresu: Ministry of Justice, Directorate of Courts, Departments of Legal Assistance to Foreign Countries, P. O. Box 34142 - 91340 Jerusalem.

⁹⁾ Výhrada byla odvolána dopisem ministra zahraničních věcí Izraele ze dne 5. července 1974, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 30. září 1974.

¹⁰⁾ Výhrada byla odvolána dopisem ministra zahraničních věcí Izraele ze dne 5. července 1974, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 30. září 1974.

¹¹⁾ Platnost do 8. února 1999.

¹²⁾ Platnost do 8. února 1999.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy budou za justiční orgány Státu Izrael považovány následující orgány:

- jakýkoli příslušný soud či tribunál
- nejvyšší státní zástupce Státu Izrael
- státní zástupce Státu Izrael
- ředitel odboru mezinárodních věcí Ministerstva spravedlnosti
- zástupce ředitele odboru mezinárodních věcí Ministerstva spravedlnosti

Moldavsko

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. února 1998 - originál francouzsky a moldavsky

Výhrady

Článek 2

Podle článku 2 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že odmítne pomoc, pokud:

- spáchaný čin není považován za trestný čin podle zákonodárství Moldavské republiky;
- pachatel nemůže být volán k odpovědnosti z důvodu amnestie;
- trestní odpovědnost je vyloučena promlčením;
- po spáchání trestného činu pachatel upadl do stavu trvajících duševních poruch vylučujících trestní odpovědnost;
- existuje trvalý trestní řízení ohledně těžké osoby pro trestný čin;
- existuje vykonatelný trest či soudní rozhodnutí, které uzavírá případ, ohledně těžké osoby a pro trestný čin.

Článek 5

Podle článku 5, odstavce 1 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo provádět dožadání o prohlídku či zajištění věci v souladu a s přihlédnutím k podmínkám stanoveným v článku 5, odstavci 1, písmenech (a), (b) a (c) Úmluvy.

Článek 13

Moldavská republika si vyhrazuje právo neprovést dožadání o pomoc uvedenou v článku 13, odstavci 2 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 15

Podle článku 15, odstavce 6 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc musí být adresovány Ministerstvu spravedlnosti nebo Generální prokuratuře.

Článek 16

Podle článku 16, odstavce 2 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc a přiložené dokumenty mají být vyhotoveny v moldavštině nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy nebo opatřeny překladem do některého z těchto jazyků.

Článek 24

Podle článku 24 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pro účely Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních považuje soudy prvního stupně (judecatoriile), soudy (tribunalele), Odvolací soud (Curtea de Apel), Nejvyšší soud (Curtea Suprema de Justitie), Ministerstvo spravedlnosti (Ministerul Justitie), Generální prokuraturu (Procuratura Generala), orgány Generálního prokurátora Moldavské republiky (organele procuraturii Republicii Moldova) za justiční orgány pro Moldavskou republiku.

MONAKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 19. března 2007 - originál francouzsky

Výhrady

Článek 2

Monacké knížectví si vyhrazuje právo v konkrétních případech poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování a informace obsažené v zaslaných dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Monacké knížectví vyhrazuje možnost podřídit žádost o prohlídku či zajištění splnění podmínek stanovených v článku 5, odstavci 1.a.

Prohlášení

Článek 7

Monacké knížectví prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 7, odstavci 3 a v souladu s tím stanoví, že doručení předvolání obviněným osobám, které jsou na monackém území, musí být zasláno monackým orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se takové osoby mají dostavit.

Monacké knížectví prohlašuje, že „Ministerstvem spravedlnosti“ se pro účely Úmluvy rozumí „Direction des Services Judiciaires“.

Článek 15

Monacké knížectví prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 15, odstavci 6 ve vztahu k odstavcům 2 a 4 článku 15, takže ustanovení těchto dvou odstavců se budou používat následovně:

Článek 15, odstavec 2: v naléhavém případě, když dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 jsou adresována justičními orgány dožadující strany přímo justičním orgánům dožadované strany, má být jejich kopie zároveň zaslána ministerstvu spravedlnosti dožadované strany;

Článek 15, odstavec 4: žádosti o vzájemnou pomoc, kromě těch, které upravují odstavce 1 a 3 článku 15, a zejména žádosti o vyšetřování předcházející trestnímu stíhání, musí být adresovány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožadované strany a vráceny stejnou cestou.

Článek 16

Monacké knížectví prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 16, odstavci 2 Úmluvy a v souladu s tím stanoví, že žádosti a přiložené dokumenty mu adresované musí být opatřeny překladem do francouzštiny.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - originál anglicky a rusky

Výhrady

Článek 2

V souladu s článkem 23, odstavcem 1 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že kromě důvodů stanovených v článku 2 Úmluvy může být pomoc odmítnuta v některém z následujících případů:

- a. pokud osoba, která je podezřelá či obviněná z trestného činu v dožadujícím státě, je v Ruské federaci či ve třetím státě v souvislosti s tímto trestným činem postavena před soud nebo byla odsouzena či osvobozena nebo bylo ohledně ní v Ruské federaci či ve třetím státě soudem rozhodnuto ve věci nezahajovat či zastavit řízení, ohledně kterého byla žádost o pomoc učiněna;
- b. pokud jsou trestní řízení nebo výkon trestu vzhledem k uplynutí promlčecí lhůty v souladu s právem Ruské federace nemožné.

Článek 3

V souladu s článkem 3 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo odmítnout provést dožádání o zajištění důkazu, pokud osoby, o které jde, použily své právo neposkytnout důkaz v předmětném případě přiznané jim právem Ruské federace.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým pouze na podmínkách uvedených v písmenech „a“, „b“, „c“ odstavce 1 uvedeného článku Úmluvy.

Článek 11

V souladu s článkem 11 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že ve své žádosti o dočasné předání osoby ve vazbě k výslechu jako svědka nebo pro účely konfrontace by příslušné orgány dožadujícího státu měly poskytnout následující informace:

- a. plné jméno osoby a místo jejího narození, pokud možno;
- b. popis trestného činu, dobu a místo jeho spáchání;
- c. okolnosti, které mají být objasněny v průběhu vyšetřování či konfrontace;
- d. dobu, po kterou je požadována přítomnost této osoby v dožadujícím státě.

V souladu s článkem 11, odstavcem 2 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že žádost o průvoz osoby ve vazbě se adresuje Generální prokuratuře Ruské federace.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že při poskytování pomoci podle článků 3, 4 a 5 Úmluvy příslušné orgány smluvních stran komunikují s:

- Nejvyšším soudem Ruské federace - ve věcech soudní činnosti Nejvyššího soudu Ruské federace, a Ministerstvem spravedlnosti Ruské federace - ve věcech týkajících se činnosti ostatních soudů;
- Ministerstvem vnitra Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Ministerstva vnitra Ruské federace;
- Federální bezpečnostní službou Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Federální bezpečnostní služby;
- Federální finanční policií Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Federální finanční policie;
- Generální prokuraturou Ruské federace - ve všech ostatních případech šetření a předběžného vyšetřování.

V naléhavých případech mohou být žádosti zaslány přímo justičními orgány dožadujícího státu justičním orgánům Ruské federace ve smyslu výhrady k článku 24 Úmluvy. Kopie dožádání se současně zasílají příslušnému centrálnímu orgánu.

Žádosti upravené článkem 13, odstavcem 2 Úmluvy se adresují Ministerstvu spravedlnosti Ruské federace nebo Generální prokuratuře Ruské federace.

Pokud o to požádá orgán, který vydal dožádání o právní pomoc, Nejvyšší soud Ruské federace a Generální prokuratura Ruské federace zváží možnost použití procesního práva dožadujícího cizího státu při provádění dožádání, pokud je to slučitelné s právem Ruské federace.

Článek 22

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 22 Úmluvy Ruská federace informuje ostatní smluvní strany o opatřeních následujících po odsouzení jejich občanů na základě vzájemnosti a pouze, pokud jde o informace uznávané jako úřední v souladu s právem Ruské federace.

Prohlášení

Článek 2

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 2 Úmluvy by se měla používat tak, aby byla zajištěna nevyhnutelná odpovědnost za trestné činy, na které se Úmluva vztahuje.

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že právo Ruské federace neupravuje pojem „politických trestných činů“. Ve všech případech při rozhodování, zda poskytnout pomoc, Ruská federace nebude za „politické trestné činy“ nebo za „trestné činy spojené s politickými trestnými činy“ považovat následující činy:

- a. zločiny proti lidskosti uvedené v člancích II a III Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia (1948), v člancích II a III Mezinárodní úmluvy o potlačování a trestání zločinu apartheidu (1973) a v člancích I a 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání (1948);
- b. uvedené v článku 50 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu zraněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli (1949), článku 51 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu zraněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři (1949), článku 130 Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci (1949), článku 147 Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války, článku 85 Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (1977), článků 1 a 4 Dodatkového protokolu II k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (1977);
- c. trestné činy uvedené v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel (1970), Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví (1971), Protokolu o potlačování protiprávních násilných činů na letištích, která slouží mezinárodnímu civilnímu letectví (1988), který doplňuje výše uvedenou Úmluvu z roku 1971;
- d. trestné činy uvedené v Úmluvě o předcházení a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických pracovníků (1973);
- e. trestné činy uvedené v Mezinárodní úmluvě proti brání rukojmí (1979);
- f. trestné činy uvedené v Úmluvě o fyzické ochraně jaderných materiálů (1980);
- g. trestné činy uvedené v Úmluvě OSN proti nezákonnému obchodu s narkotiky a psychotropními látkami (1988);
- h. jiné srovnatelné trestné činy uvedené v mnohostranných mezinárodních úmluvách, jichž je Ruská federace smluvní stranou.

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že dožádání o doručení předvolání by mělo být zasláno nejméně 50 dnů před datem, kdy se má osoba dostavit.

Článek 16

Ruská federace prohlašuje, že žádosti o pomoc a přiložené dokumenty zaslání Ruské federaci by v souladu s článkem 16, odstavcem 2 Úmluvy měly být opatřeny překladem do ruského jazyka.

Článek 24

Ruská federace prohlašuje, že pro účely Úmluvy uvedené v článku 24 Úmluvy, se soudy a orgány prokuratury považují za justiční orgány Ruské federace.

SAN MARINO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené 18. března 2009 - originál anglicky

Výhrady

Článek 2

Ve smyslu článku 2 Úmluvy si Republika San Marino vyhrazuje právo poskytnout právní pomoc za podmínky, že výsledky šetření, stejně jako předané informace, dokumenty a provedené úkony nebudou bez předchozího souhlasu použity ani poskytnuty k jiným účelům, než byly vymezeny v žádosti.

Ve smyslu článku 2 Úmluvy si Republika San Marino vyhrazuje právo odmítnout právní pomoc, pokud osoba, které se žádost týká, byla již usvědčena ze stejného skutku pravomocným rozhodnutím justičního orgánu San Marina.

Článek 22

Ve smyslu článku 22 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že z organizačních důvodů není Archiv San Marina schopen zaručit systematickou výměnu informací o rozhodnutích obsažených v soudních záznamech. Nicméně republika San Marino bude na základě konkrétní žádosti od příslušného zahraničního justičního orgánu poskytovat informace o trestních rozsudcích ze soudních záznamů.

Prohlášení

Článek 5

Ve smyslu článku 5 odst. 1 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že si vyhrazuje právo přijmout žádosti o právní pomoc za podmínek zmíněných v článku 5 a) a c).

Článek 7

Ve smyslu článku 7 odst. 3 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že bude poskytovat právní pomoc na svém území pouze pokud budou předvolání zaslána příslušnému orgánu 40 dní před požadovaným datem dostavení.

Článek 15

Ve smyslu článku 15 odst. 2 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechny žádosti a související dokumenty musí být předávány přímo příslušnému justičnímu orgánu a kopie musí být zaslána Ministru spravedlnosti. Republika San Marino prohlašuje, že pro účely této úmluvy je příslušným orgánem Jednotný soud San Marino (Tribunale Unico di San Marino).

Článek 16

Ve smyslu článku 16 odst. 2 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechny žádosti o právní pomoc a související dokumenty zaslání příslušným orgánům San Marina vyhotovené v jiném než italském jazyce musí být doplněny o překlad do italštiny.

Článek 24

Ve smyslu článku 24 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že pro účely této Úmluvy se termínem justiční orgány rozumí:

- Právní komisař - vyšetřující soudce (Commissario della Legge - Giudice inquirente)
- Právní komisař - rozhodčí soudce (Commissarion della Legge - Giudice decidente)
- Státní zástupce (Procuratore del Fisco)
- Odvolací soudce pro trestní věci (Giudice di appello penale)
- Soudce třetí instance ve trestních věcech (Giudice per la Terza Instanza penale)
- Soudce mimořádných opravných prostředků v trestních věcech (Giudice per Rimedi straordinari in materia penale)
- Rada garantů ústavních pravidel (Collegio Garante della costituzionalità delle norme)

Článek 26

Ve smyslu článku 26 odst. 4 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že všechna ustanovení dvoustranných úmluv o právní pomoci se smluvními stranami této Úmluvy zůstanou účinná, pokud nejsou v rozporu s ustanoveními této úmluvy.

SRBSKO

Prohlášení obsažená v listině o přístupu, uložené dne 30. září 2002 - originál anglicky

Článek 1

V souladu s článkem 1, odstavcem 1 Úmluvy bude Svazová republika Jugoslávie poskytovat právní pomoc pouze v řízeních o trestných činech, zakotvených v zákonech Svazové republiky Jugoslávie, jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci příslušných jugoslávských soudů.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 3 Úmluvy doručí Svazová republika Jugoslávie soudní předvolání vydané na jméno osoby, proti níž bylo zahájeno trestní řízení a která má trvalé bydliště na území Jugoslávie, pouze tehdy, bude-li předvolání doručeno příslušnému justičnímu orgánu 30 dní před stanoveným datem, kdy se má zmíněná osoba dostavit k soudu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy a v souvislosti s prováděním článku 15, odstavce 2 Úmluvy, Svazová republika Jugoslávie žádá o zaslání kopií žádostí o právní pomoc Federálnímu ministerstvu spravedlnosti.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie tímto prohlašuje, že za justiční orgány bude pro účely této Úmluvy považovat řádné soudy a veřejné (tj. státní) prokuratury.

TURECKO

Výhrada a prohlášení učiněná při podpisu dne 23. října 1959 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 24. června 1969 - originál francouzsky

Výhrada**Článek 5**

Provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v odstavci 1.a, b. a c.

Prohlášení**Článek 7**

Doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Turecké republiky, bude záviset na předání řádným tureckým orgánům nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit.

UKRAJINA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - originál anglicky a ukrajinsky

Výhrady**Článek 2**

Ukrajina si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc, pokud

- a. jsou dobré důvody domnívat se, že jejím cílem je trestní stíhání, odsouzení či potrestání osoby z důvodu její rasy, barvy kůže, politického, náboženského či jiného přesvědčení, pohlaví, etnického či společenského původu, společenského postavení, místa pobytu, jazyka a jiných znaků;
- b. vyhovění žádosti je neslučitelné se zásadou „non bis in idem“ („za stejný trestný čin nebudou uloženy dva tresty“);
- c. žádost se týká trestného činu, který je na Ukrajině předmětem vyšetřování a justičního posuzování.

Článek 5

Ukrajina vyhoví soudním rozhodnutím týkajícím se prohlídky a zajištění věci za podmínky předvídané v článku 5, odstavci 1, písmeni c.

Prohlášení**Článek 7**

Předvolání obžalovaného, který je na území Ukrajiny, se zasílá orgánům, kterých se týká, nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit k soudu.

Článek 16

Žádosti a příložené dokumenty se na Ukrajinu zasílají spolu s překladem do ukrajinštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nejsou v těchto jazycích sepsány.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou „justičními orgány“ Ukrajiny obecné soudy, prokurátoři všech stupňů a orgány přípravného vyšetřování.

***Prohlášení** obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky*

Článek 15

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě dožadání orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 15, odstavci 1 Úmluvy.

Příloha č. 7/C

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚČECH TRESTNÍCH

(ŠTRASBURK, 20. dubna 1959; č. 550/1992 Sb.)

VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚČECH TRESTNÍCH

(ŠTRASBURK, 17. března 1978; č. 31/1997 Sb.)

A DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI
VE VĚČECH TRESTNÍCH

(ŠTRASBURK, 8. listopadu 2001; č. 48/2006 Sb. m. s.)

Důležité upozornění: Při používání ustanovení Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, která byla v následujícím textu změněna či doplněna jako ustanovení vyplývající z dodatkových protokolů, je nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující i dožádaný stát ratifikovaly příslušný dodatkový protokol. Seznamy smluvních stran Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a jejich dodatkových protokolů jsou obsaženy v přílohách č. 7/A, 8/A a 9/A. Dále je při používání všech ustanovení Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních nebo jejich dodatkových protokolů nezbytné nejprve zjistit, zda dožadující nebo dožádaný stát učinily k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních a/nebo jejím příslušnému dodatkovému protokolu nějakou výhradu či prohlášení. Seznamy výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních a jejím dodatkovým protokolům jsou obsaženy v přílohách č. 7/B, 8/B a 9/B.

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy, majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy; věříce, že přijetí společných pravidel v oblasti vzájemné pomoci v trestních věcech přispěje k dosažení tohoto cíle; majíce na zřeteli, že tato vzájemná pomoc souvisí s otázkou vydávání, která již byla předmětem úmluvy podepsané 13. prosince 1957; se dohodly na následujícím:

Hlava I - Obecná ustanovení**EVROPSKÁ ÚMLUVA:****Článek 1**

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.
2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 1**

1. Strany se zavazují poskytovat si neprodleně v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.
2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.
3. Vzájemná pomoc může být také poskytnuta v řízeních o činech, které jsou postihovány podle právního řádu dožádané nebo dožadující strany jako jakékoli porušení právního řádu stíhané správními orgány, jejichž rozhodnutí může být důvodem pro zahájení řízení před soudním orgánem, příslušným zejména v trestních věcech.
4. Vzájemná pomoc nebude odmítnuta jen z důvodu, že se týká činů, za které může být činěna odpovědnou v dožadující straně právnická osoba.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 3**

Úmluva se bude rovněž vztahovat:

- (a) na předávání listin týkajících se výkonu trestu, vymáhání pokuty nebo zaplacení nákladů řízení;
- (b) na opatření týkající se podmíněného zastavení trestního stíhání nebo podmíněného odkladu výkonu trestu, podmíněného propuštění, odkladu začátku výkonu trestu nebo přerušeni výkonu trestu.

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

- (a) vztahuje-li se žádost na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin politický nebo s takovým trestným činem související nebo za trestný čin fiskální;
- (b) jestliže dožádaná strana má za to, že provedení dožádání by bylo zřejmě na úkor její svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů jeho státu.

Z DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 1**

Smluvní strany nevyužívají práva uvedeného v článku 2 a) Úmluvy na odmítnutí právní pomoci pouze z důvodu, že se žádost vztahuje na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin fiskální.

Článek 2

1. V případě, že si některá smluvní strana vyhradila možnost podmínit provedení dožádání týkajícího se prohlídky nebo zajištění věci tím, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující, tak i dožádané strany, bude tato podmínka u fiskálních trestných činů splněna, je-li čin trestný podle právního řádu dožadující strany a odpovídá trestnému činu stejné povahy podle právního řádu strany dožádané.
2. Žádost nelze odmítnout z toho důvodu, že právní řád dožádané strany neukládá stejný druh daní nebo cel nebo neobsahuje daně, cla, poplatky nebo devizové předpisy stejného druhu jako právní řád dožadující strany.

Hlava II - Dožádání**Článek 3**

1. Dožádaná strana provede způsobem upraveným v jejím právním řádu každé dožádání týkající se trestní věci, které jí zaslaly justiční orgány dožadující strany za účelem provedení důkazu nebo předání věci, které mají být použity jako důkazy, spisů nebo listin.
2. Pokud si dožadující strana přeje, aby svědci nebo znalci byli vyslechnuti pod přísahou, musí o to výslovně požádat. Dožádaná strana vyhoví této žádosti, pokud to její právní řád nezakazuje.
3. Dožádaná strana může předávat ověřené kopie nebo ověřené fotokopie vyžádaných spisů a listin, pokud dožadující strana výslovně nepožádá o předání originálů. V takovém případě se dožádaná strana vynasnaží vyhovět žádosti.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 8 - Řízení**

Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 3 Úmluvy, jestliže žádosti vyžadují splnění určitých formalit nebo postupů, které ukládá právní řád dožadující strany, i když takováto formalita nebo postup nejsou známy v dožádané straně, musí tato strana vyhovět takové žádosti, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami, s výjimkou případů, stanoví-li tento Protokol jinak.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 4**

Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 4**

1. Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.
2. Žádosti týkající se přítomnosti těchto orgánů nebo zúčastněných osob by neměly být zamítnuty, jestliže jejich přítomnost přispěje k tomu, aby vyřízení žádosti co nejlépe odpovídalo potřebám dožadující strany, a tím umožnilo vyhnout se doplňujícím žádostem o pomoc.

Článek 5

1. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo provést dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věci závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- (a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožádané strany;
- (b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státu;
- (c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané strany.

2. Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle odst. 1 tohoto článku, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

Článek 6

1. Dožádaná strana může odložit předání vyžádaných věcí, spisů a listin, pokud uvedené věci, spisy nebo listiny potřebuje pro probíhající trestní řízení.

2. Věci a originály spisů a listin, které byly v rámci dožádání předány, budou vráceny dožadující stranou straně dožádané, jakmile to bude možné, pokud se dožadující strana vrácení nevzdá.

Hlava III - Doručování písemností a soudních rozhodnutí - účast svědků, znalců a stíhaných osob**Článek 7**

1. Dožádaná strana zajistí doručení písemností a soudních rozhodnutí, které jí za tímto účelem byly předány dožadující stranou.

Doručení může být provedeno prostým zasláním písemností nebo rozhodnutí osobě, které má být doručeno. Pokud to dožadující strana výslovně žádá, doručení bude provedeno dožádanou stranou způsobem, který je pro doručování obdobných dokumentů předepsán jejím právním řádem, nebo zvláštním způsobem, který je s tímto právním řádem slučitelný.

2. Důkazem o doručení bude datovaná doručka podepsaná osobou, které byla zásilka určena, nebo potvrzení dožádané strany, že doručení bylo provedeno, s uvedením způsobu a data doručení. První nebo druhý doklad bude ihned zaslán dožadující straně. Pokud dožadující strana o to požádá, potvrdí dožádaná strana, zda doručení bylo provedeno podle právního řádu dožádané strany. Pokud doručení nemůže být provedeno, uvědomí dožádaná strana ihned dožadující stranu o důvodech.

3. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy žádat, aby doručení předvolání obviněným osobám, které se nacházejí na jejím území, bylo předáno jejich úřadům určitou dobu před datem, kdy se mají dostavit. Tato doba bude stanovena v uvedeném prohlášení; nesmí překročit 50 dnů.

Tato doba bude vzata v úvahu při stanovení data předvolání a při jeho předání.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 15 - Jazyk procesních dokumentů a soudních rozhodnutí, která je třeba doručit**

1. Ustanovení tohoto článku se použijí na všechny žádosti o doručení podle článku 7 Úmluvy nebo podle článku 3 jejího Dodatkového protokolu.

2. Procesní dokumenty a soudní rozhodnutí budou ve všech případech předávány v jazyce nebo jazycích, ve kterých byly vyhotoveny.

3. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 16 Úmluvy, jestliže je orgánu, který dokumenty vyhotovil, známo nebo má důvody se domnívat, že adresát rozumí pouze jinému jazyku, musí být k dokumentům nebo alespoň k jejich nejdůležitějším částem přiložen překlad do tohoto jiného jazyka.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 16 Úmluvy, musí být pro potřeby orgánů dožádané strany připojeno k procesním dokumentům a soudním rozhodnutím krátké shrnutí obsahu, které bude přeloženo do jazyka nebo jednoho z jazyků této strany.

Článek 16 - Doručování poštou

1. Příslušné justiční orgány strany mohou zasílat procesní dokumenty a soudní rozhodnutí přímo poštou osobám, které se nacházejí na území jiné strany.

2. K procesním dokumentům a soudním rozhodnutím bude přiloženo sdělení, ve kterém bude uvedeno, že adresát může získat informace o svých právech a povinnostech ohledně doručení dokumentů od orgánu uvedeného ve sdělení. Na toto sdělení se vztahují ustanovení odstavce 3 článku 15 tohoto Protokolu.

3. Ustanovení článků 8, 9 a 12 Úmluvy se užijí přiměřeně na doručení poštou.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 článku 15 tohoto Protokolu se také užijí na doručení poštou.

Článek 8

Svědce nebo znalce, který se nedostaví na předvolání, o jehož doručení bylo požádáno, nebude podroben žádné sankci nebo omezení, i když předvolání obsahuje pohrůžku takového potrestání, pokud následně o vlastní vůli nevstoupí na území dožadující strany a není tam znovu řádně předvolán.

Článek 9

Náhrady, včetně výloh na cestu a pobyt, které mají být hrazeny svědkovi nebo znalci dožadující stranou, budou počítány od místa jejich bydliště a jejich výše bude stanovena tak, aby byla nejméně taková, jaká je poskytována dle platných předpisů země, kde má být proveden výslech.

Článek 10

1. Pokud dožadující strana považuje osobní účast svědka nebo znalce při výslechu před svými justičními orgány za zvlášť důležitou, uvede to v žádosti o doručení předvolání. Dožádaná strana v takovém případě požádá svědka nebo znalce, aby se dostavil.

Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o odpovědi svědka nebo znalce.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku bude v dožádání o předvolání uvedeno, jaké náhrady budou přibližně poskytnuty a jaké cestovní a stravovací výdaje budou hrazeny.

3. Na zvláštní žádost může dožádaná strana poskytnout svědkovi nebo znalci zálohu. Výše zálohy bude uvedena na předvolání a bude uhrazena dožadující stranou.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 11**

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast jako svědka nebo pro účely konfrontace je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na území, kde má být proveden výslech, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanoveních článku 12, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

- (a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit;
- (b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané smluvní strany;
- (c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo trest, nebo
- (d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. V případech, které jsou uvedeny v předchozím odstavci a za podmínek ustanovení článku 2 bude povolen průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího státu, který je stranou této Úmluvy, na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán.

Smluvní strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 11**

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast při vyšetřování s výjimkou jejího postavení před soud za účelem odsouzení je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na její území za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanovení článku 12 Úmluvy, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

- (a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit,
- (b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané strany,
- (c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo výkon trestu, nebo
- (d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. Za podmínek ustanovení článku 2 této Úmluvy, v případě, který je uveden v odstavci 1, bude průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetí strany povolen na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán. Tato strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 13 - Dočasné předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané smluvní strany**

1. Dojde-li k dohodě mezi příslušnými orgány dotčených smluvních stran, smluvní strana, která požádala o vyšetřovací úkon, pro nějž je nezbytná přítomnost osoby, která se nachází ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na jejím vlastním území, může dočasně předat tuto osobu na území strany, kde má vyšetřování proběhnout.
2. Dohoda musí upravovat podmínky dočasného předání této osoby a datum, ke kterému je tuto osobu nutno vrátit na území dožadující strany.
3. Jestliže je vyžadován souhlas dotčené osoby s předáním, bude neprodleně předloženo dožádané straně prohlášení o souhlasu nebo jeho kopie.
4. Předaná osoba bude zbavena svobody i na území dožádané strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, přes jejíž území se převoz požaduje, s výjimkou případů, kdy strana, odkud byla osoba předána, požádá o její propuštění.
5. Doba, po kterou bude osoba zbavena svobody na území dožádané strany, se započítá do doby zbavení svobody, kterou dotčená osoba musí nebo bude muset strpět na území dožadující strany.
6. Ustanovení článku 11 odstavce 2 a článku 12 Úmluvy se užití přiměřeně.
7. Kterýkoli smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že pro to, aby mohlo dojít k dohodě podle odstavce 1 tohoto článku, bude požadován souhlas podle odstavce 3 tohoto článku nebo že bude takový souhlas požadován za určitých podmínek stanovených v prohlášení.

Článek 14 - Osobní přítomnost odsouzených předaných osob

Ustanovení článků 11 a 12 Úmluvy se užití přiměřeně i na osoby, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody na území dožádané strany na základě toho, že byly předány k výkonu trestu odnětí svobody uloženého na území dožadující strany, v případech, kdy je jejich osobní přítomnost za účelem přezkoumání rozsudku požadována dožadující stranou.

Článek 12

1. Svědek nebo znalec, ať je jeho státní občanství jakékoliv, který se dostavil na předvolání před justiční orgány dožadující strany, nebude trestně stíhán ani zadržen nebo jinak omezen na osobní svobodě na území dožadující strany v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vyneseny před tím, než on opustil území dožádané strany.
2. Osoba, ať je její státní občanství jakékoliv, která byla předvolána před justiční orgány dožadující strany, aby se odpovídala za činy, které jsou předmětem řízení proti ní, nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vyneseny před opuštěním území dožádané strany, které nejsou uvedeny v předvolání.
3. Imunita uvedená v tomto článku přestane platit v případě, že svědek nebo znalec nebo stíhaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy jejich přítomnost již nebyla vyžadována, ale bez ohledu na to zůstala na tomto území, nebo se tam po odjezdu vrátila.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 9 - Výslech prostřednictvím video konference**

1. Jestliže osoba, která se nachází na území jedné strany, musí být justičními orgány druhé strany vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může tato strana, jestliže není žádoucí nebo možné, aby tato osoba byla vyslechnuta nebo se dostavila na její území osobně, požádat, aby byl tento výslech proveden prostřednictvím video konference podle ustanovení odstavců 2 až 7.
2. Dožádaná strana bude souhlasit s provedením výslechu prostřednictvím video konference, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami a za podmínky, že má technické prostředky pro provedení tohoto výslechu. Jestliže nemá dožádaná strana přístup k technickým prostředkům pro provedení video konference, je možné, aby po vzájemné dohodě tyto prostředky poskytla dožadující strana.
3. Žádosti o provedení výslechu prostřednictvím video konference musí kromě informací podle článku 14 Úmluvy obsahovat důvody, proč není žádoucí nebo možné, aby svědek nebo znalec byl přítomen osobně, označení justičního orgánu a jména osob, které výslech provedou.
4. Justiční orgán dožádané strany předvolá dotyčnou osobu, aby se dostavila k výslechu způsobem upraveným v jejím právním řádu.
5. Výslech prostřednictvím video konference se řídí následujícími pravidly:
 - (a) výslech musí být prováděn za přítomnosti justičního orgánu dožádané strany a v případě potřeby i za pomoci tlumočnicka; tento orgán bude odpovědný za zjištění totožnosti vyslýchané osoby a za dodržování základních právních zásad dožádané strany. Jestliže má justiční orgán dožádané strany za to, že během výslechu došlo k porušení základních právních zásad dožádané strany, musí neprodleně přijmout nezbytná opatření, aby zajistil, že výslech bude dále pokračovat v souladu s těmito zásadami,

- (b) v případě potřeby se mohou příslušné orgány dožadující a dožádané strany dohodnout na přijetí opatření týkajících se ochrany osoby, která má být vyslechnuta,
- (c) výslech je prováděn přímo justičním orgánem dožadující strany, nebo pod jeho vedením, v souladu s jejím právním řádem,
- (d) na žádost dožadující strany nebo osoby, která má být vyslechnuta, zajistí dožádaná strana, aby tato osoba měla k dispozici tlumočnicka, pokud je to nutné,
- (e) osoba, která má být vyslechnuta, se může dovolávat práva nevypovídat, které je jí dáno zákonem dožádané nebo dožadující strany.

6. Aniž by bylo dotčeno provádění jakýchkoliv opatření, přijatých za účelem ochrany osob, vypracuje justiční orgán dožádané strany po skončení výslechu zápis, který bude obsahovat datum a místo konání výslechu, totožnost vyslechnuté osoby, totožnost a funkce všech ostatních osob dožádané strany, které se zúčastnily výslechu, přísahy, které byly složeny, a technické podmínky, za kterých se výslech uskutečnil. Tento dokument zašle příslušný orgán dožádané strany příslušnému orgánu dožadující strany.

7. Strany musí přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že jsou vyslýcháni svědci nebo znalci na jejich území v souladu s tímto článkem a tito odmítají vypovídat a přitom mají povinnost vypovídat, nebo nevypovídají podle pravdy, byl užit právní řád této strany stejným způsobem, jako kdyby se výslech konal v rámci vnitrostátního řízení.

8. Strany mohou taktéž použít podle svého uvážení ustanovení tohoto článku v případě, že je to vhodné a se souhlasem svých příslušných justičních orgánů, na výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé. V takovém případě podléhá rozhodnutí o konání video konference a o způsobu, jakým bude provedena, dohodě mezi dotčenými stranami a musí být v souladu s jejich vnitrostátními právními řády a příslušnými mezinárodními dokumenty. Výslech osoby trestně stíhané nebo podezřelé se provede pouze s jejím souhlasem.

9. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že nebude využívat možnosti uvedené v odstavci 8 tohoto článku, používat ustanovení tohoto článku také na výslech prostřednictvím video konference osoby trestně stíhané nebo podezřelé.

Článek 10 - Výslech prostřednictvím telefonní konference

1. Jestliže osoba, která se nachází na území jedné strany, musí být justičními orgány druhé strany vyslechnuta jako svědek nebo znalec, může tato strana, jestliže jí to umožňuje její vnitrostátní právní řád, požádat první stranu, aby byl tento výslech proveden prostřednictvím telefonní konference podle ustanovení odstavců 2 až 6.

2. Výslech se může konat prostřednictvím telefonní konference, jen pokud svědek nebo znalec souhlasí, aby byl výslech takto proveden.

3. Dožádaná strana bude souhlasit s výslechem prostřednictvím telefonní konference, pokud to není v rozporu s jejími základními právními zásadami.

4. Žádost o provedení výslechu prostřednictvím telefonní konference musí obsahovat, kromě informací podle článku 14 Úmluvy, označení justičního orgánu a osob, které výslech provedou, jakož i údaj o tom, že svědek nebo znalec souhlasí s účastí na výslechu prostřednictvím telefonní konference.

5. Způsob provedení výslechu bude stanoven dohodou stran. Svým souhlasem se způsobem provedení se dožádaná strana zaváže, že:

- (a) oznámí svědkovi nebo znalci čas a místo konání výslechu,
- (b) zajistí zjištění totožnosti svědka nebo znalce,
- (c) prověří, že svědek nebo znalec souhlasí s výslechem prostřednictvím telefonní konference.

6. Dožádaná strana může svůj souhlas podmínit úplným nebo částečným splněním příslušných ustanovení článku 9 odstavců 5 a 7.

Článek 12 - Navrácení věcí

1. Dožádaná strana může na žádost dožadující strany a aniž by byla dotčena práva třetích stran, které jsou v dobré víře, dát k dispozici dožadující straně předměty získané nezákonnými prostředky za účelem jejich navrácení jejich oprávněným vlastníkům.

2. Při užití článků 3 a 6 Úmluvy se může dožádaná strana vzdát navrácení předmětů buď před nebo po jejich předání dožadující straně, jestliže je tímto usnadněn návrat těchto předmětů jejich oprávněným vlastníkům. Práva třetích stran, které jsou v dobré víře, nejsou tímto dotčena.

3. Dojde-li ke vzdání se navrácení před předáním předmětů dožadující straně, nebude dožádaná strana uplatňovat vůči těmto předmětům žádná zástavní práva ani žádné jiné právní postihy podle daňových a celních zákonů.

4. Vzdání se upravené v odstavci 2 nijak neovlivní právo dožádané strany na výběr daní nebo poplatků od oprávněného vlastníka.

Článek 17 - Přeshraniční sledování

1. Policisté jedné ze stran, kteří sledují ve své zemi v rámci trestního vyšetřování určitou osobu, která je podezřelá

z účasti na trestném činu, pro který je možné žádat o vydání, nebo osobu, u které je možno důvodně předpokládat, že je může přivést ke zjištění totožnosti nebo místa pobytu výše zmíněné osoby, budou mít povoleno pokračovat ve sledování na území jiné strany, jestliže tato strana povolila sledování přes hranici na základě žádosti o pomoc, která už byla předtím předložena. Toto povolení může být podmíněno splněním určitých podmínek.

Na žádost budou sledováním pověřeni policisté té strany, na jejímž území se sledování provádí.

Žádost o pomoc uvedená v prvním pododstavci musí být zaslána orgánu určenému každou stranou, který bude příslušný udělit nebo předat požadované povolení.

2. V případech, kdy ze zvlášť naléhavých důvodů není možné požádat předem druhou stranu o udělení povolení, mohou policisté, kteří provádějí sledování v rámci trestního vyšetřování, pokračovat ve sledování osoby podezřelé ze spáchání činů uvedených v odstavci 6 za hranice za splnění následujících podmínek:

- (a) o překročení hranice budou bez odkladu informovány orgány strany uvedené v odstavci 4, na jejímž území sledování pokračuje,
- (b) bez odkladu bude podána žádost o pomoc v souladu s odstavcem 1, kde budou uvedeny důvody, pro které došlo k překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování bude ukončeno, jakmile strana, na jejímž území je sledování prováděno, o to požádá, a to na základě oznámení uvedeného pod písmenem a) nebo žádosti uvedeného pod písmenem b), nebo jestliže povolení není získáno pět hodin po překročení hranice.

3. Sledování podle odstavců 1 a 2 je možné provádět jen za splnění těchto obecných podmínek:

- (a) Policisté, kteří provádějí sledování, musí respektovat ustanovení tohoto článku a právní řád strany, na jejímž území operují; musí uposlechnout pokyny místních odpovědných orgánů.
- (b) S výjimkou situací upravených v odstavci 2 musí být policisté během sledování vybaveni dokumentem, který potvrzuje, že povolení bylo vydáno.
- (c) Policisté provádějící sledování musí být kdykoliv schopni předložit důkaz, že jedná z úředního pověření.
- (d) Policisté provádějící sledování mohou být během sledování ozbrojeni svými služebními zbraněmi s výjimkou případů, kdy dožádaná strana výslovně rozhodne jinak; použití zbraní je zakázáno kromě případů zákonné sebeobrany.
- (e) Je zakázáno vstupovat do soukromých obydlí a do míst, která nejsou přístupná veřejnosti.
- (f) Policisté provádějící sledování nesmí sledovanou osobu zastavit a klást jí otázky ani ji zadržet.
- (g) O všech operacích musí být informovány orgány smluvní strany, na jejímž území byly tyto operace provedeny; policisté provádějící sledování mohou být požádáni, aby se dostavili osobně.
- (h) Orgány strany, ze které sledující policisté pocházejí, musí, na žádost orgánů strany, na jejímž území se sledování provádělo, být nápomocni při šetření, jež následuje po operaci, které se zúčastnili, včetně soudního řízení.

4. Strany musí při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, stanovit, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jmenuje pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku. Strana může následně, kdykoliv a stejným způsobem, změnit ustanovení svého prohlášení.

5. Strany mohou na dvoustranné úrovni rozšířit působnost tohoto článku a přijmout další opatření k provedení tohoto článku.

6. Sledování upravené v odstavci 2 je možné provádět jen pro některý z těchto trestných činů:

- úkladná vražda,
- vražda,
- znásilnění,
- žhářství,
- padělání peněz,
- ozbrojená loupež a podílnictví,
- vydírání,
- únos a braní rukojmí,
- obchod s lidmi,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách,
- použití výbušnin,
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu,
- pašování cizinců,
- sexuální zneužívání dětí.

Článek 18 - Sledovaná zásilka

1. Všechny strany se zavazují, že zajistí, aby na žádost jiné strany mohly být povoleny na jejich území sledované zásilky v rámci trestního vyšetřování činů podléhajících vydání.

2. Rozhodnutí o provedení sledování zásilek bude přijato případ od případu příslušnými orgány dožádané strany v souladu s právním řádem této strany.

3. Sledování zásilek budou probíhat v souladu s postupy dožádané strany. Pravomoc jednat, řídit a kontrolovat operace náleží příslušným orgánům dožádané smluvní strany.

4. Strany stanoví při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jsou příslušnými orgány pro účely tohoto článku. Strany mohou následně kdykoliv a stejným způsobem změnit znění svého prohlášení.

Článek 19 - Utajené vyšetřování

1. Dožadující a dožádaná strana se mohou dohodnout na pomoci při provádění vyšetřování trestných činů policisty, kteří jednají v utajení nebo pod falešnou totožností (utajené vyšetřování).

2. Příslušné orgány dožádané strany rozhodují případ od případu, zda vyhoví žádosti, přičemž musí brát náležitě v úvahu svůj právní řád a postupy. Strany se dohodnou při respektování jejich právních řádů a postupů na délce trvání utajeného vyšetřování, jeho podrobných podmínkách provádění a právním statutu dotyčných policistů v průběhu utajeného vyšetřování.

3. Utajené vyšetřování bude probíhat v souladu s právním řádem a postupy té strany, na jejímž území tajné vyšetřování probíhá. Dotčené strany spolu budou spolupracovat za účelem zajištění jeho přípravy a dohledu nad ním a za účelem přijetí opatření pro zajištění bezpečnosti policistů, kteří jednají v utajení nebo pod falešnou totožností.

4. Strany stanoví při podpisu nebo při uložení ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo přistoupení, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, které orgány jsou orgány příslušnými pro účely odstavce 2 tohoto článku. Strany mohou následně kdykoliv a stejným způsobem změnit znění svého prohlášení.

Článek 20 - Společné vyšetřovací týmy

1. Na základě vzájemné dohody mohou příslušné orgány nejméně dvou stran vytvořit společný vyšetřovací tým za účelem provedení trestního vyšetřování v jedné nebo více stranách, které tento tým vytvořily, jenž bude mít přesně stanovený cíl a bude vytvořen na vymezenou dobu, která může být na základě vzájemného souhlasu prodloužena. Složení týmu bude stanoveno v dohodě.

Společný vyšetřovací tým může být vytvořen zejména v těchto případech:

- (a) v rámci vyšetřování trestných činů prováděného jednou stranou je nutné provést obtížná a náročná šetření týkající se také ostatních stran,
- (b) několik stran provádí vyšetřování trestných činů, u kterých okolnosti jednotlivých případů vyžadují koordinovanou a sladěnou akci ve všech dotčených stranách.

Žádost o ustavení společného vyšetřovacího týmu může předložit kterákoliv z dotčených stran. Tým bude ustaven v té straně, kde by vyšetřování mělo probíhat.

2. Kromě informací uvedených v příslušných ustanoveních článku 14 Úmluvy musí žádosti o ustavení společného vyšetřovacího týmu obsahovat návrhy na jeho složení.

3. Společný vyšetřovací tým bude operovat na území stran, které tým ustavily, za těchto obecných podmínek:

- (a) vedoucím týmu bude zástupce příslušného orgánu činného v trestním řízení ze strany, na jejímž území tým operuje. Vedoucí týmu bude jednat v rámci své pravomoci stanovené právním řádem této strany,
- (b) tým bude provádět své operace v souladu s právním řádem strany, na jejímž území operuje. Členové týmu a členové do týmu dočasně přeložení budou provádět své úkoly pod vedením osoby uvedené pod písmenem a), s přihlédnutím k podmínkám stanoveným jejich vlastními orgány v dohodě o ustavení týmu,
- (c) strana, kde tým operuje, musí učinit nezbytná organizační opatření, aby mu to umožnila.

4. V tomto článku jsou členové společného vyšetřovacího týmu ze strany, na jejímž území tým operuje, označeni jako „členové“, zatímco členové z jiných stran, než je strana, na jejímž území tým operuje, jsou označeni jako „dočasně přeložení členové“.

5. Dočasně přeložení členové společného vyšetřovacího týmu mají právo být přítomni při provádění vyšetřovacích akcí na území strany, kde se provádějí operace. Vedoucí týmu však může, ze zvláštních důvodů, v souladu s právním řádem strany, kde tým operuje, rozhodnout jinak.

6. Dočasně přeložení členové společného vyšetřovacího týmu mohou, v souladu s právním řádem strany, kde tým operuje, být vedoucím týmu pověřeni úkolem provádět některé vyšetřovací úkony, jestliže to bylo schváleno příslušnými orgány strany, kde probíhají operace, a strany, která členy dočasně přeložila.

7. Jestliže společný vyšetřovací tým potřebuje, aby byly provedeny vyšetřovací úkony v jedné ze stran, které ustavily tým, mohou členové dočasně přeložení touto stranou požádat své vlastní příslušné orgány, aby provedly tyto úkony. Tyto úkony budou v této straně posuzovány podle podmínek, které by byly brány v úvahu, kdyby byly požadovány při vnitrostátním vyšetřování.

8. Jestliže společný vyšetřovací tým potřebuje pomoc od jiné strany, než jsou strany, které ustavily tým, nebo od třetího státu, mohou příslušné orgány státu, kde probíhají operace, požádat o pomoc příslušné orgány druhého dotčeného státu v souladu s příslušnými smlouvami a dohodami.

9. Dočasně přeložený člen společného vyšetřovacího týmu může, v souladu s právním řádem své země a v rámci své pravomoci, poskytovat týmu informace, které jsou k dispozici straně, která ho dočasně přeložila, a které jsou pro účely trestního vyšetřování, jež tým provádí.

10. Informace, které získá zákonným způsobem člen nebo dočasně přeložený člen v době, kdy byl součástí společného vyšetřovacího týmu, a které by nebylo možné získat jiným způsobem příslušnými orgány strany, je možno využít pro následující účely:

- (a) pro účely, pro které byl tým ustaven,
- (b) pod podmínkou předchozího souhlasu strany, kde byly informace získány, pro odhalování, vyšetřování a stíhání jiných trestných činů. Takový souhlas může být odmítnut jen v případech, kdy by takové využití ohrozilo trestní vyšetřování v dotčené straně nebo kdy by v tomto případě mohla tato strana odmítnout vzájemnou pomoc,
- (c) pro zamezení bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a aniž by bylo dotčeno ustanovení písmene b), jestliže následně dojde k zahájení trestního vyšetřování,
- (d) pro jiné účely, jestliže je toto dohodnuto mezi stranami, které ustavily tým.

11. Tímto článkem nebudou dotčena žádná existující ustanovení nebo dohody o ustavení nebo operacích společných vyšetřovacích týmů.

12. Jestliže to dovolí právní řády dotčených stran nebo ustanovení kteréhokoliv právního nástroje použitelného mezi nimi, je možné se dohodnout, aby se činnosti týmu účastnily jiné osoby než zástupci příslušných orgánů strany, které ustavily společný vyšetřovací tým. Práva, která mají členové nebo dočasně přeložení členové týmu na základě tohoto článku, se na tyto osoby vztahovat nebudou, kromě případů, kdy dohoda výslovně stanoví jinak.

Článek 21 - Trestní odpovědnost úředních osob

Při operacích zmíněných v článcích 17, 18, 19 a 20, kromě případů, kdy se dotčené strany dohodnou jinak, budou úřední osoby z jiné strany než strany, kde probíhají operace, považovány za úřední osoby strany, kde probíhají operace, pokud jde o trestné činy spáchané proti nim nebo jimi spáchané.

Článek 22 - Občanskoprávní odpovědnost úředních osob

1. Jestliže úřední osoby jedné strany operují, v souladu s články 17, 18, 19 a 20, na území jiné strany, bude prvně zmíněná strana odpovědná za všechny škody jimi způsobené během těchto operací v souladu se zákony té strany, na jejímž území operují.
2. Strana, na jejímž území vznikly škody uvedené v odstavci 1, zajistí náhradu těchto škod za podmínek platných pro škody způsobené jejími vlastními úředními osobami.
3. Strana, jejíž úřední osoby způsobily škodu jakékoliv osobě na území jiné strany, plně uhradí této jiné straně všechny částky, které ona zaplatila poškozeným nebo osobám oprávněným jejich jménem.
4. Aniž by byl dotčen výkon práv vůči třetím stranám a s výjimkou odstavce 3, žádá ze stran v případě upraveném v odstavci 1 nebude žádat jinou stranu o náhradu škod, které utrpěla.
5. Ustanovení tohoto článku se použijí za předpokladu, že se strany nedohodly jinak.

Článek 23 - Ochrana svědků

Jestliže některá ze stran požádá o pomoc podle Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů pro svědka, který může být vystaven zastrašování nebo který potřebuje ochranu, vyvine dožadující a dožádaná strana snahu, aby se dohodly na opatřeních na ochranu dotyčné osoby, a to v souladu se svými právními řády.

Článek 24 - Předběžná opatření

1. Na žádost dožadující strany může dožádaná strana, v souladu se svým právním řádem, přijmout předběžná opatření za účelem zachování důkazů, udržení stávající situace nebo ochrany ohrožených zákonných zájmů.
2. Dožádaná strana může žádosti vyhovět částečně nebo za splnění určitých podmínek, zejména časového omezení.

Hlava IV - Rejstříky trestů

Článek 13

1. Dožádaná strana zašle opisy a informace z rejstříku trestů, vyžádané od ní justičními orgány smluvní strany, které jsou potřebné v trestní věci, ve stejném rozsahu, v jakém jej může poskytnout vlastním justičním orgánům v obdobných případech.
2. Ve všech jiných případech než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, žádost bude vyřízena v souladu s podmínkami stanovenými v právním řádu, předpisech nebo praxi dožádané strany.

Hlava V - Řízení**Článek 14**

1. Žádosti o vzájemnou pomoc budou obsahovat:

- (a) označení orgánu, který žádost podává;
- (b) předmět a důvod žádosti;
- (c) je-li to možné, údaje o osobě, které se žádost týká, a o jejím státním občanství;
- (d) je-li to nutné, jméno a adresu osoby, které má být něco doručeno.

2. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 budou navíc obsahovat právní kvalifikaci a stručný popis skutkového stavu.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 15**

1. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 stejně jako žádosti uvedené v čl. 11 budou zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

2. V naléhavých případech může být dožádání zasláno přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany. Vyřízení spolu s příslušnými doklady bude zasláno způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

3. Žádosti uvedené v článku 13, odst. 1 mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany. Vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti uvedené v čl. 13, odst. 2 budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.

4. Jiné žádosti o vzájemnou pomoc než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 3 tohoto článku, zvláště žádosti o šetření, které předchází trestnímu stíhání si mohou zasílat přímo justiční orgány.

5. V těch případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL).

6. Smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámit, že některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zaslány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku, nebo požádat, aby v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku byla kopie dožádání zaslána současně jejímu ministerstvu spravedlnosti.

7. Ustanovení tohoto článku se nedotýká dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 15**

1. Žádosti o vzájemnou pomoc a informace bez žádosti budou zaslány v písemné formě ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem. Mohou však být také zaslány přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

2. Žádosti uvedené v článku 11 této Úmluvy stejně tak jako žádosti uvedené v článku 13 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě budou vždy zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

3. Žádosti o vzájemnou pomoc, které se týkají řízení stanovených v odstavci 3 článku 1 této Úmluvy mohou být podle okolností případu také zaslány přímo správními nebo justičními orgány dožadující strany správním nebo justičním orgánům dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

4. Žádosti o vzájemnou pomoc uvedené v člancích 18 a 19 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě mohou být zaslány přímo příslušnými orgány dožadující strany příslušným orgánům dožádané strany.

5. Žádosti uvedené v odstavci 1 článku 13 této Úmluvy mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany a vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti upravené v odstavci 2 článku 13 této Úmluvy budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.

6. Žádosti o zaslání kopií rozsudků a opatření ve smyslu článku 4 Dodatkového protokolu k této Úmluvě mohou být zasílány přímo příslušným orgánům. Smluvní strana může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, určit orgány, které považuje za příslušné orgány pro účely tohoto odstavce.

7. V naléhavých případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

8. Smluvní strana si může kdykoliv prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo podmínit vyřízení všech nebo některých žádostí o pomoc splněním jedné nebo více následujících podmínek:

- (a) kopie dožádání musí být zaslána ústřednímu orgánu určenému v prohlášení,
- (b) žádosti, kromě žádostí naléhavých, musí být zasílány ústřednímu orgánu určenému v prohlášení,
- (c) v případě přímého zaslání z důvodů naléhavosti bude zároveň zaslána kopie ministerstvu spravedlnosti,
- (d) některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zasílány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku.

9. Žádosti o pomoc a veškerá další sdělení na základě této Úmluvy nebo jejích Protokolů mohou být zasílána prostřednictvím elektronických a jiných telekomunikačních prostředků, za podmínky, že dožadující strana je kdykoliv na žádost připravena předložit písemný záznam o jejím odeslání, jakož i její originál. Kterákoli strana může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, stanovit podmínky, za nichž je připravena přijímat a vyřizovat žádosti, které obdrží elektronickými nebo jinými telekomunikačními prostředky.

10. Ustanovení tohoto článku se nedotýkají dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

Článek 16

1. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku překlady žádostí a přiložených dokladů nebudou požadovány.
2. Každá smluvní strana si může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo stanovit, aby žádosti a přiložené doklady jí byly zasílány s překlady do jejího jazyka nebo do některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo do jednoho z těchto jazyků, který je jí stanoven. Ostatní smluvní strany mohou použít vzájemnosti.
3. Tento článek se nedotýká ustanovení o překladech žádostí nebo přiložených dokladů, která jsou obsažena v dohodách a ujednáních, ať už v platných nebo těch, které budou sjednány mezi dvěma nebo více smluvními stranami.

Článek 17

Důkazy nebo doklady, které budou předávány dle této Úmluvy, nevyžadují ověření.

Článek 18

Pokud orgán, který dostane žádost o vzájemnou pomoc, není příslušný k jejímu vyřízení, předá žádost z moci úřední příslušnému orgánu svého státu a informuje o tom dožadující stranu přímo, jestliže mu žádost byla zaslána též přímo.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:

Článek 7 - Odložené vyřízení žádostí

1. Dožádaná strana může odložit vyřízení žádosti, jestliže by její vyřízení mohlo nepříznivě ovlivnit vyšetřování, trestní stíhání nebo jiné řízení vedené jejími orgány.
2. Před odmítnutím nebo odložením pomoci musí dožádaná strana, je-li to vhodné po konzultaci s dožadující stranou, zvážit, zda je možné žádosti vyhovět částečně nebo za splnění takových podmínek, které považuje za nezbytné.
3. Rozhodnutí o odložení vyřízení žádosti bude odůvodněno. Dožádaná strana bude také informovat dožadující stranu o důvodech, které vyřízení žádosti znemožňují nebo by ho mohly významně zpozdit.

Článek 25 - Důvěrnost

Dožadující strana může požadovat, aby dožádaná strana zachovala důvěrnost, pokud jde o existenci žádosti a její podstatu, kromě toho, co je nezbytné pro vyřízení žádosti. Jestliže nemůže dožádaná strana vyhovět požadavku zachování důvěrnosti, musí o tom urychleně informovat dožadující stranu.

Článek 26 - Ochrana údajů

1. Osobní údaje, předané jednou stranou druhé jako výsledek vyřízení žádosti předložené ve smyslu Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, může strana, které byly údaje předány, využít jen:

- (a) pro účely řízení, na něž se vztahuje Úmluva nebo některý z jejích Protokolů,
 (b) pro jiná soudní a správní řízení, která mají přímý vztah k řízení uvedenému pod bodem a),
 (c) k zamezení bezprostředního a vážného ohrožení veřejné bezpečnosti.
2. Tyto údaje je však možno využít pro jakýkoliv jiný účel, jestliže k tomu dá předem souhlas strana, která údaje předala, nebo subjekt, kterého se údaje týkají.
3. Kterákoliv strana může odmítnout předat osobní údaje získané v důsledku vyřízení žádosti ve smyslu této Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, jestliže
- jsou takové údaje chráněny jejím právním řádem a
 - strana, které by měly být údaje předány, není vázána Úmluvou o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, otevřenou k podpisu ve Štrasburku dne 28. ledna 1981, kromě případů, kdy se tato strana zaváže, že umožní takovou ochranu údajů, jakou vyžaduje dříve zmíněná strana.
4. Kterákoliv strana, která předává osobní údaje získané jako výsledek vyřízení žádosti podle této Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, může požadovat od strany, které byly údaje předány, aby poskytla informace o využití těchto údajů.
5. Kterákoliv strana může, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, požadovat, aby v rámci řízení, pro které mohla odmítnout nebo omezit předání nebo využívání osobních údajů v souladu s ustanoveními Úmluvy nebo některého z jejích Protokolů, byly osobní údaje předané jiné straně využívány touto stranou pro účely uvedené v odstavci 1 pouze s jejím předchozím souhlasem.

Článek 19

Odmítnutí vzájemné pomoci bude odůvodněno.

<p>EVROPSKÁ ÚMLUVA:</p> <p>Článek 20</p> <p>S výhradou ustanovení článku 10, odst. 3 vyřízení žádosti o vzájemnou pomoc nezakládá nárok na náhradu výdajů kromě těch, které souvisí s přítomností znalců na území dožádané strany nebo předání osoby, která je ve vazbě, která je prováděna podle článku 11.</p>	<p>VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:</p> <p>Článek 20</p> <p>1. Strany nebudou od sebe vzájemně požadovat náhradu výdajů vyplývajících z použití této Úmluvy nebo jejích Protokolů, kromě:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) výdajů na účast znalců na území dožádané strany, (b) výdajů na předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, které je prováděno podle článku 13 nebo 14 Druhého dodatkového protokolu k této Úmluvě nebo podle článku 11 této Úmluvy, (c) vysokých nebo mimořádných výdajů. <p>2. Náklady na zřízení video nebo telefonního spojení, náklady vztahující se k uskutečnění video nebo telefonního spojení v dožádané straně, odměna tlumočnickům, kterou tato strana poskytne, a náhrady vyplacené svědkům, jakož i jejich cestovné v dožádané straně budou této straně uhrazeny dožadující stranou, pokud se strany nedohodnou jinak.</p> <p>3. Strany budou vzájemně konzultovat za účelem stanovení podmínek uhrazení výdajů, které by mohly být nárokovány podle odstavce 1 c) tohoto článku.</p> <p>4. Ustanovení tohoto článku se nedotýká použití ustanovení článku 10 odstavec 3 této Úmluvy.</p>
--	---

Hlava VI - Trestní oznámení

Článek 21

1. Oznámení jedné smluvní strany, která mohou vést k trestnímu stíhání před soudy druhé smluvní strany, budou předávána mezi příslušnými ministerstvy spravedlnosti, pokud smluvní strany nevyužijí možnost, kterou jim dává článek 15 odst. 6.
2. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o všech opatřeních, která byla na základě takového oznámení uskutečněna, a zašle jí opis rozhodnutí, které bylo vydáno.
3. Na oznámení dle odstavce 1 tohoto článku budou použita ustanovení článku 16.

DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 11 - Výměna informací bez žádosti**

1. Aniž by byla dotčena jejich vlastní šetření a řízení, mohou příslušné orgány jedné strany bez předchozí žádosti zaslat příslušným orgánům druhé strany informace získané v rámci svého vlastního vyšetřování, jestliže mají za to, že sdělení těchto informací může napomoci přijímající straně v zahájení nebo provádění vyšetřování nebo řízení nebo že může vést k žádosti této strany uskutečněné podle Úmluvy nebo jejích Protokolů.
2. Strana poskytující informace může v souladu se svým právním řádem stanovit, za jakých podmínek může přijímající strana tyto informace použít.
3. Pro přijímající stranu jsou tyto podmínky závazné.
4. Kterýkoliv smluvní stát může kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že si vyhrazuje právo nebýt vázán podmínkami, které stanoví poskytující strana podle odstavce 2, ledaže by dostal předběžnou zprávu o charakteru informací, které mají být poskytnuty, a souhlasil by s jejich předáním.

Hlava VII - Výměna informací z rejstříků trestů**EVROPSKÁ ÚMLUVA:****Článek 22**

Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.

VE ZNĚNÍ DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 22**

1. Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.

2. Dále každá smluvní strana, která předala výše uvedené informace, zašle příslušné straně na její písemnou žádost v jednotlivých případech kopie dotčených rozsudků a opatření, jakož i všechny další potřebné informace, které jí umožní posoudit, zda je nezbytné provést jakékoliv opatření na vlastním území. Tyto informace budou zasílány mezi ministerstvy spravedlnosti příslušných zemí.

Hlava VIII - Závěrečná ustanovení**Článek 23**

1. Smluvní strany mohou při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterýmkoliv ustanovením této Úmluvy.
2. Každá smluvní strana, která učinila výhradu, ji odvolá, jakmile to okolnosti umožní. Toto odvolání bude sděleno generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému ustanovení této Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou smluvní stranou v jiném rozsahu, než sama toto ustanovení přijala.

EVROPSKÁ ÚMLUVA:**Článek 24**

Smluvní strana může při podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu v prohlášení zasláném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určit, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány.

VE ZNĚNÍ DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 24**

„Každý stát při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přístupu prohlášením zasláným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určí, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány. Následně bude moci kdykoliv a stejným způsobem změnit znění tohoto prohlášení.“

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 27 - Správní orgány**

Strany mohou kdykoliv, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, určit, které orgány budou považovat za správní orgány pro účely článku 1 odstavec 3 Úmluvy.

Článek 25

1. Tato Úmluva bude platit pro metropolitní území smluvních stran.
2. Ve vztahu k Francii bude též platit pro Alžírsko a zámořské departmenty, ve vztahu k Itálii bude platit i pro to území Somálska, které je pod italskou správou.
3. Spolková republika Německo může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
4. Ve vztahu k Nizozemskému království Úmluva platí na jeho evropském území. Nizozemí může rozšířit působnost této Úmluvy sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na Nizozemské Antily, Surinam a Nizozemskou Novou Guineu.
5. Příímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami při zachování podmínek, které budou v tomto ujednání dohodnuty, může být působnost této Úmluvy rozšířena i na jiná území některé ze smluvních stran, než ta, která jsou uvedena v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy odpovídá příslušná smluvní strana.

Článek 26

1. S výhradou ustanovení čl. 15, odst. 7 a čl. 16, odst. 3 tato Úmluva ve vztahu k státům, které jsou jí vázány, nahradí ustanovení všech smluv, dohod nebo dvoustranných ujednání upravujících mezi dvěma smluvními stranami poskytování vzájemné pomoci v trestních věcech.
2. Tato Úmluva se nedotýká závazků vyplývajících z jiných dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních úmluv, které obsahují nebo budou obsahovat články upravující speciální aspekty vzájemné pomoci v dané oblasti.
3. Smluvní strany mohou mezi sebou sjednávat dvoustranné nebo mnohostranné dohody o vzájemné pomoci v trestních věcech jen k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo k usnadnění používání principů, které obsahuje.
4. V případech, kdy se mezi dvěma nebo více smluvními stranami na jejich území poskytuje vzájemná pomoc v trestních věcech na základě jednotných právních předpisů nebo na základě zvláštního systému vzájemného používání opatření o vzájemné pomoci na svých územích, budou moci tyto smluvní strany bez ohledu na ustanovení této Úmluvy upravovat své vzájemné vztahy v této oblasti výlučně podle těchto právních předpisů nebo systémů. Smluvní strany, které v souladu s tímto odstavcem vyloučí mezi sebou používání této Úmluvy, uvědomí generálního tajemníka Rady Evropy.

Z DRUHÉHO DODATKOVÉHO PROTOKOLU:**Článek 28 - Vztahy k jiným úmluvám**

Ustanovení tohoto Protokolu se nedotýkají podrobnějších ustanovení obsažených ve dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách uzavřených mezi stranami podle článku 26 odstavce 3 Úmluvy.

Článek 27

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.
2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení třetí ratifikační listiny.
3. Ve vztahu k stranám, které ji budou ratifikovat později, Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 28

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že s rezolucí, která takové pozvání obsahuje, jednohlasně vysloví souhlas všichni členové Rady, kteří tuto Úmluvu ratifikovali.
2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady. Účinnost nabude 90 dnů po uložení.

Článek 29

Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu v rozsahu, v jakém se jí týká, sdělením předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 30

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- (a) státech, které Úmluvu podepsaly, a o uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu;
- (b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- (c) sděleních přijatých podle ustanovení článku 5, odst. 1, článku 7, odst. 3, článku 15, odst. 6, článku 16, odst. 2, článku 24, článku 25, odst. 3 nebo článku 26, odst. 4;
- (d) výhradách učiněných podle článku 23, odst. 1;
- (e) odvolání výhrad podle článku 23, odst. 2;
- (f) sděleních o výpovědi, přijatých podle článku 29, a o datu, kdy takové výpovědi nabyly účinnost.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Štrasburku dne 20. dubna 1959 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřený opis vládě každého nebo signatáře nebo státu, který Úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil.

Příloha č. 8/A

**DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH**

z 17. března 1978 (č. 31/1997 Sb.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010

Členský stát	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	03/07/00	
Arménie	21/06/04	V
Ázerbájdžán	02/10/03	V/P
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	17/02/97	P
Gruzie	20/08/03	V/P
Chorvatsko	14/12/99	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	26/10/99	
Moldavsko	25/09/01	
Rusko	09/03/00	
Srbsko	21/09/03	
Turecko	27/06/90	
Ukrajina	09/06/98	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 099¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 8/B

**DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH**

z 17. března 1978 (č. 31/1997 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ARMÉNIE*Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 23. března 2004 - originál anglicky*

Článek 8

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že:

- a) přijímajíc hlavu I Arménie nebude provádět dožadání o prohlídku a zajištění majetku;
- b) Arménie nepřijímá hlavu II.

ÁZERBÁJDŽÁN*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. července 2003 - originál anglicky*

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit dodržování ustanovení Protokolu na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

Článek 8

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 Protokolu si Ázerbájdžánská republika vyhrazuje právo přijmout hlavu I pouze v souvislosti s jednáním, které je trestným činem podle trestního práva Ázerbájdžánské republiky, a nepřijmout hlavu II a III.

ČESKÁ REPUBLIKA*Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 19. listopadu 1996 - originál anglicky*

Článek 8

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu se následující považující za justiční orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

GRUZIE*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 22. května 2003 - originál anglicky*

Gruzie prohlašuje, že nemůže být volána k odpovědnosti za porušování ustanovení Dodatkového protokolu na území Abcházie a oblasti Jižní Osetie, a to až do obnovení její plné pravomoci na těchto územích.

Článek 8

V souladu s článkem 8, odstavcem 2.a Protokolu Gruzie prohlašuje, že žádosti ve věci fiskálních trestných činů bude provádět v závislosti na podmínce, že trestný čin nebo za něj uložený trest jsou známy gruzínskému právnímu řádu; tímto si Gruzie vyhrazuje právo neprovádět ve věcech fiskálních trestných činů dožadání za účelem prohlídky či zajištění věci.

V souvislosti s článkem 8, odstavcem 2.b Protokolu si Gruzie vyhrazuje právo nepřijmout závaznost ustanovení hlavy II.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Příloha č. 9/A

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH**

z 8. listopadu 2001 (č. 48/2006 Sb. m. s.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	01/02/04	
Bosna a Hercegovina	01/03/08	P
Černá Hora	01/02/09	V/P
Česká republika	01/07/06	P
Chorvatsko	01/07/07	V/P
Izrael	01/07/06	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/04/09	V/P
Srbsko	01/08/07	V/P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 182

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 9/B

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH**

z 8. listopadu 2001 (č. 48/2006 Sb. m. s.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

BOSNA A HERCEGOVINA

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Bosny a Hercegoviny, která je připojena k ratifikační listině uložené dne 7. listopadu 2007 - originál anglicky

Článek 4

V souladu s článkem 4, odstavcem 8 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že všechny žádosti a jiné písemné zprávy podle článku 4, odstavců 1 až 6 budou zasílány Ministerstvu spravedlnosti Bosny a Hercegoviny jako ústřednímu orgánu.

V souladu s článkem 4, odstavcem 8 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že v případě přímého doručování naléhavých žádostí podle článku 4, odstavce 7 Druhého dodatkového protokolu bude kopie žádosti zároveň doručena Ministerstvu spravedlnosti Bosny a Hercegoviny.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že okresní soudy a okresní státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny jsou justičními orgány pro účely Úmluvy.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že bude vyžadovat souhlas uvedený v odstavci 3 článku 13 ještě před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti a rozhodnutí podle článku 17, odstavce 1 Druhého dodatkového protokolu je:

Státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny

Kraljice Jelene 88

71000 Sarajeco

Tel: ++387 33 707 100

Fax: ++387 33 707 463

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány zprávy podle článku 17, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo bezpečnosti Bosny a Hercegoviny

Trg Bosne i Hercegovine

Tel. ++387 33 213 623

Fax: ++387 33 213 628.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti a rozhodnutí podle článku 18, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny

Kraljice Jelene 88

71000 Sarajeco

Tel: ++387 33 707 100

Fax: ++387 33 707 463

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

- příslušným orgánem oprávněným jednat, řídit a kontrolovat operace podle článku 18, odstavce 3 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo bezpečnosti Bosny a Hercegoviny
Trg Bosne i Hercegovine
Tel. ++387 33 213 623
Fax: ++387 33 213 628.

Článek 19

- V souladu s článkem 19, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bosna a Hercegovina prohlašuje, že:
- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti a rozhodnutí podle článku 19, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Státní zastupitelství Bosny a Hercegoviny
Kraljice Jelene 88
71000 Sarajeco
Tel: ++387 33 707 100
Fax: ++387 33 707 463

- příslušným orgánem oprávněným provádět právní pomoc podle článku 19 Druhého dodatkového protokolu je:

Ministerstvo bezpečnosti Bosny a Hercegoviny
Trg Bosne i Hercegovine
Tel. ++387 33 213 623
Fax: ++387 33 213 628.

ČERNÁ HORA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. října 2008 - originál francouzsky

Výhrada

Článek 16

V souladu se článkem 33 Druhého dodatkového protokolu Černá Hora prohlašuje, že nebude aplikovat ustanovení článku 16 Protokolu.

Prohlášení

Článek 6

Podle článku 6 Druhého dodatkového protokolu Černá Hora prohlašuje, že svými příslušnými orgány pro účely Úmluvy stanovuje soudy a Státního prokurátora.

Článek 17, 18, 19

Podle čl. 17 odst. 4, čl. 18 odst. 4 a čl. 19 odst. 4 Druhého dodatkového protokolu Černá Hora určuje Státního zástupce ústředním orgánem pro provádění ustanovení Protokolu.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 1. března 2006 - originál anglicky

Článek 4

V souladu s článkem 15, odstavcem 8.a Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že kopie žádostí o vzájemnou pomoc budou zaslány ústředním orgánům, a to:

- Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky v případě žádosti v rámci přípravného řízení;
- Ministerstvu spravedlnosti České republiky v případě žádosti týkající se řízení před soudem.

S ohledem na skutečnost, že Česká republika neučinila prohlášení k článku 27 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika potvrzuje ve spojení s článkem 15 odstavce 3 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, že žádosti orgánů podle článku 1, odstavce 3 Úmluvy, jak je uvedeno v článku 1 Druhého dodatkového protokolu je zaslání výhradně justičním orgánům České republiky.

V souladu s článkem 15, odstavcem 9 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že v případě zasílání žádostí prostřednictvím elektronických a jiných komunikačních prostředků musí být originál žádosti následně doručen v písemné podobě.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 6 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a jejich Dodatkových protokolů považuje za justiční orgány : Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, okresní, krajská a vrchní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Městské státní zastupitelství v Brně, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, Nejvyšší soud České republiky, okresní, krajské a vrchní soudy, Městský soud v Praze a Městský soud v Brně.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že souhlas osoby, které se týká článek 13, odstavec 3, bude vyžadován před dosažením dohody mezi příslušnými orgány podle odstavce 1 téhož článku.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že:

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti podle článku 17, odstavce 1 Druhého dodatkového protokolu je:

Krajské státní zastupitelství v Praze
Husova 11
110 01 Praha 1
tel.: ++420/222 111 700
fax.: ++ 420/3222 220 075;

- příslušným orgánem, kterému mají být zasílány oznámení podle článku 17, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu je:

Policejní prezidium České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7
tel.: ++420/974 834 380
fax.: ++420/974 834 716 anebo 974 834 718;

- policejní orgány České republiky a celní orgány jsou pověřeny přeshraničním sledováním podle článku 17, odstavce 1,2 Druhého dodatkového protokolu.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že příslušným orgánem podle článku 18 je:

Krajské státní zastupitelství v Praze
Husova 11
110 01 Praha 1
tel.: ++420/222 111 700
fax.: ++ 420/3222 220 075.

Článek 19

V souladu s článkem 19, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Česká republika prohlašuje, že příslušným orgánem podle článku 19 je:

Vrchní státní zastupitelství v Praze
Náměstí hrdinů 1300
140 65 Praha 4
tel.: ++420/261 196 111
fax.: ++420/241 401 550.

Článek 20, 4³⁾

V souladu s článkem 15, odstavcem 8.d Evropské Úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, jak je uvedeno v článku 4 Druhého dodatkového protokolu, Česká republika prohlašuje, že příslušným orgánem pro přijímání a zasílání žádostí podle článku 20 Druhého dodatkového protokolu je:

Nejvyšší státní zastupitelství
Jezuitská 4
660 55 Brno
tel.: ++420/542 512 330
Fax.: ++420/542 512 350.

CHORVATSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. března 2007 - originál anglicky

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Chorvatská republika prohlašuje, že nepřijímá články 17, 18 a 19.

Prohlášení

³⁾ Prohlášení bylo aktualizováno verbální notou Stálé mise České republiky při Radě Evropy z 4. srpna 2010, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu téhož dne.

Článek 4

V souladu s článkem 4, odstavce 8 Druhého dodatkového protokolu Chorvatská republika prohlašuje, že všechny žádosti a jiné písemné zprávy podle článku 4, odstavců 1 až 6 Druhého dodatkového protokolu budou zasílány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Chorvatská republika prohlašuje, že soudy a státní zástupci jsou justičními orgány pro účely Úmluvy a Protokolu.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 Protokolu Chorvatská republika prohlašuje, že nebude používat ustanovení tohoto článku na výslechy prostřednictvím videokonference týkající se obviněného nebo podezřelého.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Chorvatská republika prohlašuje, že před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13 bude vyžadován souhlas uvedený v odstavci 3 uvedeného článku 13.

Článek 26

V souladu s článkem 26, odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Chorvatská republika prohlašuje, že osobní údaje předané jiné straně pro účely článku 26, odstavce 1 Protokolu nemohou být použity bez předchozího souhlasu Chorvatské republiky.

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 20. března 2006 - originál anglicky

Výhrady

Článek 16, 33

V souladu s článkem 33, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že všechny písemnosti a soudní rozhodnutí trestní povahy by měly být zasílány jediň prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti státu Izrael, jak je uvedeno v prohlášení k článku 4 Druhého dodatkového protokolu.

Článek 17, 33

V souladu s článkem 33 odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že nepřijímá článek 17.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 4, odstavce 8 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že všechny žádosti a dokumenty na ně navazující, jak je uvedeno v článku 4 odstavce 1 až 6 Druhého dodatkového protokolu by měly být zasílány Ministerstvu spravedlnosti Izraele na adresu: Ministry of Justice, Directorate of Courts, Department of Legal Assistance to Foreign countries, P. O. Box 34142-91340, Jerusalem.

V souladu s článkem 4, odstavce 9 Druhého dodatkového protokolu (doplňujícím článkem 15 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních) vláda státu Izrael prohlašuje, že v současné době bude přijímat žádosti o právní pomoc zasílané prostřednictvím elektronických telekomunikačních prostředků jediň v naléhavých případech. Žádost o právní pomoc zaslaná prostřednictvím elektronických telekomunikačních prostředků bude přijata jen v případě, že důvody naléhavosti budou v žádosti výslovně uvedeny a dožadující strana současně zašle originál žádosti obvyklým způsobem. Izrael nebude přijímat žádosti zaslané prostřednictvím elektronických telekomunikačních prostředků o doručení procesních dokumentů a soudních rozhodnutí, protože tato forma zaslání je pro tento druh žádostí nevhodná.

Urgentní žádosti o právní pomoc můžou být zasílány faxem adresovaným řediteli mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti na faxové číslo 972 2 6287 668. Takové žádosti musí být označeny slovy „Urgentní žádost o právní pomoc podle Druhého dodatkového protokolu“.

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že pro účely Úmluvy a Protokolu považuje za justiční orgány soudy, generálního prokurátora státu Izrael, státního zástupce státu Izrael, ředitele mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti, zástupce ředitele mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti.

Článek 11

V souladu s článkem 11, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že podmínky uložené stranou, která poskytuje spontánní informace, budou dodrženy, pouze pokud tato strana předem oznámila povahu informace, která má být poskytnuta, a souhlasila s jejím předáním.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13 bude vyžadován souhlas uvedený v odstavci 3 uvedeného článku 13.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že izraelskými orgány, které jsou příslušné pro účely článku 18, jsou ředitel mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti, generální inspektor izraelské policie, vedoucí zpravodajského oddělení v rámci odboru vyšetřování a zpravodajských služeb izraelské policie, vedoucí oddělení speciálních operací začleněného do zpravodajského oddělení v rámci odboru vyšetřování a zpravodajských služeb, ředitel Národního protidrogového centra a Centra proti praní špinavých peněz izraelské celní správy a vrchní náměstek generálního ředitele (vyšetřování) izraelské celní správy.

Článek 26

V souladu s článkem 26, odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu vláda státu Izrael prohlašuje, že osobní údaje předané jiné straně pro účely článku 26, odstavce 1 Protokolu nemohou být použity bez předchozího souhlasu Izraele.

SRBSKO

Výhrada a prohlášení obsažené ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Srbska přiložené k ratifikační listině uložené dne 26. dubna 2007 - originál anglicky

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že nepřijímá článek 16 Druhého dodatkového protokolu.

Prohlášení

Článek 6

V souladu s článkem 6 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy a Protokolu jsou justičními orgány soudy a státní zastupitelství.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavce 1, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že orgány příslušnými pro účely článku 17 jsou:

Republic Office of the Prosecutor of the Republic of Serbia (Generální prokuratura Srbské republiky)
Nemanjina St. 22-24
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3613 734
Fax: + 381 11 3616 558
Ministry of Interior (Ministerstvo vnitra)
Kneza Miliosa St. 101
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3062 000
Fax: + 381 11 3617 814.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 4 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely článku 18 je:

Republic Office of the Prosecutor of the Republic of Serbia (Generální prokuratura Srbské republiky)
Nemanjina St. 22-24
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3613 734
Fax: + 381 11 3616 558.

Článek 19

V souladu s článkem 19, odstavce 2 Druhého dodatkového protokolu Srbská republika prohlašuje, že orgány příslušnými pro účely článku 18 jsou:

Republic Office of the Prosecutor of the Republic of Serbia (Generální prokuratura Srbské republiky)
Nemanjina St. 22-24
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3613 734
Fax: + 381 11 3616 558
Ministry of Interior (Ministerstvo vnitra)
Kneza Miliosa St. 101
11000 Belgrade
Tel: +381 11 3062 000
Fax: + 381 11 3617 814.

Příloha č. 10/A

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	05/07/00	P
Arménie	18/03/05	V/P
Bosna a Hercegovina	26/07/05	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/01/93	V/P
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/03/05	
Moldavsko	24/04/07	V/P
Rusko	27/09/08	V/P
Srbsko	31/12/02	
Turecko	28/01/79	V/P
Ukrajina	29/12/95	P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 073¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 10/B

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ

z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾ke dni 10. listopadu 2010
(neoficiální překlad)**ALBÁNIE***Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky***Výhrada**

Článek 41

S odkazem na Přílohu I, písmena a, b, c, a g prohlašuje Albánská republika, že si vyhrazuje právo:

- zamítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem;
- zamítnout žádost o řízení pro čin, za který může podle jejího vlastního práva být sankce uložena pouze správním orgánem;
- nepřijmout článek 22;
- nepřijmout článek 23;
- nepoužívat článek 30 a 31, pokud jde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

Prohlášení

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Albánská republika prohlašuje, že žádosti a jakékoli jiné dokumenty s nimi související, které nejsou vyhotoveny v některém z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do jazyka albánského nebo do jednoho z těchto jazyků.

Článek 41

S odkazem na druhý odstavce Přílohy II bude pojem „občan“ pro účely této Úmluvy znamenat albánské občany, jakož i bezdomovce se stálým bydlištěm v Albánii a osoby s dvojným občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

ARMÉNIE*Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 17. prosince 2004 - originál anglicky***Výhrada**

Článek 41

V souladu s článkem 41, odstavce 1 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že využívá práva učinit výhrady stanovené v odstavcích a, b, c, d, e, f, a g Přílohy I.

Prohlášení

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavce 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o převzetí trestního řízení budou zaslány a přijímány prostřednictvím:

- a) Generální prokuratury Arménské republiky, předtím, než je věc předána soudu,
- b) Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky v řízení před soudem.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti a související dokumenty mají být opatřeny úředním překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy anebo do arménského jazyka.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy prohlašuje Arménská republika, že pojem „občan“ pro ni znamená osobu, která je občanem Arménské republiky v souladu a osobu, která má statut uprchlíka.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993 - originál anglicky

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijaty.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálého zástupce České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 16. března 1994 - originál anglicky

Článek 13²⁾

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co je věc předána soudu.

Bývalá jugoslávská republika**MAKEDONIE**

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 29. listopadu 2004 - originál anglicky

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Makedonie prohlašuje, že žádosti a související dokumenty, které nejsou opatřeny překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do angličtiny anebo francouzštiny.

MOLDAVSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 23. ledna 2007 - originál anglicky

Výhrada

Článek 41

V souladu s článkem 41, odstavcem 1 Moldavská republika prohlašuje, že:

- odmítne žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je trestným činem čistě náboženským (Příloha I.a);
- odmítne žádost o řízení pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.b);
- nepoužije články 30 a 31 (Příloha I.g) pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem anebo právem příslušného státu být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.g).

Prohlášení

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavce 3 Moldavská republika prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu trestního řízení mají být adresovány Generální prokuratuře, a žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu řízení před soudem mají být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Moldavská republika prohlašuje, že žádosti formulované podle této Úmluvy a příkládané dokumenty mají být zasílány moldavským orgánům spolu s překladem do moldavštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 40

V souladu s článkem 40, odstavce 1 Moldavská republika prohlašuje, že do úplného obnovení územní celistvosti Moldavské republiky budou ustanoveny Úmluvy aplikovatelná jen na území kontrolovaném orgány Moldavské republiky.

²⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 2. ledna 1993.

Text původního prohlášení - originál anglicky:

„Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky poté, co je věc předána soudu.“

Článek 41

V souladu s článkem 41, odstavcem 1, přílohy II Moldavská republika prohlašuje, že pojem „příslušník“ znamená občana Moldavské republiky, a dále cizince nebo osoba bez státní příslušnosti s trvalým pobytem na území Moldavské republiky.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 26. června 2008 - originál anglicky

Výhrady

Článek 41

Ruská federace si v souladu s Přílohou I. g Úmluvy vyhrazuje právo nepoužít článku 30 a 31 pro čín, za něž mohou v souladu s právem jiné smluvní strany být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.g).

Ruská federace v souladu s Přílohou I. h Úmluvy prohlašuje, že bude používat část V Úmluvy do té míry, aby byla respektována zásada „ne bis in idem“.

Prohlášení

Článek 8

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 8 Úmluvy budou používány s ohledem na terminologii používanou v legislativě Ruské federace upravujícím trestní řízení.

Článek 11

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 11 Úmluvy a přílohy I. Úmluvy musí být použity za účelem zajištění odpovědnosti za spáchání trestných činů.

Článek 13

Ruská federace prohlašuje v souladu s článkem 13, odstavce 3 Úmluvy, že v případech předávání trestního řízení komunikuje je příslušným orgánem Generální prokuratura Ruské federace.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavce 2 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že žádosti o převzetí trestního řízení a související dokumenty musí být opatřeny překladem do ruštiny.

Články 11, 30

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že zákony Ruské federace neobsahují pojem „trestný čin politické povahy“, který je používán v článku 11 písm. d) a v článku 30, odstavce 1 Úmluvy. Ve všech případech rozhodování o předání trestního řízení nebude Ruská federace na základě vzájemnosti za trestné činy politické povahy považovat mimo jiné následující trestné činy:

- a) trestné činy proti lidskosti podle čl. II. a III. Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia z 9. prosince 1948, podle čl. II. a III. Mezinárodní úmluvy o potlačení a trestání zločinu apartheidu z 30. listopadu 1973, a č. 1 a 4 Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984,
- b) trestné činy podle čl. 50 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli z 12. srpna 1949, podle čl. 51 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři z 12. srpna 1949, podle čl. 130 Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci z 12. srpna 1949, podle čl. 147 Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války z 12. srpna 1949, podle čl. 85 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I) z 8. června 1977 a podle čl. 1 a 4 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949 o ochraně obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (Protokol II) z 8. června 1977,
- c) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970, Úmluvě o potlačení protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 a v Protokolu o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, doplňující Úmluvu o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, přijatou v Montrealu 23. září 1971,
- d) trestné činy specifikované v Úmluvě o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců ze 14. prosince 1973,
- e) trestné činy specifikované v Evropské úmluvě o potlačování terorizmu z 27. ledna 1977,
- f) trestné činy specifikované v Mezinárodní úmluvě proti braní rukojmí z 17. prosince 1979,
- g) trestné činy specifikované v Úmluvě o fyzické ochraně jaderného materiálu z 3. března 1980,
- h) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 a v Protokolu o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988,
- i) trestné činy specifikované v Úmluvě proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988,

- j) trestné činy specifikované v Úmluvě o bezpečnosti OSN a jejího personálu z 9. prosince 1994,
- k) trestné činy specifikované v Úmluvě proti bombovému terorizmu z 15. prosince 1997,
- l) trestné činy specifikované v Úmluvě o potlačení financování terorizmu z 9. prosince 1999,
- m) trestné činy specifikované v Úmluvě OSN proti mezinárodnímu organizovanému zločinu z 15. listopadu 2000 a v jejich Protokolech,
- n) jiné obdobné trestné činy specifikované v mezinárodních smlouvách v případě, že Ruská federace je smluvní stranou těchto mezinárodních smluv.

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu Úmluvy dne 16. června 1974, která byla potvrzena dopisem stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Články 11 a 26

V souladu s článkem 41 využívá turecká vláda výhrad umožněných v písmenech a a f Přílohy I k této Úmluvě.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 3 se žádost o úkony a sdělení nezbytná pro používání Úmluvy zasílají diplomatickými cestami.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 si Turecko vyhrazuje právo požadovat, aby žádosti učiněné při používání Úmluvy byly opatřeny překladem do turečtiny.

Výhrada obsažená ve druhém dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - originál francouzsky

Turecká vláda při ratifikaci Evropské úmluvy o předávání trestního řízení prohlašuje, že se necítí býti vázána prováděním ustanovení uvedené Úmluvy ve vztahu k řecké kyperské správě, která není ústavně oprávněna sama o sobě reprezentovat Kyperskou republiku³⁾.

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - originál francouzsky

Článek 13

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případech žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případech žádostí orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 13, odstavci 1 Úmluvy.

³⁾ Poznámka sekretariátu: Oznámení o výše uvedené výhradě zmiňuje rozhodnutí přijaté výborem ministrů v únoru 1976 na 254. schůzce zástupců ministrů. Toto rozhodnutí se týká identické výhrady učiněné tureckou vládou při ratifikaci sedmi úmluv a dohod dne 19. prosince 1975 a zní takto:

„Zástupci, ve světle pokračující diskuse a s odkazem výlučně na procedurální aspekty uložení sedmi ratifikačních listin, zvážili, že generální tajemník by měl s platností od 19. prosince 1975 přistoupit k registraci těchto ratifikačních listin předkládaných stálým zástupcem Turecka dopisy ze dne 19. prosince 1975 a oznámit ji vládám členských států s tím, že registrace výhrad generálním tajemníkem nebude mít žádný vliv na jejich platnost.

Výše uvedené rozhodnutí žádným způsobem neovlivní postavení vlády Kyperské republiky ve výboru ministrů Rady Evropy.“

Příloha č. 11/A

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB

z 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	01/08/00	P
Andorra	01/11/00	P
Arménie	01/09/01	P
Austrálie	01/01/03	
Ázerbájdžán	01/05/01	P
Bahamy	01/03/92	P
Bolívie	01/06/04	P
Bosna a Hercegovina	01/08/05	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/01/93	
Ekvádor	01/11/05	P
Gruzie	01/02/98	P
Honduras	01/07/09	
Chile	01/11/98	
Chorvatsko	01/05/95	P
Izrael	01/01/98	P
Japonsko	01/06/03	P
Kanada	01/09/85	
Korejská republika	01/11/05	P
Kostarika	01/08/98	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/11/99	
Mauritius	01/10/04	Ú
Mexiko	01/11/07	P
Moldavsko	01/09/04	P
Panama	01/11/99	P
Rusko	01/12/07	P
San Marino	01/10/04	

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Srbsko	01/08/02	
Tonga	01/11/00	
Trinidad and Tobago	01/07/94	
Turecko	01/01/88	P
Ukrajina	01/01/96	
USA	01/07/85	P
Venezuela	01/10/03	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 112

Příloha č. 11/B

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB

z 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - originál anglicky*

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že hodlá vyloučit použití řízení uvedeného článku 9, odstavce 1, písmene a) Úmluvy.

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 pojem „státní občan“ bude pro účely této Úmluvy označovat albánské občany, osoby bez státní příslušnosti bydlící na území Albánie a osoby, které mají dvojí občanství, je-li jedno z nich albánské.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzené osoby a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do albánštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

ANDORRA*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 13. července 2000 - originál francouzsky*

Článek 3

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 3 prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 4 prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje jakoukoliv osobu, která byla v okamžiku spáchání skutku podle lei qualificada [zákonu, který musí být přijat kvalifikovanou většinou] o andorském občanství andorským občanem.

Článek 5

Andorské knížectví v souladu s článkem 5, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání budou odesílány a přijímány Ministerstvem zahraničních vztahů.

Článek 17

Andorské knížectví v souladu s článkem 17, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do katalánštiny, španělštiny či francouzštiny.

ARMÉNIE*Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 11. května 2001 - originál anglicky*

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že pojem „státní občan“ se bude pro účely této Úmluvy vztahovat k jakékoliv osobě, jež byla v okamžiku spáchání trestného činu občanem Arménské republiky.

Arménská republika však může svolit k předání odsouzené osoby, jež v okamžiku spáchání trestného činu arménským občanem nebyla, byla-li arménským občanem v okamžiku žádosti o předání.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzených osob a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do arménštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do ruštiny.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

ÁZERBÁJDŽÁN

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2001 - originál anglicky

Výhrada

Článek 4

Ázerbájdžánská republika tímto prohlašuje, že postup upravený v článku 4, odstavci 5 Úmluvy bude použit v případech, kdy bude v souladu s vnitrostátním právním řádem.

Prohlášení

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b Úmluvy.

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde o Ázerbájdžánskou republiku, označuje osoby uvedené v článku 52 ústavy Ázerbájdžánské republiky.

Článek 5

Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že pro styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude využívat Ministerstvo spravedlnosti a diplomatickou cestu.

Článek 12

V souladu s článkem 12 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že rozhodnutí o milostech a amnestiích odsouzených osob, předaných Ázerbájdžánskou republikou, musí být schválena příslušnými orgány Ázerbájdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 7 Úmluvy Ázerbájdžánská republika požaduje, aby byla informována o všech průvozech odsouzených osob přes své území.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Ázerbájdžánská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být předávány ve francouzštině či angličtině a opatřeny překladem do ázerbájdžánštiny.

BAHAMY

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 12. listopadu 1991 - originál anglicky

Článek 3²⁾

V souladu s ustanovením článku 3, odst. 4 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3, odstavec 1.a) označuje osoby s bahamským občanstvím či osoby, které mají na území Společenství Bahamských ostrovů trvalý pobyt.

Články 3 a 9

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že se zřetelem k tomuto článku a pokud se článku 9, odstavce 1 týká, vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b Úmluvy v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 5

V souladu s ustanoveními článku 5, odstavce 2 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že ústředním orgánem, který bude odesílat a přijímat žádosti je:

Attorney General (Nejvyšší státní zástupce)
Post Office Box N-3007
Nassau
The Commonwealth of the Bahamas.

Společenství Bahamských ostrovů dále prohlašuje, že v souladu s ustanoveními článku 5, odstavce 3 uznává právo kterékoliv strany požadovat, aby sdělení a právní dokumenty související s žádostmi a odpověďmi byly doručovány diplomatickou cestou.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 2 Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné dokumenty musí být opatřeny překladem do anglického jazyka.

²⁾ Platnost do 1. dubna 1992.

Prohlášení obsažené v dopise velvyslance Bahamských ostrovů ve Spojeném království ze dne 25. března, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 1. dubna 1992 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy tímto vláda Společenství Bahamských ostrovů mění prohlášení učiněné v okamžiku uložení listiny o přistoupení, pokud jde o vymezení pojmu „státní občan“, (článek 3, odstavec 1.a.).

Vláda Společenství Bahamských ostrovů nyní prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3, odstavec 1) označuje občana Bahamských ostrovů nebo držitele povolení k trvalému pobytu, vydaného na základě Imigračního zákona, jehož manžel je občanem Bahamských ostrovů.

BOLÍVIE

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Velvyslanectví Bolívie ze dne 30. dubna 2004, registrované v Generálním sekretariátu dne 5 května 2004 - originál francouzsky a španělsky

Velvyslanectví Bolivijské republiky lituje opožděného doručení prohlášení k Úmluvě o předávání odsouzených osob, které bylo způsobeno politováníhodným úředním nedopatřením. Velvyslanectví Bolivijské republiky ve Francii uznává, že ustanovení Úmluvy o činění výhrad a prohlášení musí být smluvními stranami respektována, avšak považuje za nutné zdůraznit, že prohlášení byla zformulována bolivijským parlamentem v rámci procedury vnitrostátního schvalování Úmluvy. Parlament je jedinou institucí, které bolivijská Ústava dává oprávnění schvalovat mezinárodní smlouvy této povahy. Prohlášení proto tvoří nedílnou součást parlamentního rozhodnutí.

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy Bolívie považuje za státního občana každou osobu, která má tento status podle části III hlavy 1 Politické Ústavy Státu.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 3 Úmluvy Bolívie požaduje, aby byly žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do španělštiny.

Článek 5

V souladu s čl. 5 odst. 3 Úmluvy bude Bolívie pro řízení o žádostech o předání používat Ministerstvo zahraničních věcí a náboženství.

EKVÁDOR

Prohlášení obsažené v dopise Ekvádorské republiky ze dne 27. června 2005, který byl předán Generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 12. července 2005 - originál anglicky

Článek 17

Ekvádorská republika prohlašuje, že žádosti a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

Prohlášení obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Ekvádorské republiky ze dne 19. dubna 2006, který byl zaslán prostřednictvím Velvyslanectví Ekvádoru ve Francii, a zaregistrován v Generálním sekretariátu 22. května 2006 - originál anglicky

Článek 5³⁾

Ekvádor v souladu s článkem 5, odstavcem 3 prohlašuje, že jako orgán příslušný k vyřizování a řešení odpovídajících žádostí o předání učiněných podle ustanovení Úmluvy bylo určeno Ministerstvo spravedlnosti, lidských práv a kultury Ekvádoru.

GRUZIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 21. října 1997 - originál anglicky

Článek 3

Gruzie prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje osobu, která má gruzínské občanství a osobu, která má na území Gruzie trvalý pobyt.

³⁾ Prohlášení bylo aktualizováno verbální nótou Velvyslanectví Ekvádoru ve Francii z 20. září 2010, která byla zaregistrována v Generálním sekretariátu dne 21. září 2010.

Text původního prohlášení: „Ekvádor v souladu s článkem 5, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání budou odesílány a přijímány Právně-technickým informačním úřadem Ministerstva zahraničních věcí Ekvádoru.“

Články 3 a 9

Gruzie ve vztahu k jiným státům vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. a v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Gruzie prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musejí být opatřeny překladem do gruzínského, anglického nebo ruského jazyka.

CHORVATSKO

Prohlášení obsažená v listině o přistoupení ze dne 25. ledna 1995 - originál anglicky

Článek 3, 9 a 11⁴⁾

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Chorvatská republika prohlašuje, že při provádění vnitrostátních trestů na svém území bude používat řízení v souladu s ustanovením článku 9, odstavce 1.b a článku 11 Úmluvy.

Článek 10⁵⁾

To však nevylučuje použití řízení uvedeného v článku 10 Úmluvy v případech, kdy jiný vykonávající stát nesouhlasí s použitím řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b a článku 11 a jestliže to vyžaduje dotyčné předání. V takovém případě bude trest přizpůsoben rozhodnutím soudu v souladu s ustanoveními článku 10, odstavce 2 Úmluvy.

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise ze dne 27. června 2001, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 28. června 2001 - originál anglicky

Článek 3, 9, 10 a 11

Na základě rozhodnutí chorvatského parlamentu ze dne 6. dubna 2001 mám čest vás informovat, že Chorvatská republika se rozhodla vzít zpět část omezení uvedených v prohlášení, učiněném při uložení listiny o přístupu, a to s cílem rozšířit aplikaci Úmluvy o předávání odsouzených osob ve vztahu k řízením uvedeným v článku 9 odstavci 1.a Úmluvy na odstavce 1 a 2 článku 10.

Chorvatská republika tímto pozměňuje prohlášení učiněné při uložení listiny o přístupu, které nyní zní následovně:

„Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Chorvatská republika prohlašuje, že při provádění cizozemských trestů na svém území bude používat řízení v souladu s ustanovením článku 9, odstavce 1.b a článku 11 Úmluvy.

To však nevylučuje použití řízení uvedeného v článku 10 Úmluvy v případech, kdy jiný vykonávající stát nesouhlasí s použitím řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b a článku 11 a jestliže to vyžaduje dotyčné předání. V takovém případě bude sankce přizpůsobena rozhodnutím soudu v souladu s ustanoveními článku 10, odstavce 2 Úmluvy, v závislosti na podmínkách předání, a výkon trestu, uloženého v odsuzujícím státě, bude pokračovat.

Při použití řízení uvedeného v článku 10, odstavci 1 nebo článku 10, odstavci 2 Úmluvy může Chorvatská republika - v souladu s podmínkami předání, stanovenými odsuzujícím státem - rozhodnout, že svá práva uvedená v článku 12 Úmluvy nebude vykonávat bez souhlasu odsuzujícího státu.“

IZRAEL

Prohlášení obsažená v listině o přistoupení, který byl uložen dne 24. září 1997 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že pojem „státní občan“ se pro účely této Úmluvy vztahuje na jakoukoli osobu, která byla v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem. Izrael však může podle svého uvážení povolit předání do Izraele v souvislosti s osobou, která v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem nebyla, za předpokladu, že je izraelským státním příslušníkem v okamžiku odeslání žádosti.

Články 3 a 9

Ve shodě s článkem 3, odstavce 3 Úmluvy Izrael prohlašuje, že v souladu s článkem 9, odstavcem 1.a a článku 10 Úmluvy bude výkon cizího rozsudku, ukládajícího trest odnětí svobody nebo výkon zbývající části, pokračovat poté, co izraelský soud rozhodne o výkonu trestu nebo jeho zbývající části na území Izraele.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že je oprávněn postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, které byly vzhledem ke svému duševnímu stavu shledány trestně neodpovědnými, a je připraven takové osoby přijímat a starat se o ně v institucích, kde jim bude poskytnuto další léčení.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Izrael požaduje, aby žádosti o výkon rozsudku v Izraeli nebo dokumenty související s takovými žádostmi byly opatřeny překladem do hebrejštiny nebo angličtiny.

^{4), 5)} Platnost do 28. června 2001.

JAPONSKO

Prohlášení obsažená v dopise generálního konzula Japonska, stálého pozorovatele Japonska v Radě Evropy, ze dne 17. února 2003, který byl doručen Generálnímu sekretariátu při listiny o přístupu 17. února 2003 - originál anglicky

Články 3 a 9

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Japonsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, ve vztahu k Japonsku, japonského občana nebo „zvláštní osobu s trvalým pobytem“ uvedenou ve „Zvláštním zákoně o imigrační kontrole mezi jinými těch osob, které pozbyly japonské občanství na základě mírové smlouvy s Japonskem“.

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy bude styk probíhat diplomatickou cestou s výjimkou naléhavých případů nebo jiných mimořádných situací.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Japonsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do japonštiny nebo angličtiny.

KOREJSKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 20. července 2005 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Korejská republika vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b Úmluvy v případě, že je Korejská republika dožádaným státem.

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Korejská republika prohlašuje, že styk bude probíhat diplomatickou cestou, s výjimkou naléhavosti anebo jiných výjimečných okolností.

Článek 7

Korejská republika prohlašuje, že v souladu s právním řádem Korejské republiky nemůže být souhlas osoby vzat zpět v případě, že již byl potvrzen příslušným orgánem Korejské republiky na písemném dokumentu podepsaném touto osobou.

Článek 16

Korejská republika musí být předem informována o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes její území, a to i v případě, že přistání není plánováno.

Článek 17

Všechny žádosti o předání a příslušné dokumenty musí být opatřeny překladem do korejštiny nebo angličtiny.

MAURICIUS

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. června 2004 - originál anglicky

Článek 20

V souladu s čl. 20 odst. 1 Mauricijská republika prohlašuje, že Úmluva se vztahuje na Mauricijskou republiku, kterou podle § 111 Ústavy Mauricia tvoří ostrovy Mauricius, Rodrigues, Agalega, Tromelin, Cargados Carajos a souostroví Chagos, včetně Diego Garcia.

Sdělení obsažené ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí, mezinárodního obchodu a regionální spolupráce Republiky Mauritius ze dne 7. března 2005, zasláné prostřednictvím Vysoké komise Mauricia v Londýně a zaregistrované v Generálním sekretariátu dne 14. dubna 2005 - originál anglicky

Článek 20

S odkazem na verbální nótu ze dne 28. ledna 2005 Stálého zastoupení Velké Británie, týkající se prohlášení k článku 20, odstavce 1 Úmluvy, obsaženého v listině o přístupu uložené republikou Mauritius dne 18. června 2004, vláda republiky Mauritius sděluje následující.

Vláda Republiky Mauritius prohlásila a znovu prohlašuje celkovou suverenitu nad Chagos Archipelago, včetně Diego Garcia, které je nedělitelnou součástí území Mauricia tak, jak definuje Ústava Mauricia.

Vláda Republiky Mauritius zdůrazňuje, že neuznává tzv. Britsko-indické oceánské teritorium, které bylo vytvořeno v roce 1965 nezákonným odtržením Chagos Archipelago od území Mauricia a porušením Charty OSN (jak je uvedeno

v rezoluci 1514(XV) ze 14. prosince 1960, rezoluci 2066(XX) ze 16. prosince 1965 a rezoluce 2357 (XXII) z 19. prosince 1967.

Vláda Republiky Mauritius vždy vyjadřovala svoji připravenost diskutovat o otázce Chagos Archipelago na bilaterální úrovni a bude se bránit všem útokům, které by zpochybňovaly její suverenitu nad Chagos Archipelago.

Sdělení obsažené ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí, mezinárodního obchodu a regionální spolupráce Republiky Mauritius ze dne 30. srpna 2005, zasláné prostřednictvím Velvyslanectví Mauricia v Paříži a zaregistrované v Generálním sekretariátu dne 1. září 2005 - originál anglicky

Článek 20

Ministerstvo zahraničních věcí, mezinárodního obchodu a regionální spolupráce Republiky Mauritius reaguje na nótu ze dne 28. července 2005 týkající se sdělení Stálého zástupce Francie ze dne 17. června 2005 k prohlášení k článku 20, odstavce 1 Úmluvy, které je obsaženo v listině o přístupu Republiky Mauritius ze dne 18. června 2004.

Vláda Republiky Mauritius má tu čest upozornit Radu na následující sdělení o pozici vlády Republiky Mauritius ve vztahu k prohlášení vlády Francouzské republiky.

Vláda Republiky Mauritius zdůrazňuje, že Tromelin je nedělitelnou součástí území Mauricia tak, jak definuje Ústava Mauricia.

Vláda Republiky Mauritius odmítá nárok vlády Francouzské republiky na suverenitu nad územím ostrova Tromelin.

Vláda Republiky Mauritius vždy vyjadřovala svoji připravenost diskutovat o otázce ostrova Tromelin na bilaterální úrovni.

MEXIKO

Prohlášení obsažená v listině o přístupu uložené dne 13. července 2007 - originál francouzsky

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy mexická vláda prohlašuje, že pojem „státní občan“ zahrnuje:

- a) osoby narozené na území Mexika, bez ohledu na státní příslušnost rodičů,
- b) osoby narozené v cizině mexickým rodičům narozeným na území Mexika, anebo z nichž jeden je mexickým státním příslušníkem narozeným na území Mexika,
- c) osoby narozené v cizině mexickým rodičům, kteří získali mexické státní občanství udělením, anebo z nichž jeden získal mexické státní občanství udělením,
- d) osoby narozené na palubách mexických lodí a letadel,
- e) cizince, kteří získali státní občanství udělením
- f) cizince, kteří uzavřeli sňatek s mexickým občanem/občankou a mají pobyt na území Mexika.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy Mexiko prohlašuje, že pro žádosti o předání a odpovědi bude využívat diplomatické cesty prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.

Článek 9

Vláda Mexika prohlašuje, že nebude aplikovat článek 9, odstavce 1 písm. b) v případě, že Mexiko bude dožádaným státem.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Mexiko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

MOLDAVSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - originál anglicky

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Úmluvy budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pojem „státní občan“ zahrnuje státní příslušníky Moldavské republiky, státní příslušníky jiných států či osoby bez státní příslušnosti, kteří mají povolení k pobytu v Moldavské republice.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o předání a související dokumenty musí být opatřeny překladem buď do moldavského jazyka nebo do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy.

PANAMA

Prohlášení obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí ze dne 5. května 1999, který byl předán Generálnímu sekretariátu při uložení listiny o přistoupení 5. července 1999 - originál anglicky a španělsky

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“, pokud se týká Panamské republiky, označuje panamské občany, kteří své občanství získali narozením, naturalizací nebo na základě ustanovení ústavy, jak je zakotveno v článku 8 politické ústavy Panamské republiky.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že pro žádosti o předání uvedené v odstavci 1 daného článku bude využívat diplomatické cesty.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

Prohlášení obsažené v dopise chargé d'affaires Panamského velvyslanectví v Bruselu ze dne 18. února 2002, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 18. února 2000 - originál anglicky a španělsky

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika určuje jako orgán, odpovědný za přijímání žádostí o předání, jejich zodpovídání a výkon funkcí, stanovených touto Úmluvou, Ministerstvo zahraničních věcí Panamské republiky.

RUSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. srpna 2007 - originál anglicky

Článek 3

Rusko prohlašuje, že nebude aplikovat článek 9, odstavce 1 písm. a) Úmluvy.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavce 4 Úmluvy Rusko prohlašuje, že při předání osob, které nejsou pro duševní stav odpovědný za spáchání trestného činu, se bude postupovat podle mezinárodní smlouvy anebo na základě vzájemnosti.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavce 7 Úmluvy Rusko prohlašuje, že musí být informováno o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes území Ruska.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavce 3 Úmluvy Rusko prohlašuje, že žádosti o předání odsouzených osob a příložené dokumenty musí být přeloženy do ruštiny, s výjimkou případů, že se smluvní strany dohodly jinak.

SAN MARINO

Prohlášení obsažená v dopisu ministra zahraničních věcí San Marina, předaném Generálnímu sekretariátu současně s uložení ratifikační listiny dne 25. června 2004 - originál anglicky

Článek 5

Republika San Marino v souladu s čl. 5 odst. 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány a doručovány:

Segretaria di Stato per gli Affari Esteri
Pallazo Begni
Contrada Omerelli, 31
47890 San Marino
Repubblica di San Marino.

Článek 9

Republika San Marino hodlá vyloučit použití řízení podle čl. 9 odst. 1 písm. a) v případech, kdy San Marino bude vykonávajícím státem. Republika San Marino si vyhrazuje právo použít řízení podle čl. 9 odst. 1 písm. a) ve speciálních případech.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 4 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do italštiny.

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Sdělení doručené s dopisem generálního konzula Spojených států amerických ze dne 2. září 1997, který byl zaregistrován v Generálním sekretariátu dne 3. září 1997 - originál anglicky

Článek 3

Podle článku 3, odstavce 1 f) Úmluvy o předávání odsouzených osob musí s předáním odsouzené osoby souhlasit odsuzující i vykonávající stát. Pokud jde o Spojené státy americké, u osoby, odsouzené jedním ze států USA za spáchání činu trestného podle právního řádu tohoto státu a vězněného jeho orgány, povolí federální vláda USA předání jedině tehdy, vyjádří-li dříve svůj souhlas příslušné orgány zmíněného státu.

Pravomoc k udělení souhlasu s takovým předáním musí výkonné moci uvedeného státu přiznávat státní právní řád.

Pro potřeby orgánů členských států a dalších smluvních stran Úmluvy přikládám aktuální seznam států USA, které pravomocí k předávání odsouzených osob disponují. Vláda Spojených států se snaží státy v implementaci oprávnění participovat na předávání podle této Úmluvy podporovat.

Jak již ale bylo zmíněno, i v případě států, které uvedenou pravomocí disponují, je k předání každé osoby, která byla odsouzena za porušení státních zákonů, nutný výslovný souhlas příslušných státních orgánů. Tento souhlas nelze ze samotného faktu existence zákonného oprávnění k provádění předání vyvozovat; ve skutečnosti existují i státy, které ačkoliv takovou pravomocí disponují, dávají svůj souhlas k minimálnímu počtu předání, popř. nepovolují předání vůbec. I když federální vláda USA zapojení států do předávání odsouzených osob podle Úmluvy usilovně podporuje, nemůže je k předání osob, odsouzených za porušení jejich vlastních zákonů, nutit.

Federální úřady Spojených států jsou připraveny členským státům a dalším smluvním stranám Úmluvy v navazování styků s příslušnými úřady států USA pomáhat; doporučují přitom kontakty na neformální úrovni navázat ještě před předložením formální žádosti o předání. Signatáři Úmluvy dále mohou kontaktovat úřady států USA přímo s cílem přesvědčit je o případnosti předání konkrétní odsouzené osoby.

Ústředním orgánem USA je Oddělení mezinárodního předávání vězňů, Vykonávací úřad, Trestní divize, Ministerstvo spravedlnosti, Washington, D.C. 20530.

Seznam států:

Alabama, Aljaška, Arizona, Arkansas, Kalifornie, Colorado, Connecticut, Florida, Havaj, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisana, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, Nové Mexiko, Severní Dakota, Severní Marianny (teritorium USA), Ohio, Oklahoma, Oregon, Rhode Island, Jižní Karolína, Jižní Dakota, Texas, Utah, Vermont (pouze ve vztahu ke Kanadě), Virginie, Washington a Wyoming.

TURECKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 3. září 1987 - originál anglicky

Článek 5

Styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude probíhat diplomatickou cestou.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do turečtiny.

Náklady předání ponese buď vykonávající anebo - v souladu se souvisejícími ustanoveními tureckého právního řádu, jestliže se tak obě strany dohodnou - odsuzující stát.

Příloha č. 12/A

**DODATKOVÝ PROTOKOL
K ÚMLUVĚ O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB**

z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	01/02/03	
Gruzie	01/08/00	
Chorvatsko	01/02/09	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/06/00	
Moldavsko	01/09/04	P
Rusko	01/12/07	P
San Marino	01/10/04	
Srbsko	01/01/03	
Ukrajina	01/11/03	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 167

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 12/B

**DODATKOVÝ PROTOKOL
K ÚMLUVĚ O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB**
z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010
(neoficiální překlad)

MOLDAVSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - originál anglicky

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Dodatkového protokolu budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

RUSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. srpna 2007 - originál anglicky

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavce 6 Protokolu Ruská federace prohlašuje, že nepřevezme výkon rozsudku za podmínek uvedených v článku 3.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Příloha č. 13/A

**EVROPSKÁ ÚMLUVA O DOHLEDU NAD PODMÍNĚNĚ ODSOUZENÝMI
A PODMÍNĚNĚ PROPUŠTĚNÝMI PACHATELI**

z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN¹⁾

ke dni 10. listopadu 2010

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	18/08/01	
Bosna a Hercegovina	30/03/95	
Černá Hora	06/06/06	
Česká republika	11/07/02	V/P
Chorvatsko	15/12/94	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	01/07/94	
Srbsko	29/05/01	
Ukrajina	29/12/95	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti

Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - CETS No. 051

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 13/B

**EVROPSKÁ ÚMLUVA O DOHLEDU NAD PODMÍNĚNĚ ODSOUZENÝMI
A PODMÍNĚNĚ PROPUŠTĚNÝMI PACHATELI**

ze dne 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ¹⁾
ke dni 10. listopadu 2010
(neoficiální překlad)

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. dubna 2002 - originál anglicky

Výhrada

Článek 38

V souladu s článkem 38, odstavcem 1 Česká republika prohlašuje, že využívá výhrady umožněné v bodu 1 Přílohy k Úmluvě a nepřijímá ustanovení Úmluvy týkající se výkonu trestů (Část III Úmluvy - Výkon trestu) a jejich úplný výkon (Část IV - Odevzdání úplného výkonu trestu do dožadovaného státu).

Prohlášení

Článek 29

V souladu s článkem 29, odstavcem 2 Česká republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby žádosti a průvodní doklady byly opatřeny překladem do češtiny nebo angličtiny nebo francouzštiny.

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území. Rozlišení mezi výhradami a prohlášeními je založeno na označení těchto úkonů na internetových stránkách depozitáře (Rada Evropy), které je učinily, nikoli na jejich obsahu. V některých případech tak mohou být mezi prohlášeními uvedeny i úkony, které jsou ve skutečnosti výhradami.

Příloha č. 14/A

TABULKY JAZYKŮ
PODLE PROHLÁŠENÍ K VYBRANÝM MNOHOSTRANNÝM MEZINÁRODNÍM SMLOUVÁM A PODLE
DVOUSTRANNÝCH MEZINÁRODNÍCH SMLUV V JEDNOTLIVÝCH OBLASTECH MEZINÁRODNÍ JUS-
TIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH

Seznam použitých zkratk:

CETS 024	Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 32/2004 Sb. m. s.)
CETS 030	Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb. m. s.)
CETS 073	Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 20/2004 Sb. m. s.)
CETS 112	Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)
CETS 051	Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachatelí z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)
A	angličtina
F	francouzština
N	němčina
R	ruština
Š	španělština

Poznámka: Aktuální stav výhrad a prohlášení k výše uvedeným mnohostranným mezinárodním smlouvám lze zjistit na internetových stránkách Rady Evropy (<http://conventions.coe.int/>).

Tabulka č. 1

Stát ¹⁾	Jazyk	Vydávání	Jazykové ustanovení
Afghánistán	A	č. 44/1983 Sb. - čl. 4 odst. 3	
Albánie	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23	
Alžírsko	dožádané strany, F	č. 17/1984 Sb. - čl. 4 odst. 1	
Andora	katal., Š, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23	
Arménie	arm., A, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23	
Ázerbájdžán	ázerb.	CETS 024 - prohlášení k čl. 23	
Bahamy	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5	
Bělorusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 69 odst. 4	
Bosna a Hercegovina	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23	
Černá Hora	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23	
Česká republika	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23	
Gambie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5	
Gruzie	gruz., A, R	CETS 024 - prohlášení k čl. 23	
Chorvatsko	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23	
Indie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5, č. 22/1928 Sb. z. a n.	
Izrael	hebr., A	CETS 024 - prohlášení k čl. 23	
Jemen	A	č. 76/1990 Sb. - čl. 4 odst. 4	
Jižní Afrika	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23	
Kanada	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5, č. 56/1929 Sb. z. a n.	
Keňa	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5	
KLDR	R	č. 93/1989 Sb. - čl. 13	
Kuba	dožadující strany	č. 80/1981 Sb. - čl. 4	

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Vydávání		
Stát¹⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
Kyrgyzstán	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 69 odst. 4
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Moldavsko	mold., A, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Monako	F	CETS 024 - prohlášení k čl. 16
Mongolsko	dožádané strany, R	č. 106/1978 Sb. - čl. 5
Nový Zéland	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5, č. 22/1928 Sb. z. a n.
Rusko	R	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
San Marino	ital., F, A	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
Srbsko	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Svazijsko	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5
Sýrie	dožádané strany, F	č. 8/1986 Sb. - čl. 4 odst. 1
Tunisko	dožádané strany, F	č. 40/1981 Sb. - čl. 4 odst. 1
Turecko	dožadující nebo dožádané strany	CETS 024 - čl. 23
Uganda	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5
Ukrajina	ukraj., A, F	CETS 024 - prohlášení k čl. 23
USA	neobsahuje jazykové ustanovení	č. 48/1926 Sb. z. a n., č. 185/1935 Sb. z. a n.
Uzbekistán	dožádané strany, R	č. 133/2003 Sb. m. s. - čl. 17 odst. 2, čl. 58 odst. 5
Vietnam	dožadující strany, R	č. 98/1984 Sb. - čl. 4
Zambie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. - čl. 8 al. 5

Tabulka č. 2

Dožádání		
Stát²⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
Afghánistán	dožádané strany, A ³⁾	č. 44/1983 Sb. - čl. 5 odst. 2
Albánie	dožadující strany, R ⁴⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 97/1960 Sb. - čl. 15
Alžírsko	dožádané strany, F ⁵⁾	č. 17/1984 Sb. - čl. 4 odst. 1
Andorra	katalán., Š, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Arménie	arm., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Ázerbájdžán	ázerb., A	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Bělorusko	dožadující strany ⁶⁾	č. 95/1983 Sb. - čl. 16
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran ⁷⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Černá Hora	některý z jazyků smluvních stran ⁸⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3
Česká republika	překlady se nepožadují	CETS 030 - čl. 16 odst. 1
Gruzie	dožadující strany ⁹⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 95/1983 Sb. - čl. 16
Chorvatsko	některý z jazyků smluvních stran ¹⁰⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Izrael	hebr., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Jemen	arab., A ¹¹⁾	č. 76/1990 Sb. - čl. 5 odst. 2
Kanada	dožádané strany	č. 129/2000 Sb. m. s. - čl. 18
KLDR	R ¹²⁾	č. 93/1989 Sb. - čl. 13

²⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce.

³⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

⁴⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 9.

⁵⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 13 odst. 1.

^{6), 7), 8), 9), 10)} Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

¹¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

¹²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 6.

Stát ²⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
Kuba	dožadující strany ¹³⁾	č. 80/1981 Sb. - čl. 4
Kyrgyzstán	dožadující strany ¹⁴⁾	č. 95/1983 Sb. - čl. 16
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	některý z jazyků smluvních stran ¹⁵⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Moldavsko	mold., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Monako	dožadující strany F	č. 222/1936 Sb. z. a n. - čl. 18 al. 2 CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Mongolsko	dožádané strany, R ¹⁶⁾	č. 106/1978 Sb. - čl. 5
Rusko	dožadující strany ¹⁷⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 95/1983 Sb. - čl. 16
San Marino	ital.	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
Srbsko	některý z jazyků smluvních stran ¹⁸⁾	CETS 030 - čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Sýrie	dožádané strany, F ¹⁹⁾	č. 8/1986 Sb. - čl. 4 odst. 1
Tunisko	dožádané strany, F ²⁰⁾	č. 40/1981 Sb. - čl. 4 odst. 1
Turecko	překlady se nepožadují	CETS 030 - čl. 16 odst. 1
Ukrajina	ukraj., A, F	CETS 030 - prohlášení k čl. 16 odst. 2
USA	dožádané strany	č. 40/2000 Sb. m. s. - čl. 4 odst. 1
Uzbekistán	dožádané strany, R ²¹⁾	č. 133/2003 Sb. m. s. - čl. 17 odst. 2
Vietnam	dožadující strany, R ²²⁾	č. 98/1984 Sb. - čl. 4

Tabulka č. 3

Předávání trestního řízení		
Stát ²³⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
Afghánistán	A	č. 44/1983 Sb. - čl. 4 odst. 3
Albánie	alb., A, F dožadující strany, R	CETS 073 - prohlášení k čl. 18 č. 97/1960 Sb. - čl. 15
Alžírsko	dožádané strany, F	č. 17/1984 Sb. - čl. 4 odst. 1
Arménie	A, F, N, armén.	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Bělorusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Černá Hora	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
Česká republika	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
Gruzie	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3
Chorvatsko	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Itálie	ital., F	č. 508/1990 Sb. - čl. 5 odst. 2
Jemen	A	č. 76/1990 Sb. - čl. 4 odst. 4
KLDR	R	č. 93/1989 Sb. - čl. 13
Kuba	dožadující strany	č. 80/1981 Sb. - čl. 4
Kyrgyzstán	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3

²⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce.

¹³⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7 odst. 2.

^{14), 15)} Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

¹⁶⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 2.

^{17), 18)} Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

^{19), 20)} Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 12.

²¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 10 odst. 1.

²²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7 odst. 2.

²³⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce.

Předávání trestního řízení

Stát²³⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	některý z jazyků smluvních stran A, F	č. 207/1964 Sb. - čl. 5 CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Moldavsko	A, F, N, mold.	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Monako	dožadující strany	č. 222/1936 Sb. z. a n. - čl. 7 al. 2
Mongolsko	dožádané strany, R	č. 106/1978 Sb. - čl. 5
Rusko	dožadující strany R	č. 95/1983 Sb. - čl. 16, čl. 84 odst. 3 CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Srbsko	dožadující strany některý z jazyků smluvních stran	CETS 073 - čl. 18 odst. 1 č. 207/1964 Sb. - čl. 5
Sýrie	dožádané strany, F	č. 8/1986 Sb. - čl. 4 odst. 1
Tunisko	dožádané strany, F	č. 40/1981 Sb. - čl. 4 odst. 1
Turecko	turečtina	CETS 073 - prohlášení k čl. 18
Ukrajina	dožadující strany	CETS 073 - čl. 18 odst. 1
Uzbekistán	dožádané strany, R	č. 133/2003 Sb. m. s. - čl. 17 odst. 2, čl. 71 odst. 4
Vietnam	dožadující strany, R	č. 98/1984 Sb. - čl. 4

Tabulka č. 4**Předávání odsouzených**

Stát²⁴⁾	Jazyk	Jazykové ustanovení
Albánie	alb., A, F	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Andora	katal., Š, F	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Arménie	arm., A, F, R	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Austrálie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Ázerbájdžán	ázerb.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bahamy	A	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bělorusko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Bolívie	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Bosna a Hercegovina	dožádané strany informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Černá Hora	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Česká republika	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Ekvádor	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Gruzie	gruz., A, R	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Honduras	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Chile	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2

^{23), 24)} Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce.

Předávání odsouzených

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Chorvatsko	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá
Izrael	hebr., A	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Japonsko	jap., A	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Kanada	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
KLDR	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Korejská republika	A, korej.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Kostarika	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Kuba	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá
Mauricius	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Mexiko	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Moldavsko	mold., A, F	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Mongolsko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
Panama	Š	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Rusko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. - čl. 7 al. 2 písm. g)
	R	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
San Marino	ital.	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Srbsko	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. - čl. 3 odst. 1 věta druhá
Thajsko	dožadující strany	č. 107/2002 Sb. - neobsahuje jazykové ustanovení
Tonga	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Trinidad a Tobago	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Turecko	turečtina	CETS 112 - prohlášení k čl. 17
Ukrajina	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
USA	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2
Venezuela	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 - dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	CETS 112 - čl. 17 odst. 1 a 2

²⁴⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce.

Tabulka č. 5

Stát²⁵⁾	Jazyk	Předávání dohledu	Jazykové ustanovení
Albánie	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	
Bosna a Hercegovina	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	
Černá Hora	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	
Česká republika	češ., A, F	CETS 051 - prohlášení k čl. 29 odst. 2	
Chorvatsko	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	
Srbsko	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	
Ukrajina	dožadující strany	CETS 051 - čl. 29 odst. 1	

²⁵⁾ Pouze státy, které nejsou členskými státy Evropské unie ani státy zapojenými do užší schengenské spolupráce.

Příloha č. 14/B

TABULKA ÚŘEDNÍCH JAZYKŮ CIZÍCH STÁTŮ¹⁾

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Afghánistán	pašu, darí (afghánská perština)
Albánie	albánština
Alžírsko	arabština
Americká Samoa	angličtina
Andora	katalánština
Angola	portugalština
Antigua a Barbuda	angličtina
Argentina	španělština
Arménie	arménština
Austrálie	angličtina
Ázerbájdžán	ázerbájdžánština
Bahamy	angličtina
Bahrajn	arabština
Bangladéš	bengálština (bangla)
Barbados	angličtina
Belize	angličtina
Bělorusko	ruština, běloruština
Benin	francouzština
Bhútán	dzongkha
Bolívie	španělština, kečujština, ajmarština
Bosna a Hercegovina	bosenština, srbština, chorvatština
Botswana	angličtina, setswana
Brazílie	portugalština
Brunej	malajština
Burkina Faso	francouzština
Burundi	kirundi, francouzština
Cookovy ostrovy	angličtina
Čad	francouzština, arabština
Černá Hora	černohorština
Čína	čínština
Dominika	angličtina
Dominikánská republika	španělština
Džibutsko	arabština, francouzština
Egypt	arabština
Ekvádor	španělština
Eritrea	tigrejtina, arabština, angličtina
Etiopie	amharština
Fidži	angličtina, fidžijština
Filipíny	filipínština (založena na tagalogu), angličtina
Gabon	francouzština
Gambie	angličtina
Gaza	arabština, hebrejtina

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Ghana	angličtina
Grenada	angličtina
Gruzie	gruzínština
Guam	angličtina
Guatemala	španělština
Guinea	francouzština
Guinea-Bissau	portugalština
Guyana	angličtina
Haiti	francouzština, kreolština
Honduras	španělština
Hongkong	čínština (kantonská čínština), angličtina
Chile	španělština
Chorvatsko	chorvatština
Indie	hindština - národní jazyk asámština, bengálština, dogri, gudžarátština, kannandština, kašmírština, konkánština, malajámština, manípurština, marátština, nepálština, uríjština, pandžábština, sanskrt, sindhština, tamilština, telugština, urdština
Indonésie	indoněština (modifikovaná forma malajštiny)
Irák	arabština
Írán	perština
Izrael	hebrejština, arabština
Jamajka	angličtina
Japonsko	japonština
Jemen	arabština
Jihoafrická republika	angličtina, afrikánština, isiNdebele, isiSwati, isiXhosa, isiZulu, Sepeti, Sesotho, Seshoto sa Leboa Setswana, Tshisvenda, Xitsonga
Jordánsko	arabština
Kambodža	khmerština
Kamerun	francouzština, angličtina
Kanada	angličtina, francouzština
Kapverdy	portugalština
Katar	arabština
Kazachstán	ruština, kazaština
Keňa	angličtina, svahilština (kiswahili)
Kiribati	angličtina
Kokosové ostrovy	angličtina, malajština (kokosový dialekt)
Kolumbie	španělština
Komory	komorština (shikomoro), francouzština, arabština
Kongo (Konžská demokratická republika)	francouzština
Kongo (Konžská republika)	francouzština
Korejská lidově demokratická republika	korejština
Korejská republika	korejština
Kosovo	albánština a srbština
Kostarika	španělština
Kuba	španělština
Kuvajt	arabština
Kyrgyzstán	ruština, kyrgyzština
Laos	laoština
Lesotho	angličtina, sesotho (jižní sotho)
Libanon	arabština(levantský dialekt)

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Libérie	angličtina
Libye	arabština
Macao	čínština (kantonská čínština)
Madagaskar	angličtina, francouzština, malagasy
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	makedonština, albánština
Malajsie	malajština
Malawi	chihewa
Maledivy	divehi (dialekt sinhálštiny)
Mali	francouzština
Maroko	arabština
Marshallovy ostrovy	angličtina, maršalština
Mauritius	francouzština, angličtina
Mauretánie	arabština, wolofština
Mexiko	španělština
Mikronésie	angličtina
Moldavsko	moldavština
Monako	francouzština
Mongolsko	mongolština
Mosambik	portugalština
Myanmar (dř. Barma)	barmština
Namibie	angličtina
Nauru	naurština
Nepál	nepálština
Niger	francouzština
Nigérie	angličtina
Nikaragua	španělština
Niue	niueština
Norfolk	angličtina
Nový Zéland	angličtina, maorština
Omán	arabština
Pákistán	urdština, angličtina
Palau	palauština, angličtina, sonsoralština, tobi, angaurština, japonština
Palestinská autonomní území	arabština
Panama	španělština
Panenské ostrovy	angličtina
Papua Nová Guinea	melanéský pietin, angličtina, hiri motu
Paraguay	španělština, guaraní
Peru	španělština, kečuánština
Pobřeží slonoviny	francouzština
Portoriko	španělština, angličtina
Rovníková Guinea	španělština, francouzština
Rusko	ruština
Rwanda	kyniarwanda, francouzština, angličtina
Salvador	španělština
Samoa	samojština, angličtina
San Marino	italština
Saudská Arábie	arabština
Senegal	francouzština
Severní Mariánské ostrovy	angličtina

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Seychely	angličtina, kreolština
Sierra Leone	angličtina
Singapur	angličtina, čínština, malajština, tamilština
Somálsko	somálština
Spojené arabské emiráty	arabština
Spojené státy americká	angličtina
Srbsko	srbština
Srí Lanka	sinhálština, tamilština
Středoafriická republika	francouzština
Súdán	arabština, angličtina
Surinam	nizozemština
Suverénní řád Maltézských rytířů	francouzština
Svalbard	norština
Svatý Kryštof (Kitts) a Nevis	angličtina
Svatá Lucie	angličtina
Svatý Tomáš (Sao Tome) a Princův ostrov (Principe)	portugalština
Svatý Vincent a Grenadiny	angličtina
Svazijsko	angličtina, siSwati
Sýrie	arabština
Šalamounovy ostrovy	angličtina
Tádžikistán	tádžikština
Tanzanie	angličtina, svahilština (kiswahili)
Tchaj-wan	mandarínská čínština
Thajsko	thajština
Togo	francouzština
Tokelau	angličtina, tokelauština
Tonga	tonžština, angličtina
Trinidad a Tobago	angličtina
Tunisko	arabština
Turecko	turečtina
Turkmenistán	turkmenština
Tuvalu	tuvalština, angličtina
Uganda	angličtina
Ukrajina	ukrajinština
Uruguay	španělština
Uzbekistán	uzbečtina
Vánoční ostrov	angličtina
Vanuatu	angličtina, francouzština, pidgin (Bislama, Bichelama)
Vatikánské město	italština, latina, francouzština
Venezuela	španělština
Vietnam	vietnamština
Východní Timor	tetum, portugalština
Zambie	angličtina, bemba, nyanja, tonga, lozi, lunda, kaonde, luvale
Západní Sahara	arabština
Zimbabwe	angličtina

Tato žádost je **důvěrná** z těchto důvodů⁶⁾:

.....

Specifikace dožádané činnosti⁷⁾:

.....

Při provedení úkonu se žádá umožnění přítomnosti těchto osob⁸⁾:

.....

O poskytnutí vzájemné právní pomoci je žádáno na základě

- čl. ... Evropské úmluvy o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959.
- čl. ... Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988.
- čl. ... Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti z 8. listopadu 1990.
- čl. ... Trestněprávní úmluvy o korupci z 27. ledna 1999.
- čl.
- vzájemnosti⁹⁾.

Pro případné konzultace je možné kontaktovat¹⁰⁾:

.....

Seznam příloh:

- znění ustanovení trestního zákoníku České republiky, podle kterých je posuzován trestný čin,

.....

..... soud v využívá této příležitosti k vyjádření své nejhlubší úcty³⁾.

V dne 20..

.....
 (jméno a služební postavení)
 (Podpis a otisk úředního razítka)

³⁾ Např. vazební věc, koordinovaný výkon v různých etapách, přítomnost právníka, přítomnost třetích osob pro konfrontaci atp. Pokud žádost naléhavá není, tento odstavec se vypustí.

⁶⁾ Pokud žádost důvěrná není, tento odstavec se vypustí.

⁷⁾ Identifikační údaje o osobě, kterou je zapotřebí vyslechnout, otázky, které mají být položeny, adresa místa, které má být prohledáno, atp.

⁸⁾ Uvedou se identifikační údaj osob a jejich vztah k trestnímu řízení.

⁹⁾ Záruku vzájemnosti poskytuje v řízení před soudem ministerstvo (§ 376 odst. 2 trestního řádu).

¹⁰⁾ Uvede se jméno, příjmení, funkce, přímé telefonní spojení, faxové spojení a adresa elektronické pošty.

VZOR ŽÁDOSTI O PRÁVNÍ POMOC¹⁾
v anglickém jazyce

The Court in

ref. No. /.....-....

REQUEST
FOR MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN A CRIMINAL MATTER

Name, address and ref. No. of the requesting authority:

Name, address and ref. No. of the requested authority:

In connection with the criminal proceedings against, born on, citizen of, for committing a crime of under Section ...(..) of the Criminal Code of the Czech Republic that he has allegedly committed by

 the Court in, the Czech Republic, has the honour to request the for legal assistance consisting in

- service of a document,
- interrogation,
- search (examination),
- seizure (confiscation),
- hearing by telephone - videoconference¹⁾,
- interception of telecommunication,
- another act,

using

- one of the formalities recognized by the laws of the requested State.
- the following special formality if compatible with the laws of the requested State:

.....

This request is **urgent** for the following reasons:

.....

Poznámky pod čarou po vyplnění dožadání vymažte.

¹⁾ Nehodící se škrtněte, resp. vypusťte.

This request is **confidential** for the following reasons:

.....
.....

Specification of the assistance sought:

.....
.....

It is requested that presence of the following persons is permitted when the assistance is rendered:

.....
.....

The mutual legal assistance is requested under

- Article ... European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959.
- Article ... of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988.
- Article ... of the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime of 8 November 1990.
- Article ... of the Criminal Law Convention on Corruption of 27 January 1999.
- Article
- Reciprocity.

For eventual consultations, it is possible to contact:

.....
.....

List of enclosures:

- Copy of the provisions of the Criminal Code of the Czech Republic applicable to the crime,
-
-

The Court in avails itself of this opportunity to renew to the the assurances of its highest consideration.

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

Specifikace dožádané činnosti: Přiložené

.....
.....
doručte do vlastních rukou výše jmenovaného, který se má v současné době zdržovat na adrese
Doručení nechť je potvrzeno vlastnoručním podpisem adresáta na přiloženém doručném listu. Pokud by adresát odmítl doručovanou písemnost převzít, musí to být vyznačeno na doručném listu s uvedením data a důvodu odmítnutí a doručný list musí být vrácen dožadujícímu orgánu. Pokud se jmenovaný na uvedené adrese v současné době nenachází, žádáme, aby po jeho skutečném pobytu na území bylo příslušnými orgány za účelem doručení pátráno.

O poskytnutí vzájemné právní pomoci je žádáno na základě

- čl. ... Evropské úmluvy o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959.
 čl. ... Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988.
 čl. ... Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti z 8. listopadu 1990.
 čl. ... Trestněprávní úmluvy o korupci z 27. ledna 1999.
 čl.
 vzájemnosti⁷⁾.

Pro případné konzultace je možné kontaktovat⁸⁾

Seznam příloh:

- znění ustanovení trestního zákoníku České republiky, podle kterých je posuzován trestný čin,
-
- doručný list.

..... soud v využívá této příležitosti k vyjádření své nehlubší úcty³⁾.

V dne 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

³⁾ Uvede se název dožádaného orgánu.

⁷⁾ Záruku vzájemnosti poskytuje v řízení před soudem ministerstvo (§ 376 odst. 2 trestního řádu).

⁸⁾ Uvede se jméno, příjmení, funkce, přímé telefonní spojení, faxové spojení a adresa elektronické pošty.

Příloha č. 16/B

VZOR ŽÁDOSTI O DORUČENÍ PÍSEMNOSTI
v anglickém jazyce

The Court in

ref. No. /.....-...

REQUEST
FOR MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN A CRIMINAL MATTER

Name, address and ref. No. of the requesting authority:

Name, address and ref. No. of the requested authority:

In connection with the criminal proceedings against, born on, citizen of, for committing a crime of under Section ...(..) of the Criminal Code of the Czech Republic that he has allegedly committed by

the Court in, the Czech Republic, has the honour to request the for legal assistance consisting in **service of a document** on, using

- one of the formalities recognized by the laws of the requested State.
- the following special formality if compatible with the laws of the requested State: service to the addressee's own hands with no possibility of substitute service.

This request is **urgent** for the following reasons:

.....

This request is **confidential** for the following reasons:

.....

Specification of the assistance sought: Serve the enclosed

.....
 to the above-mentioned person's own hands; the above-mentioned person is believed to be staying at Service is to be confirmed by the addressee's own signature on the enclosed Proof of Service. If the addressee refuses to accept the document served, such refusal must be noted in the Proof of Service, including the date and reason for the refusal, and the Proof of Service must be returned to the requesting authority. If the above-mentioned person does not stay at the above-mentioned address at present, we request that the competent authorities of search for his - her actual place of residence in the territory of for the purposes of service.

The mutual legal assistance is requested under

- Article ... European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959.
- Article ... of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988.
- Article ... of the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime of 8 November 1990.
- Article ... of the Criminal Law Convention on Corruption of 27 January 1999.
- Article
- Reciprocity.

For eventual consultations, it is possible to contact:

.....
.....

List of enclosures:

- Copy of the provisions of the Criminal Code of the Czech Republic applicable to the crime,
.....,
- Proof of Service.

The Court in avails itself of this opportunity to renew to the the assurances of its highest consideration.

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

Příloha č. 16/C

**VZOR VÍCEJAZYČNÉHO DORUČNÉHO LISTU
PRO CIZINU V TRESTNÍCH VĚCECH**

**DORUČNÝ LIST
PROOF OF SERVICE
ZUSTELLSCHEIN
CERTIFICAT DE TRANSMISSION
AVISO DE RECIBO
ПОДТВЕРЖДЕНИЕ О ВРУЧЕНИИ И ВРУЧЕНИИ**

Okresního - Krajského - Vrchního - Nejvyššího soudu v
 District - Regional - High - Supreme Court in
 des Kreisgerichtes - Bezirksgerichtes - Obergerichtes - des Obersten Gerichtes in
 du Tribunal de district - d'arrondissement - de la Cour supérieure - suprême a
 del Tribunal de distrito - regional - de la Corte - de la Corte Suprema en
 Районного - Областного - Высшего - Верховного суда в

Číslo jednací: Ref. No.: Aktenzahlnummer: No. d'ordre: Núm. de referencia: Номер дела:	
Druh spisu a počet příloh: Type of file and number of enclosures: Aktenart und Anzahl der Anlagen: Caractère de l'acte et nombre d'annexes: Carácter del acta y número de anexos: Род бумаги и число приложений:	
Adresa příjemce: Address of the recipient: Adresse des Empfängers: Adresse du destinataire: Dirección del destinatario: Адрес получателя:	
Podpis doručovatele: Signature of the server: Unterschrift des Zustellboten: Signature de la personne chargée de la transmission de l'acte: Firma del Entregador: Подпись вручающего:	

Den doručení: Date of service: Tag der Zustellung: Date de la remise de l'acte: Fecha de la entrega: День вручения:	
Podpis příjemce nebo zpráva, proč doručení nebylo vykonáno: Signature of the recipient, or notice why the service hasn't been effected: Unterschrift des Empfängers oder Bericht, warum die Zustellung nicht ausgeübt wurde: Signature du destinataire. En cas de non-transmission, indiquer les motifs: Firma del destinatario, o informacion por que la entrega no fue diligenciada: Подпись получателя, или сообщение о причинах невручения:	

Návěští: Podle zákonů platných v České republice musí se stát doručení, má-li být platným, do
Warning: vlastních rukou příjemce.
Bekanntmachung: According to the laws effective in the Czech Republic, the service must be done to
Avertissement: the addressee only in order to be valid.
Advertencia: Nach den in der Tschechischen Republik gültigen Gesetzen muß die Zustellung, falls
Для руководства: sie gültig sein soll, in die eigenen Hände des Empfängers geschehen.
D'après les lois en vigueur dans la République Tchèque, la remise, pour être valable,
doit être effectuée en mains propres au destinataire.
Según las leyes vigentes en la República Checa, la entrega - para que sea válida -
debe ser efectuada en manos propias del destinatario.
Согласно законам действующим в Чешской Республике вручение, для того,
чтобы оно имело силу, должно состояться в собственные руки получателя.

Nelze-li doručit do vlastních rukou příjemce, může být doručeno též každým jiným
způsobem, přípustným podle zákonů platných v místě doručení.
If it is not possible to ensure service to the addressee only, it may be served in any
other way permitted under the laws effective at the place of service.
Wenn die Schrift in die eigenen Hände des Empfängers nicht zugestellt werden kann,
kann sie auch in jeder anderen, nach den gültigen Gesetzen im Zustellungsort zulässigen
Weise zugestellt werden.
Au cas où l'acte ne pourrait être remis en mains propres au destinataire, la remise
pourra être effectuée de toute autre façon admissible par les lois en vigueur au lieu de
destination.
En caso de que no sea posible entregar el acta en manos propias del destinatario, puede
ser entregado de cualquier otra forma admisible según las leyes vigentes en el
lugar de destinación.
Если бумагу нельзя вручить в собственные руки получателя лично, она может
быть вручена любым способом предусмотренным законами места вручения.

Příloha č. 16/D

**TABULKA LHŮT PRO ZASÍLÁNÍ DOŽÁDÁNÍ
O DORUČENÍ PŘEDVOLÁNÍ OBVINĚNÉHO**

Stát¹⁾	Lhůta	Právní základ
Andorra	30 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Arménie	50 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Ázerbájdžán	50 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Černá Hora	30 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Česká republika	30 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Chorvatsko	30 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Izrael	40 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Monako	30 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Rusko	50 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
San Marino	40 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Srbsko	30 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Turecko	40 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních
Ukrajina	40 dnů	prohlášení podle čl. 7 odst. 3 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Příloha č. 17/A

VZOR MEZINÁRODNÍHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU¹⁾
v českém jazyce

..... soud v

č. j. / -

MEZINÁRODNÍ ZATÝKACÍ ROZKAZ

..... soud v žádá, aby byl zatčen a do vazby tohoto soudu - výkonu trestu odnětí svobody²⁾ dodán³⁾, nar., státní příslušník, bytem v, který je v České republice trestně stíhán - byl v České republice pravomocně odsouzen¹⁾⁴⁾ pro spáchání trestného činu podle § ... odst. .. trestního zákoníku České republiky, kterého se měl dopustit - dopustil²⁾ tím, že

.....

.....

.....

.....

.....

Popis hledané osoby:

.....

.....

Znění příslušných ustanovení trestního zákoníku upravujících skutkovou podstatu trestného činu:

§ ...

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Trestní stíhání - výkon trestu²⁾ není v České republice promlčeno/-n.

Poznámky pod čarou po vyplnění mezinárodního zatýkacího rozkazu vymažte.

¹⁾ K administrativnímu postupu při vydávání mezinárodního zatýkacího rozkazu viz § 12, § 29 až § 32.

²⁾ Nehodící se škrtněte, resp. vypusťte.

³⁾ Uvede se procesní postavení osoby.

⁴⁾ Pokud jde o vyžádání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody, uvedou se údaje o odsuzujícím rozsudku a případném rozhodnutí odvolacího soudu.

⁵⁾ Pokud má soud k dispozici fotografii nebo daktyloskopickou kartu osoby, uvede na ně v rámci popisu odkaz a přiloží je k mezinárodnímu zatýkacímu rozkazu ve formě prohlášení o potvrzení totožnosti vypracovaného podle vzoru, který tvoří přílohu č. 18.

Znění příslušných ustanovení trestního zákoníku upravujících promlčení:

§ ...

.....

.....

.....

.....

Popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby:

.....

.....

.....

Hledaná osoba byla souzena a odsouzena⁶⁾ ve své přítomnosti - ve své nepřítomnosti²⁾. Právo osoby na nové projednání věci v její přítomnosti⁶⁾ zajišťuje ustanovení § 306a trestního řádu České republiky, které zní:

§ 306a

(1) Pominou-li důvody řízení proti uprchlému, pokračuje se v trestním řízení podle obecných ustanovení. Požaduje-li to obviněný, provedou se v řízení před soudem znovu důkazy v předchozím soudním řízení provedené, u nichž to jejich povaha připouští, nebo jejichž opakování nebrání jiná závažná skutečnost; v opačném případě se obviněnému protokoly o provedení těchto důkazů přečtou a umožní se mu, aby se k nim vyjádřil.

(2) Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Přiměřeně soud postupuje, vyžaduje-li to mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána.

(3) V novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněného.

Přílohou tohoto mezinárodního zatýkacího rozkazu jsou:

- prohlášení o potvrzení totožnosti hledané osoby,
- rozsudek soudu v z, sp. zn. /
-

V dne 20..

.....
 (jméno a služební postavení)
 (Podpis a otisk úředního razítka)

⁶⁾ Pokud nejde o vyžádání odsouzeného k výkonu pravomocně uloženého trestu, tato část se vypustí.

⁷⁾ Pokud nejde o vyžádání odsouzeného k výkonu trestu uloženého v nepřítomnosti hledané osoby, tato část se vypustí.

Příloha č. 17/B

VZOR MEZINÁRODNÍHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU
v anglickém jazyce

The Court in

ref. No.-....

INTERNATIONAL WARRANT OF ARREST

The Court in requests that born on, citizen of, with address at, who is prosecuted - has been convicted and sentenced by the final Judgement of the Court in dated, ref. No.¹⁾ in the Czech Republic for committing a crime of under Section ...(.) of the Criminal Code of the Czech Republic that he has allegedly committed - that he had committed¹⁾ by

.....
.....
.....
.....
.....
is arrested and delivered to the custody of this Court - to the enforcement of the sentence of imprisonment¹⁾.

Description of the person sought:

.....
.....

Copy of the relevant provisions of the Criminal Code with legal description of the elements of the crime:

Section ...

.....

.....
.....
.....
.....

Criminal prosecution - enforcement of the sentence¹⁾ has not been statute-barred by lapse of time in the Czech Republic.

Copy of the relevant provisions of the Criminal Code on limitation by lapse of time:

Poznámky pod čarou po vyplnění mezinárodního zatýkacího rozkazu vymažte.

¹⁾ Nehodící se škrtněte, resp. vypusťte.

Section ..

.....

Criminal prosecution - enforcement of the sentence¹ has not been statute-barred by lapse of time in the Czech Republic.

Copy of the relevant provisions of the Criminal Code on limitation by lapse of time:

Section ..

.....

Description of acts relevant for running of the period of limitation:

.....

The person sought has been tried, convicted and sentenced² in his - her¹ presence -absence¹. His - Her¹ right for a re-trial in his - her¹ presence is guaranteed by the provision of Section 306a of the Criminal Procedure Code of the Czech Republic that reads:

Section 306a

(1) If the grounds for proceedings against a fugitive have ceased to exist, the criminal proceedings shall continue in accordance with general provisions. If so requested by the accused person, the evidence produced in the previous court proceedings shall be produced again in the trial if the nature of the evidence allows it, or if repeating it is not prevented by another important circumstance; in the opposite case, records of production of such evidence shall be read to the accused person and he shall be allowed to make a statement with regard to such evidence.

(2) If the proceedings against a fugitive have been concluded by a final judgement of conviction and sentence and the grounds, for which the proceedings against a fugitive had been conducted, have ceased to exist subsequently, the court of the first instance shall cancel such judgement upon motion of the convicted and sentenced person, filed within eight days from service of the judgement on him, and the person shall be re-tried within the scope set in Paragraph 1. The convicted and sentenced person must be informed about his right to file a motion for cancellation of the final judgement of conviction and sentence when the judgment is served on him. The court shall proceed mutatis mutandis if so required by an international treaty binding the Czech Republic.

(3) The re-trial may not result in a change of the decision to the detriment of the accused person.

Enclosed to this International Warrant of Arrest are:

- Identity Confirmation Declaration for the person sought,
- Judgement of the Court in dated, ref. No. /.....,
-

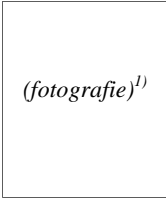
....., 20..

.....
 (jméno a služební postavení)
 (Podpis a otisk úředního razítka)

¹) Nehodící se škrtněte, resp. vypustěte.

²) Pokud nejde o vyžádání odsouzeného k výkonu pravomocně uloženého trestu, tato část se vypustí.

Příloha č. 18/A

VZOR PROHLÁŠENÍ O POTVRZENÍ TOTOŽNOSTI
v českém jazycePříloha k mezinárodnímu zatýkácímu rozkazu soudu v
z, sp. zn.**PROHLÁŠENÍ O POTVRZENÍ TOTOŽNOSTI**
(fotografie)¹⁾Prohlášení
předsedy senátu soudu v, Česká republikaOsobou na fotografii je²⁾, nar. v, státní příslušník, na kterého
byl soudem v dne vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz, sp. zn.

V dne 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)**Poznámky pod čarou po vyplnění prohlášení vymažte.**¹⁾ Fotografie se vlepi do prohlášení a přes její roh se otiskne kulaté úřední razítko soudu.²⁾ Uvede se procesní postavení osoby.

Příloha č. 18/B

VZOR PROHLÁŠENÍ O POTVRZENÍ TOTOŽNOSTI
v anglickém jazyce

Enclosure to the International Warrant of Arrest of the Court in
dated, ref. No.

IDENTITY CONFIRMATION DECLARATION

(*photograph*)

Declaration
of the Presiding Judge of the Chamber of the Court
in, the Czech Republic

The person depicted in the photograph is , born on in, citizen of
....., for whom the International Warrant of Arrest, ref. No., has been issued by the Court in
on

....., 20..

.....
(*jméno a služební postavení*)
(*Podpis a otisk úředního razítka*)

Příloha č. 19/A

**VZOR OVĚŘOVACÍ DOLOŽKY K EXTRADIČNÍM MATERIÁLŮM
PRO KANADU PRO VYŽÁDÁNÍ K TRESTNÍMU STÍHÁNÍ****Ověření záznamu případu**

Ve věci žádosti České republiky o vydání z Kanady k trestnímu stíhání.

Česká republika žádá vydání z Kanady k trestnímu stíhání.

V souvislosti s touto žádostí, já, soudce soudu v, potvrzuji, že důkazy shrnuté či obsažené v příložených dokumentech jsou k dispozici pro účely řízení před soudem a že byly shromážděny v souladu s právem České republiky.

V dne 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

Certification of Record of the Case

In the Matter of a request by the Czech Republic for the extradition of from Canada for prosecution.

The Czech Republic requests the extradition of from Canada for prosecution.

In relation to that request I, Judge of the Court in, certify that the evidence summarized or contained in the attached documents is available for trial and was gathered according to the law of the Czech Republic.

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

Příloha č. 19/B

**VZOR OVĚŘOVACÍ DOLOŽKY K EXTRADIČNÍM MATERIÁLŮM
PRO KANADU PRO VYŽÁDÁNÍ K VÝKONU TRESTU****Ověření záznamu případu**

Ve věci žádosti České republiky o vydání z Kanady k výkonu trestu.

.

Česká republika žádá vydání z Kanady za účelem výkonu trestu odnětí svobody.

V souvislosti s touto žádostí, já, soudce soudu v, potvrzuji, že přiložené dokumenty jsou přesné.

V dne 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

Certification of Record of the Case

In the Matter of a request by the Czech Republic for the extradition of from Canada for the enforcement of a sentence.

The Czech Republic requests the extradition of from Canada for the enforcement of a sentence.

In relation to that request I,, Judge of the Court in, certify that the attached documents are accurate.

....., 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

Příloha č. 20

**ZJEDNODUŠENÉ VYDÁNÍ
VZOR POUČENÍ PODLE § 398 ODSŤ. 3 TRESTNÍHO ŘÁDU**

Podle § 398 odst. 3 trestního řádu Vás poučuji, že¹⁾ projevil zájem/požádal²⁾ o Vaše vydání k trestnímu stíhání/výkonu trestu, a to na základě³⁾, který byl vydán v souvislosti s⁴⁾.

V případě, že vyslovíte souhlas se svým vydáním, bude dále postupováno podle § 398 trestního řádu o zjednodušeném vydávání tak, že bude bez dalšího přistoupeno k provedení Vašeho vydání předáním Vaší osoby orgánům¹⁾ - o přípustnosti Vašeho vydání tedy nebude rozhodovat soud a o povolení Vašeho vydání nebude rozhodovat ministr spravedlnosti. Státní zástupce po skončení předběžného šetření pouze podá návrh na Vaše vzetí do předběžné vazby/na přeměnu vazby předběžné na vazbu vydávací⁵⁾, aby mohlo být Vaše vydání prakticky provedeno předáním Vaší osoby orgánům¹⁾ (nedojde-li k odložení Vašeho vydání z důvodu Vašeho trestního stíhání či výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v České republice); vydávací vazba může trvat nejdéle tři měsíce s možností prodloužení až o další tři měsíce.

Vyslovíte-li se svým vydáním souhlas, vzdáváte se přezkumu následujících důvodů nepřipustnosti vydání:

- zda trestní stíhání nebo výkon trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny [§ 393 písm. c) trestního řádu],
- zda trestní stíhání je nepřipustné v důsledku udělení milosti či amnestie [§ 393 písm. d) trestního řádu],
- zda trestný čin, v souvislosti s nímž byste měl/a být vydán/a, má výlučně politický anebo vojenský charakter [§ 393 písm. e) trestního řádu],
- zda trestný čin, v souvislosti s nímž byste měl/a být vydán/a, spočívá v porušení daňových, celních, devizových předpisů anebo v porušení jiných finančních práv státu, není-li ze strany¹⁾ zaručena vzájemnost [§ 393 písm. f) trestního řádu],
- zda trestný čin, v souvislosti s nímž byste měl/a být vydán/a, není trestným činem podléhajícím vydání [§ 393 písm. n) trestního řádu],
- zda trestní stíhání vedené proti Vám pro týž skutek v některém z cizích států skončilo pravomocným rozsudkem soudu, nebo bylo rozhodnutím soudu nebo jiného oprávněného orgánu pravomocně zastaveno, nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno a jestliže trest, pokud Vám byl uložen, byl již vykonán [§ 393 písm. o) trestního řádu], a
- zda trestní stíhání vedené proti Vám pro týž skutek v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu, nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno, nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno [§ 393 písm. p) trestního řádu].

Vyslovením souhlasu s vydáním se však nevzdáváte přezkumu následujících důvodů nepřipustnosti vydání:

- zda jste státním občanem/státní občankou České republiky [§ 393 písm. a) trestního řádu],
- zda Vám byla v České republice udělena tzv. mezinárodní ochrana, resp. dříve azyl, resp. postavení uprchlíka [§ 393 písm. b) trestního řádu],
- zda trestný čin, v souvislosti s nímž byste měl/a být vydán/a, byl spáchán na území České republiky, nebo se v souvislosti s tímto trestným činem proti Vám vede v České republice trestní řízení, a není-li třeba s ohledem na zvláštní okolnosti případu třeba dát přednost provedení trestního řízení v¹⁾ [§ 393 písm. g) trestního řádu],
- zda za trestný čin, pro který máte být vydán/a, je možné v¹⁾ uložit trest smrti, a v kladném případě, zda orgány¹⁾ zaručily, že trest smrti nebude uložen [§ 393 písm. h) trestního řádu],
- zda¹⁾ žádá o vydání k vykonání trestu smrti [§ 393 písm. i) trestního řádu],
- zda za trestný čin, pro který máte být vydán/a, jste nebyl/a v době jeho spáchání podle právního řádu České republiky trestně odpovědný/á anebo jsou dány jiné důvody vylučující Vaši trestní odpovědnost [§ 393 písm. j) trestního řádu],
- zda je důvodná obava, že by trestní řízení v¹⁾ neodpovídalo zásadám článků 3 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, anebo trest odnětí svobody uložený nebo předpokládaný v¹⁾ by nebyl vykonán v souladu s požadavky článku 3 této Úmluvy [§ 393 písm. k) trestního řádu],
- zda je důvodná obava, že byste v¹⁾ byl/a vystaven/a pronásledování z důvodu svého původu, rasy, nábožen-

¹⁾ Uvede se název státu, do kterého má být osoba vydána.

²⁾ Podle toho, zda k postupu podle § 398 odst. 3 trestního řádu dochází před doručením žádosti o vydání, anebo až po jejím doručení.

³⁾ Uvedou se informace o odsuzujícím rozsudku, zatýkacím rozkazu nebo jiném rozhodnutí se stejným účinkem.

⁴⁾ Uvedou se informace o skutku, pro který se vydání žádá nebo pro který může být o vydání žádáno, včetně uvedení doby a místa jeho spáchání a jeho právní kvalifikace, včetně horní hranice trestu, který za tento čin může být v cizím státě uložen, nebo výše trestu, který za tento čin byl v cizím státě uložen.

⁵⁾ Podle toho, zda osoba, o jejíž vydání jde, je v době postupu podle § 398 odst. 3 trestního řádu v předběžné vazbě či nikoli.

ství, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory, nebo že by se zhoršilo Vaše postavení v trestním řízení anebo při výkonu trestu odnětí svobody [§ 393 písm. l) trestního řádu], anebo

- zda vydáním do¹⁾ byste byl/a vzhledem ke svému věku a osobním poměrům při zohlednění závažnosti trestného činu, v souvislosti s nímž máte být vydán/a, zřejmě nepřiměřeně postižen/a [§ 393 písm. m) trestního řádu].

Pokud státní zástupce shledá existenci některého z těchto důvodů nepřipustnosti vydání, nebude na Váš souhlas s vydáním brán zřetel a bude provedeno standardní vydávací řízení.

Pokud budete na základě svého souhlasu vydán do¹⁾, nebude se na Vás vztahovat zásada speciality, tj. bude-li po provedení Vašeho vydání zapotřebí Vás v¹⁾ trestně stíhat či na Vás vykonat trest pro jiný trestný čin spáchaný před Vaším vydáním, než pro který jste byl vydán, nebo pokud by Vás chtěly orgány¹⁾ vydat do třetího státu, budou tak orgány¹⁾ moci učinit bez toho, aby nejprve požádaly Českou republiku o souhlas s takovým trestním stíháním či výkonem trestu anebo vydáním do třetího státu.

Pokud souhlas s vydáním vyslovíte, nebudete jej moci vzít zpět.

Naproti tomu pokud souhlas s vydáním nevyslovíte, bude po dokončení předběžného šetření státním zástupcem tento soud rozhodovat o přípustnosti Vašeho vydání (z hlediska všech v trestním řádu či mezinárodní smlouvě vymezených důvodů přípustnosti, resp. nepřipustnosti vydání), a bude-li rozhodnuto, že vydání je přípustné, bude následně rozhodovat ministr spravedlnosti o povolení Vašeho vydání.

¹⁾ Uvede se název státu, do kterého má být osoba vydána.

Příloha č. 21/A

**SMLOUVA MEZI ČESKOU REPUBLIKOU
A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI
O VZÁJEMNÉ PRÁVNÍ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH**

(WASHINGTON, 4. ÚNORA 1998; Č. 40/2006 SB. M. S.)
VE ZNĚNÍ DODATKOVÉ ÚMLUVY O VZÁJEMNÉ PRÁVNÍ POMOCI V TRESTNÍCH
VĚCECH MEZI ČESKOU REPUBLIKOU A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI
(PRAHA, 16. KVĚTNA 2006; Č. 7/2010 SB. M. S., Č. 26/2010 SB. M. S.)

Seznam obsahu

- Článek 1: Rozsah pomoci
- Článek 2: Ústřední orgány
- Článek 3: Odmítnutí pomoci
- Článek 4: Forma, obsah a jazyk žádostí
- Článek 5: Vyřízení žádostí
- Článek 6: Náklady
- Článek 7: Omezení při použití
- Článek 8: Změna podmínek
- Článek 9: Dokazování v dožádaném státě
- Článek 10: Úřední záznamy
- Článek 11: Dostavení se mimo dožádaný stát
- Článek 12: Dočasné předávání osob nacházejících se ve vazbě a výkonu trestu
- Článek 13: Průvoz osob nacházejících se ve vazbě a výkonu trestu
- Článek 14: Vypátrání pobytu a zjištění totožnosti osob a věcí
- Článek 15: Doručování písemností
- Článek 16: Prohlídka a zajištění
- Článek 17: Vrácení věcí
- Článek 18: Propadnutí
- Článek 19: Odškodnění
- Článek 20: Peněžité pokuty
- Článek 20a: Zjišťování bankovních informací
- Článek 20b: Společné vyšetřovací týmy
- Článek 20c: Videokonference
- Článek 21: Slučitelnost s jinými smlouvami
- Článek 22: Konzultace
- Článek 23: Ratifikace, nabytí platnosti a ukončení platnosti
- Formulář A: Potvrzení o záznamech týkajících se podnikání
- Formulář B: Potvrzení o neexistenci záznamů o podnikání
- Formulář C: Potvrzení o úředních záznamech
- Formulář D: Potvrzení o neexistenci úředních záznamů
- Formulář E: Potvrzení týkající se zajištěných věcí

Česká republika**a****Spojené státy americké,**

přejíce si poskytovat účinnější spolupráci mezi dvěma státy vzájemnou právní pomocí v trestních věcech, se dohodly takto:

Článek 1**Rozsah pomoci**

1. Smluvní strany si poskytují vzájemnou pomoc v souladu s ustanoveními této Smlouvy pro účely trestního řízení, včetně vyšetřování za účelem ověření, zda byl spáchán trestný čin, shromažďování důkazů o trestných činech, jejichž trestání v době žádosti o pomoc by mohlo náležet do pravomoci justičních orgánů dožadujícího státu. Smluvní strany budou rovněž poskytovat takovou pomoc v řízeních za účelem propadnutí a jiných řízeních vztahujících se k trestným činům.

2. Pomoc zahrnuje:

- a) pátrání po pobytu a zjišťování totožnosti osob a věcí,
- b) doručování písemností,
- c) získávání svědectví nebo prohlášení osob,
- d) předávání osob ve vazbě k podání svědectví nebo za jiným účelem,
- e) poskytování písemností, záznamů a důkazních prostředků,

- f) provádění žádostí o domovní a osobní prohlídku a zabavení,
- g) zajištění majetku,
- h) pomoc v řízeních vztahujících se k propadnutí majetku, navrácení věcí a peněžitým trestům,
- i) poskytování jiné pomoci v souladu s právním řádem dožádaného státu.

3. Dožádaný stát poskytuje pomoc bez ohledu na to, zda jednání, které je předmětem dožádání, by bylo trestným činem podle právního řádu dožádaného státu s výjimkou toho, že dožádaný stát může odmítnout vyřízení dožádání o pomoc zcela nebo zčásti tehdy, pokud by jednání nebylo trestným činem podle jeho právního řádu a provedení žádosti by vyžadovalo příkaz soudu. Dožádaný stát však vynaloží veškeré úsilí, aby vyhověl žádosti o pomoc vyžadující takový příkaz soudu a poskytne pomoc tam, kde skutečnosti uvedené v žádosti vzbuzují důvodné podezření, že popsané jednání, pokud by k němu došlo v dožádaném státě, by bylo trestným činem podle jeho práva.

4. Tato Smlouva je určena výlučně pro vzájemnou právní pomoc mezi smluvními stranami. Ustanovení této Smlouvy nezakládají právo na straně jakékoli soukromé osoby získat, potlačit nebo vyloučit důkazy nebo bránit vyřízení žádosti.

Článek 2

Ústřední orgány

1. Není-li v této Smlouvě uvedeno jinak, smluvní strany žádají a získávají pomoc prostřednictvím svých ústředních orgánů. Ústředními orgány v České republice jsou Nejvyšší státní zastupitelství a Ministerstvo spravedlnosti. Ústředním orgánem pro Spojené státy americké je ministr spravedlnosti nebo jím pověřené osoby na ministerstvu spravedlnosti.

2. Ústřední orgány pro Českou republiku budou podávat žádosti jménem státních zástupců a soudů. Ústřední orgán Spojených států amerických bude podávat žádosti jménem veřejných žalobců, vyšetřovatelů s pravomocí trestněprávního donucení a úřadů a institucí se zvláštním oprávněním daným zákonem nebo jiným právním předpisem odevzdávat věci k trestnímu postihu. Žádosti podle tohoto odstavce od úřadů a institucí se zvláštním oprávněním daným zákonem nebo jiným právním předpisem odevzdávat věci k trestnímu postihu budou zaslány mezi ústředními orgány nebo mezi takovými jinými orgány, na nichž se ústřední orgány dohodnou.

3. Ústřední orgán dožadujícího státu vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby žádost nebyla podávána v těch případech, u nichž podle jeho názoru:

- a) trestný čin, na jehož základě je žádost podávána, neměl vážné následky, nebo
- b) rozsah žádané pomoci je neúměrný vzhledem k očekávanému trestu po odsouzení.

4. Ústřední orgány smluvních stran se vzájemně pro účely této Smlouvy stýkají přímo.

Článek 3

Odmítnutí pomoci

1. Ústřední orgán dožádaného státu může odmítnout pomoc, jestliže:

- a) žádost se týká vojenského trestného činu, který by nebyl trestným činem podle obecných norem trestního práva,
- b) žádost se týká politického trestného činu,
- c) provedení žádosti by bylo zřejmě na újmu svrchovanosti, bezpečnosti, veřejnému pořádku nebo podobným důležitým zájmům dožádaného státu, nebo
- d) žádost nevyhovuje požadavkům Smlouvy.

2. Před odmítnutím pomoci podle tohoto článku bude ústřední orgán dožádaného státu konzultovat s ústředním orgánem dožadujícího státu za účelem zvážení, zda pomoc může být poskytnuta za takových podmínek, které jsou považovány za potřebné. Pokud dožadující stát přijme pomoc za těchto podmínek, pak tyto podmínky dodrží.

3. Pokud ústřední orgán dožádaného státu odmítne pomoc, sdělí důvody tohoto odmítnutí ústřednímu orgánu dožadujícího státu.

Článek 4

Forma, obsah a jazyk žádostí

1. Žádost o pomoc bude vypracována písemnou formou s výjimkou případů, kdy ústřední orgán dožádaného státu přijme v naléhavých situacích žádost jinou formou. Ve všech těchto situacích bude žádost potvrzena písemně do deseti dnů, ledaže by ústřední orgán dožádaného státu souhlasil jinak. Žádosti zasílané faxem nebo elektronickou poštou se považují za vypracované písemnou formou. Sdělení týkající se žádostí o pomoc mohou být předávány urychleným způsobem, včetně faxu nebo elektronické pošty, s následným formálním potvrzením, vyžaduje-li to dožádaný stát. Dožádaný stát může odpovědět jakýmkoli takovým způsobem urychleného předávání informací. Žádost včetně příloh bude v jazyce dožádaného státu, ledaže by bylo dohodnuto jinak. Dožádaný stát nebude mít povinnost překládat odpověď ani přílohy.

2. Žádost bude obsahovat následující:

- a) název orgánu, který dává podnět k žádosti,

- b) popis každého skutku, text příslušných ustanovení právního řádu obsahující znaky každého trestného činu a povahu a stadium řízení,
- c) popis důkazů, informací nebo jiné žádané pomoci a
- d) prohlášení o účelu, pro který jsou důkaz, informace nebo jiná pomoc žádány.

3. V nezbytném a možném rozsahu bude žádost rovněž obsahovat:

- a) informaci o totožnosti a pobytu osoby, od níž je požadován důkaz,
- b) informace o totožnosti a místě pobytu osoby, které má být doručeno, vztah této osoby k řízení a způsob, kterým má být doručení provedeno,
- c) informace o totožnosti a předpokládaném místě pobytu osob nebo věcí, které mají být vypátrány,
- d) přesný popis místa nebo osoby, které mají být prohledány, a věcí, které mají být zabaveny,
- e) popis postupu, který má být zachován při provedení žádosti,
- f) popis způsobu, kterým má být podáno a zaznamenáno svědectví nebo prohlášení,
- g) popis žádaného svědectví nebo prohlášení, které mohou zahrnout seznam otázek, které je třeba položit osobě,
- h) informace, které se týkají cestovních a jiných náhrad výdajů, na něž má nárok osoba, jejíž přítomnost vyžaduje dožadující stát, a
- i) jakékoli jiné informace, které by mohly být dány na vědomí dožadovanému státu, aby žádost snadněji vyřídil.

Č l á n e k 5

Vyřízení žádosti

1. Ústřední orgán dožadovaného státu neprodleně vyřídí žádost, popřípadě ji předá příslušnému orgánu k vyřízení. Příslušné orgány dožadovaného státu včetně soudů budou mít pravomoc vydat takové pokyny k vyřízení žádosti podle této Smlouvy, ke kterým jsou oprávněny podle právního řádu dožadovaného státu s ohledem na vnitrostátní postupy, a učiní vše potřebné v rámci své pravomoci, aby vyřídily žádost.

2. Pokud to bude nezbytné, žádost bude předána příslušnému orgánu osobami jmenovanými ústředním orgánem dožadovaného státu.

3. Žádost bude vyřízena v souladu s právním řádem dožadovaného státu, pokud tato Smlouva nestanoví jinak. Pokud dožadující stát žádá vyřízení v souladu s právním řádem dožadujícího státu a odkáže na něj, dožadovaný stát vyhoví, pokud takové vyřízení neporušuje právní řád dožadovaného státu.

4. Jestliže ústřední orgán dožadovaného státu rozhodne, že vyřízení žádosti by narušilo probíhající trestní řízení v dožadovaném státě, může po konzultaci s ústředním orgánem dožadujícího státu vyřízení odložit nebo jej podrobit nezbytným podmínkám, které budou upřesněny při konzultaci. Pokud dožadující stát přijme podmíněnou pomoc, těmto podmínkám vyhoví.

5. Dožadovaný stát vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby žádost i její obsah byly zachovány v důvěrnosti, pokud ji vyžaduje ústřední orgán dožadujícího státu. Pokud žádost nemůže být vyřízena bez porušení důvěrnosti, ústřední orgán dožadovaného státu o tom bude informovat ústřední orgán dožadujícího státu, který potom rozhodne, zda přesto žádost bude vyřízena.

6. Ústřední orgán dožadovaného státu bude reagovat na přiměřené požadavky ústředního orgánu dožadujícího státu týkající se stavu vyřizování žádosti.

7. Ústřední orgán dožadovaného státu bude neprodleně informovat ústřední orgán dožadujícího státu o výsledku vyřízení žádosti. Pokud se vyřízení žádosti opozdí nebo odloží, ústřední orgán dožadovaného státu bude informovat ústřední orgán dožadujícího státu o důvodech opoždění nebo odložení.

Č l á n e k 6

Náklady

1. Dožadovaný stát zaplatí všechny náklady vztahující se k vyřízení žádosti s těmito výjimkami:

- a) náklady znalců,
- b) náklady na překlady, tlumočení a prepisy,
- c) cestovní výdaje a náklady vztahující se k cestám osob cestujících buď do dožadovaného státu ve prospěch dožadujícího státu nebo v souladu s články 11, 12 a 13 a
- d) náklady spojené se zřízením a provozem videopřenosu podle článku 20c, nedohodnou-li se dožadující a dožadovaný stát jinak; jiné náklady vzniklé při poskytování takové pomoci (včetně nákladů spojených s dopravou účastníků v dožadovaném státě) se hradí v souladu s ostatními ustanoveními tohoto článku.

2. Pokud během vyřizování žádosti vyjde najevo, že dokončení jejího vyřízení si vyžádá mimořádné náklady, ústřední orgány budou konzultovat za účelem určení předpokladů a podmínek, za kterých může vyřizování pokračovat.

Článek 7

Omezení používání pro ochranu osobních a jiných údajů

1. Dožádaný stát může vyžadovat, aby dožadující stát omezil své použití jakýchkoli důkazních prostředků nebo informací, které získal od dožádaného státu, na následující účely:

- a) pro účely svého trestního vyšetřování a řízení;
- b) pro odvrácení bezprostředního a závažného ohrožení své veřejné bezpečnosti;
- c) při svých soudních nebo správních řízeních netrestní povahy, která přímo souvisejí s vyšetřováními nebo řízeními:
 - i) uvedenými v písmenu a); nebo
 - ii) pro která byla poskytnuta vzájemná právní pomoc úřadům a institucím se zvláštním oprávněním daným zákonem nebo jiným právním předpisem odevzdávat věci k trestnímu postihu podle článku 2 odst. 2;
- d) pro jakýkoli jiný účel, jsou-li informace nebo důkazní prostředky zveřejněny v rámci řízení, pro která byly předány, nebo v jakýchkoli jiných situacích podle písmen a), b) a c); a
- e) pro jakékoli jiné účely výhradně s předchozím souhlasem dožádaného státu.

2. Tento článek nevylučuje možnost dožádaného státu v souladu s touto Smlouvou stanovit ve zvláštním případě dodatečné podmínky, nemůže-li být příslušná žádost o pomoc bez takových podmínek vyřízena. Jsou-li dodatečné podmínky stanoveny v souladu s tímto odstavcem, může dožádaný stát požadovat, aby jej dožadující stát informoval o použití důkazů nebo informací.

3. Dožádaný stát nesmí uložit obecná omezení s ohledem na právní předpisy dožadujícího státu týkající se zacházení s osobními údaji jako podmínku ve smyslu odstavce 2 pro poskytnutí důkazů nebo informací.

Článek 8

Změna podmínek

Zjistí-li dožádaný stát po předání dožadujícímu státu okolnosti, které jej mohou přimět k tomu, aby ve zvláštním případě stanovil dodatečnou podmínku, může dožádaný stát zahájit konzultace s dožadujícím státem za účelem stanovení rozsahu, v jakém mohou být důkazní prostředky a informace chráněny.

Článek 9

Dokazování v dožádaném státě

1. Osoba v dožádaném státě, od níž se požaduje podání důkazu podle této Smlouvy, bude v případě nezbytnosti donucena dostavit se a buď podat svědectví, nebo učinit výpověď, nebo předložit věci včetně písemností, záznamů a důkazních prostředků. Jiná osoba než obviněný, která podá při vyřízení dožádání křivé svědectví ať ústně, či písemně, se vystavuje nebezpečí stíhání v dožádaném státě v souladu s jeho trestním právem.

2. Na žádost bude ústřední orgán dožádaného státu v předstihu informovat o datu a místě, kde bude podáno svědectví nebo činěna výpověď nebo předloženy důkazy podle tohoto článku.

3. Dožádaný stát povolí přítomnost osob označených v žádosti v průběhu vyřizování žádosti a umožní těmto osobám upřesnit otázky, které mají být položeny osobě podávající svědectví, činící výpověď nebo předkládající důkazy.

4. Pokud se osoba, na niž odkazuje odstavec 1, dovolá svého práva imunity, nezpůsobilosti nebo výsady podle práva dožadujícího státu, budou svědectví, výpověď nebo jiné důkazy přesto provedeny a poskytnuty společně s tímto tvrzením ústřednímu orgánu dožadujícího státu za účelem vydání rozhodnutí příslušnými orgány tohoto státu.

5. Důkazy předložené v dožádaném státě podle tohoto článku a nebo ty, které jsou předmětem svědectví nebo výpovědi podle tohoto článku, budou na žádost ověřeny osvědčením, které bude v případě záznamů o podnikání vyhotoveno způsobem uvedeným ve formuláři A připojeným k této Smlouvě. Skutečnost, že takový záznam chybí nebo neexistuje, bude na žádost potvrzena za použití formuláře B, který je přílohou této Smlouvy. Záznamy ověřené formulářem A nebo formulářem B, který potvrzuje, že takové záznamy neexistují, budou přípustné pro účely dokazování v dožadující státě jako důkaz pravdivosti údajů, které jsou v nich uvedeny.

Článek 10

Úřední záznamy

1. Dožádaný stát zajistí pro dožadující stát kopie veřejně dostupných záznamů, které jsou v držení státního orgánu, orgánu veřejné správy či soudu dožádaného státu. Veřejně dostupnými záznamy se rozumějí listiny, záznamy či informace v jakékoli formě, které jsou všeobecně dostupné občanům dožádaného státu bez omezení nebo za splnění určité zákonné podmínky.

2. Dožádaný stát může zajistit kopie jakýchkoli záznamů včetně listin nebo informací v jakékoli formě, které jsou v držení státního orgánu, orgánu veřejné správy či soudu v tomto státě a které nejsou veřejně dostupné, a to ve stejném rozsahu a za stejných podmínek, jako by byly k dispozici pro účely jeho vlastních orgánů právního donucení nebo justičních orgánů. Dožádaný stát může podle vlastního uvážení buď zcela nebo zčásti odmítnout požadavek uplatněný podle tohoto odstavce.

3. Záznamy státního orgánu, orgánu veřejné správy či soudu podle tohoto článku budou na požádání ověřeny pracovníkem odpovědným za jejich úschovu za použití formuláře C, který tvoří přílohu této Smlouvy. Skutečnost, že takový záznam chybí nebo neexistuje, bude na žádost potvrzena prostřednictvím formuláře D, který tvoří přílohu této Smlouvy. Záznamy ověřené za použití formuláře C nebo formuláře D, který potvrzuje, že takové záznamy neexistují, budou přípustné pro účely dokazování v dožadujícím státě jako důkaz pravdivosti uvedených údajů.

Článek 11

Dostavení se mimo dožádaný stát

1. Dožadující stát může žádat, aby se jakákoli osoba dostavila do dožadujícího nebo třetího státu za účelem své přítomnosti v trestním nebo jiném řízení, které se vztahuje k trestným činům. Dožádaný stát vyzve osobu, aby se dostavila, a bude informovat dožadující stát o její odpovědi.

2. Dožadující stát určí rozsah, ve kterém budou osobě placeny náklady. Osoba, která souhlasí s tím, aby se dostavila, může žádat dožadující stát o zálohu na úhradu těchto nákladů. Tato záloha může být poskytnuta prostřednictvím velvyslanectví nebo konzulátu dožadujícího státu.

3. Vyzvaná osoba nesmí být trestně stíhána, vzata do vazby či vystavena jinému omezení svobody z důvodu činů či odsouzení předcházejících jejímu odjezdu z dožádaného státu. Ústřední orgán dožadujícího státu bude moci podle svého uvážení rozšířit bezpečné zacházení i na účinky občanskoprávního řízení nebo toto bezpečné zacházení omezit. Případné rozšíření nebo zúžení bezpečného zacházení se sdělí vyzvané osobě před jejím odjezdem do dožadujícího státu.

4. Bezpečné zacházení tak, jak je uvedeno v předchozím odstavci, skončí 7 dní poté, kdy bylo osobě oznámeno, že její přítomnost již není vyžadována, nebo když se tato osoba poté, kdy dožadující stát opustila, do něho dobrovolně vrátí.

Článek 12

Dočasné předání osob nacházejících se ve vazbě a ve výkonu trestu odnětí svobody

1. Osoba nacházející se ve vazbě nebo výkonu trestu v dožádaném státě, jejíž přítomnost v dožadujícím státě nebo ve třetím státě je požadována dožadujícím státem v rámci využití pomoci podle této Smlouvy, může být dočasně předána z dožádaného státu do dožadujícího státu nebo do třetího státu k tomuto účelu, pokud tato osoba souhlasí a ústřední orgány dožádaného a dožadujícího státu se dohodnou.

2. Osoba nacházející se ve vazbě nebo výkonu trestu v dožadujícím státě, jejíž přítomnost je vyžadována v dožádaném státě v rámci využití pomoci podle této Smlouvy, může být předána z dožadujícího státu do dožádaného státu za předpokladu, že tato osoba s tím souhlasí a ústřední orgány obou států se dohodnou.

3. Pro účely tohoto článku:

- a) stát přijímající osobu bude oprávněn a zavázán držet předávanou osobu ve vazbě či výkonu trestu, ledaže by se ústřední orgány obou států dohodly jinak,
- b) přijímající stát vrátí předanou osobu do vazby nebo výkonu trestu odesílajícího státu, jakmile to okolnosti umožní, anebo podle toho, jak se dohodnou ústřední orgány obou států,
- c) přijímající stát nebude vyžadovat, aby odesílající stát zahájil vydávací řízení nebo jakékoli jiné řízení pro návrat předané osoby, a
- d) doba strávená předanou osobou ve vazbě nebo výkonu trestu v dožadujícím státě bude započtena do výkonu trestu uloženého v odesílajícím státě,
- e) pokud je přijímajícím státem třetí stát, dožadující stát zprostředkuje veškerá ujednání nezbytná ke splnění požadavků podle tohoto odstavce.

4. Bezpečné zacházení bude zajištěno v souladu s článkem 11 odst. 3 a 4 s tou výjimkou, že osoba bude držena ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody pro trestný čin, pro nějž je uvězněna v odesílajícím státě.

Článek 13

Průvoz osob nacházejících se ve vazbě a výkonu trestu odnětí svobody

1. Dožádaný stát může přes své území povolit průvoz osoby, která je ve vazbě nebo výkonu trestu ve třetím státě a jejíž osobní přítomnost byla vyžádána dožadujícím státem pro účely svědeckví, dokazování či jiné pomoci při trestním řízení nebo jiném řízení spojeném s trestnou činností.

2. Dožádaný stát má právo a povinnost během průvozu držet osobu ve vazbě nebo výkonu trestu odnětí svobody.

3. Kterákoli ze stran může odmítnout udělit právo průvozu svých státních příslušníků.

Článek 14

Vypátrání nebo totožnost osob nebo věcí

Pátrá-li dožadující stát po místě pobytu nebo totožnosti osob nebo věcí v dožádaném státě, dožádaný stát vynaloží veškeré úsilí, aby místo pobytu nebo totožnost zjistil.

Článek 15

Doručování písemností

1. Dožádaný stát vynaloží veškeré úsilí k tomu, aby se uskutečnilo doručení písemnosti, která se vztahuje zcela či zčásti k jakékoli žádosti o právní pomoc podané dožadujícím státem podle ustanovení této Smlouvy.

2. Ústřední orgán dožadujícího státu zašle v dostatečném časovém předstihu žádost o doručení písemnosti, na základě níž se osoba žádá, aby se dostavila před orgán v dožadujícím státě.

3. Ústřední orgán dožádaného státu předá doklad o doručení způsobem upřesněným v žádosti. Přijatelné způsoby, kterými se prokazuje doručení, jsou například:

- a) podpis osoby, které mělo být doručení podle žádosti provedeno a jímž se zároveň potvrzuje převzetí,
- b) protokol vyhotovený příslušným pracovníkem dožádaného státu, v němž budou popsány úkony provedené za účelem získání podpisu osoby, které mělo být doručení provedeno, ale jež buď odmítla převzít listinu nebo potvrdit její převzetí, a uvedení důvodu odmítnutí.

Článek 16

Prohlídka a zajištění

1. Dožádaný stát provede prohlídku, zajištění věci a její předání dožadujícímu státu, pokud tato žádost obsahuje informace zdůvodňující takový zásah podle zákonů dožádaného státu.

2. Na základě žádosti ústředního orgánu dožadujícího státu každá úřední osoba, která má v úschově zajištěnou věc, potvrdí za použití formuláře E připojeného k této Smlouvě totožnost věci, nepřetržitost úschovy a neporušenost jejího stavu. Potvrzení budou přípustná k účelům dokazování v dožadujícím státě jako důkaz pravdivosti údajů, které jsou v nich uvedeny.

3. Ústřední orgán dožádaného státu může žádat, aby dožadující stát souhlasil s podmínkami, kterých je třeba k ochraně zájmů třetích osob při předávání věci.

Článek 17

Vrácení věci

Při předání věci nebo před ním včetně předání písemnosti, záznamu nebo důkazního prostředku opatřeného pro dožadující stát při vyřizování žádosti podle této Smlouvy ústřední orgán dožádaného státu může žádat, aby dožadující stát vrátil takovou věc co nejdříve. Žádosti o vrácení věci, která nebyla podána před předáním věci, bude dožadujícím státem vyhověno pouze tehdy, bude-li to proveditelné.

Článek 18

Propadnutí

1. Dožádaný stát vynaloží na žádost veškeré úsilí ke zjištění, zdali se výnosy či prostředky použité ke spáchání trestné činnosti, které by případně mohly být předmětem propadnutí nebo jiného zajištění podle předpisů jednoho ze smluvních států, nacházejí na území dožádaného státu. V žádosti budou uvedeny důvody, na jejichž základě se lze domnívat, že tyto výnosy či prostředky se nacházejí na území dožádaného státu. Dožádaný stát bude informovat dožadující stát o výsledku šetření.

2. Pokud podle provedeného šetření dožádaný stát zjistí výnosy či prostředky použité ke spáchání trestné činnosti, může v rozsahu povoleném svými předpisy přijmout ochranná opatření včetně zabránění nebo dočasného zajištění s cílem zajistit, aby tyto výnosy či prostředky byly k dispozici pro účely propadnutí.

3. V rozsahu povoleném svými vnitrostátními předpisy dožádaný stát může plně uznat konečné rozhodnutí vynesené v dožadujícím státě o propadnutí takových výnosů či prostředků nebo zahájit své vlastní řízení ve věci propadnutí těchto věcí.

4. Smluvní strana, která vykoná konečné rozhodnutí o výnosech nebo prostředcích použitých ke spáchání trestné činnosti, s nimi naloží v souladu se svým právním řádem. Každá ze stran může v rozsahu povoleném vnitrostátními předpisy a podle podmínek, které bude považovat za vhodné při posouzení významných okolností včetně rozsahu spolupráce poskytnuté druhou stranou, převést veškerý majetek nebo jeho část či výnosy z jeho prodeje druhé straně.

Článek 19

Odškodnění

Smluvní strany si budou pomáhat v rozsahu, který umožňují jejich příslušné předpisy, za účelem usnadnění náhrady škody. Pomoc bude zahrnovat předání věcí získaných trestnou činností.

Článek 20

Peněžité tresty

Smluvní strany si budou pomáhat v rozsahu, který umožňují jejich příslušné předpisy, v řízeních týkajících se peněžitých trestů. Pomoc se nevztahuje na samotné vybírání peněžitých trestů.

Článek 20 a

Zjišťování bankovních informací

1. Na žádost dožadujícího státu dožádaný stát v souladu s podmínkami tohoto článku urychleně zjistí, zda mají banky na jeho území k dispozici informace o vlastnictví účtu nebo účtů určitou fyzickou nebo právnickou osobou podezřelou nebo obviněnou z trestného činu. Dožádaný stát urychleně sdělí výsledky svého šetření dožadujícímu státu.

2. Opatření podle odstavce 1 může rovněž sloužit pro účely zjišťování:

- a) informací o odsouzených fyzických nebo právnických osobách nebo osobách jinak zúčastněných na trestném činu;
- b) informací, které mají k dispozici nebankovní finanční instituce; nebo
- c) finančních operací nespojených s bankovními účty.

3. Kromě požadavků článku 4 odst. 2 této Smlouvy, žádosti o informace podle odstavců 1 a 2 tohoto článku obsahují:

- a) totožnost fyzické nebo právnické osoby pro účely zjištění takových účtů nebo operací;
- b) dostatečné informace umožňující příslušnému orgánu dožádaného státu:
 - i) důvodně se domnívat, že se daná fyzická nebo právnická osoba účastnila na trestném činu a že banky nebo nebankovní finanční instituce na území dožádaného státu mohou mít k dispozici požadované informace; a
 - ii) dospět k názoru, že se požadované informace vztahují k trestnímu vyšetřování nebo stíhání; a
- c) v nejvyšší možné míře informace o tom, o které banky nebo nebankovní finanční instituce se může jednat, a ostatní informace, jejichž poskytnutí může pomoci omezit rozsah vyšetřování.

4. Žádosti o právní pomoc podle tohoto článku se předávají mezi:

- a) za Českou republiku ústředním orgánem uvedeným v článku 2, a
- b) za Spojené státy americké přidělcem odpovědným za Českou republiku na:
 - i) Ministerstvu spravedlnosti Spojených států amerických, Úřadu pro boj s drogami, pokud jde o věci v jeho působnosti;
 - ii) Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států amerických, Imigrační a celní správě, pokud jde o věci v její působnosti;
 - iii) Ministerstvu spravedlnosti Spojených států amerických, Federálním úřadu vyšetřování, pokud jde o všechny ostatní věci;

Česká republika a Spojené státy americké mohou prostřednictvím výměny diplomatických nót mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými změnit své příslušné orgány určené podle tohoto odstavce.

5. Česká republika a Spojené státy americké si budou poskytovat pomoc podle tohoto článku, pokud jde o praní špinavých peněz a teroristické činnosti, které jsou trestné podle práva dožadujícího i dožádaného státu a pokud jde o jinou trestnou činnost, pro kterou je taková pomoc možná podle jejich vnitrostátních právních předpisů, poté, co si vzájemnou výměnou diplomatických nót oznámí, že pomoc pro takovou činnost bude poskytována na základě vzájemnosti.

6. Dožádaný stát odpovídá na žádost o poskytnutí záznamů týkajících se bankovních účtů nebo převodů zjištěných na základě tohoto článku v souladu s ostatními ustanoveními této Smlouvy.

Článek 20 b

Společné vyšetřovací týmy

1. Společné vyšetřovací týmy mohou být vytvářeny a působit na příslušných územích České republiky a Spojených států amerických pro účely usnadnění vyšetřování a stíhání trestných činů, které se týkají jednoho nebo více členských států Evropské unie a Spojených států amerických, považují-li to Česká republika a Spojené státy americké za účelné.

2. Podmínky fungování týmu, jako jeho složení, doba trvání, umístění, organizace, činnost, účel a podmínky účasti členů týmu z jednoho státu na vyšetřování na území jiného státu, budou stanoveny dohodou mezi orgány příslušnými k vyšetřování a stíhání trestných činů určenými dotčenými státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

3. Orgány určené dotčenými státy podle odstavce 2 komunikují při sestavování a fungování takového týmu přímo, kromě případů, kdy se pro výjimečnou složitost, rozsah nebo jiné okolnosti vyžadující centralizovanější koordinaci některých nebo všech hledisek mohou státy dohodnout na jiných vhodných způsobech komunikace.

4. Potřebuje-li společný vyšetřovací tým, aby některý ze států, který se podílel na sestavování týmu, přijal určitá vyšetřovací opatření, může člen týmu z dotčeného státu požádat vlastní příslušné orgány, aby uvedená opatření přijaly, aniž by ostatní státy musely podávat žádost o vzájemnou právní pomoc. Požadovaný právní předpis pro přijetí daného opatření v dotčeném státě je předpis používaný při jeho vnitrostátních vyšetřovacích činnostech.

Článek 20 c

Videokonference

1. Při výslechu svědka, včetně obviněné osoby, nebo soudního znalce během soudního řízení, ve kterém je poskytována právní pomoc v dožádaném státě, je možno použít videopřenosu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými-

mi. Dožádaný stát umožní, aby osoby uvedené v žádosti, kladly takovému svědkovi nebo znalci otázky přímo. Podmínky upravující tento postup, které nejsou konkrétně uvedeny v tomto článku, odpovídají ostatním podmínkám podle této Smlouvy, včetně článku 5.

2. Dožadující a dožádaný stát mohou zahájit konzultace za účelem usnadnění řešení právních, technických nebo logistických otázek, které mohou vyvstat při vyřizování žádosti.

3. Aniž je dotčena případná soudní pravomoc podle práva dožadujícího státu, jsou úmyslně nepravdivá výpověď nebo jiné protiprávní chování svědka nebo soudního znalce během videokonference postizitelné v dožádaném státě stejným způsobem, jako kdyby byly spáchány v jeho vnitrostátním trestním řízení.

4. Tento článek se použije, aniž je dotčeno používání jiných prostředků výslechu v dožádaném státě, které jsou k dispozici na základě smlouvy nebo vnitrostátního práva.

5. Dožádaný stát může umožnit použití technologie videokonference pro účely jiné, než jsou uvedeny v odstavci 1, včetně pro účely zjištění totožnosti osob nebo předmětů nebo podání vysvětlení.

Článek 21

Slučitelnost s jinými smlouvami

Tato Smlouva se nedotýká práv a povinností smluvních stran vyžadovat a poskytovat vzájemnou pomoc na základě ustanovení jiných mezinárodních dohod nebo vnitrostátních právních předpisů.

Článek 22

Konzultace

Ústřední orgány budou ve vzájemně dohodnutých termínech konzultovat možnosti co nejúčinnějšího provádění této Smlouvy. Ústřední orgány se mohou též dohodnout na případných praktických opatřeních, která budou nezbytná pro snadnější plnění podmínek této Smlouvy.

Článek 23

Ratifikace, vstup v platnost a ukončení platnosti

1. Tato Smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vzájemně předány v Praze, co možná nejdříve.
2. Tato Smlouva vstoupí v platnost dva měsíce poté, co dojde k výměně ratifikačních listin.
3. Tato Smlouva se použije na jakékoliv dožádání předložené poté, co vstoupila v platnost, i když odpovídající úkony nebo opomenutí nastaly před tímto datem.
4. Tato Smlouva zůstane v platnosti, pokud nebude vypovězena některou ze smluvních stran písemným oznámením druhé smluvní straně. Výpověď nabyde účinnosti šest měsíců ode dne doručení oznámení.

Na důkaz uvedeného níže podepsaní, k tomu náležitě zmocnění, podepsali tuto Smlouvu.

Dáno ve Washingtonu dne 4. února 1998 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku:
RNDr. Alexandr **Vondra** v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec

Za Spojené státy americké:
Janet **Reno** v. r.
generální prokurátor

F o r m u l á ř A
Potvrzení o záznamech týkajících se podnikání

Já,..... po poučení, že nepravdivá výpověď mě vystavuje
(jméno)

nebezpečí trestního stíhání, jako svědek dosvědčuji takto:

Jsem zaměstnán u/pracuji pro
(název podniku, od kterého se písemnosti požadují)

ve funkci (úřední titul)

a z titulu této své funkce jsem oprávněn a kvalifikován k potvrzení tohoto osvědčení:

Každý zde přiložený záznam je záznamem
ve správě výše jmenovaného podniku a

A) byl pořízen v době nebo přibližně v době, kdy došlo k dále popsáným skutečnostem (hodící se zakroužkujte)

1) osobou, která o těchto skutečnostech věděla;

2) nebo na základě informací takovou osobou předaných;

3) který byl pořízen osobou, k jejímž povinnostem jinak patří zaznamenávat informace o takových skutečnostech za výše uvedený podnik (firmu);

B) byl veden v průběhu řádně prováděné obchodně podnikatelské činnosti,

C) z titulu podnikatelské činnosti byl tento záznam pořízen jako běžná rutinní praxe a

D) pokud takový záznam není originálem, je duplikátem takového originálu.

Datum vydání

Země, v níž bylo potvrzení vydáno

Podpis

F o r m u l á ř B
Potvrzení o neexistenci záznamů o podnikání

Já,..... po poučení, že nepravdivá výpověď mě vystavuje
(jméno)

nebezpečí trestního stíhání, jako svědek dosvědčuji takto:

Jsem zaměstnán u/pracuji pro
(název podniku, od kterého se písemnosti požadují)

ve funkci (úřední titul)

a z titulu této své funkce jsem oprávněn a kvalifikován k potvrzení tohoto osvědčení:

V mém zaměstnání/při mé práci u výše uvedeného podniku jsem obeznámen se záznamy o podnikání vedenými tímto podnikem. Shora uvedený podnik uchovává záznamy o svých podnikatelských operacích, které

A) byly pořízeny v době nebo přibližně v době, kdy došlo k dále popsáným skutečnostem (hodící se zakroužkujte)

1) osobou, která o těchto skutečnostech věděla;

2) nebo na základě informací takovou osobou předaných;

3) které byly pořízeny osobou, k jejímž povinnostem jinak patří zaznamenávat informace o takových skutečnostech za výše uvedený podnik (firmu);

B) byly vedeny v průběhu řádně prováděné obchodně podnikatelské činnosti a

C) z titulu podnikatelské činnosti byly tyto záznamy pořízeny jako běžná rutinní praxe.

Mezi takto evidovanými záznamy jsou záznamy o jednotlivcích a právnických osobách, kteří prováděli obchod se shora uvedeným podnikem a účtovali s ním. S vynaložením veškerého úsilí jsem pátral nebo nechal pátrat po takových záznamech. Nebyly nalezeny žádné záznamy, z nichž by vyplývalo, že mezi výše zmíněným podnikem a následujícími jednotlivci docházelo k obchodní činnosti.

Pokud by shora uvedený podnik vedl účet ve prospěch těchto jednotlivců nebo právnických osob nebo pokud by se s nimi podílel na nějakém obchodu, musely by záznamy tohoto podniku takové skutečnosti odrazet.

Datum vydání

Země, v níž bylo potvrzení vydáno

Podpis

F o r m u l á ř C
Potvrzení o úředních záznamech

Já,..... po poučení, že nepravdivá výpověď mě vystavuje
(jméno)

nebezpečí trestního stíhání, jako svědek dosvědčuji takto:

1.
(název státního orgánu či úřadu)

je státním orgánem nebo úřadem
(země)

a je ze zákona oprávněn uchovávat úřední záznamy obsahující skutečnosti, které je nutno ze zákona hlásit, zaznamenávat nebo archivovat;

2. moje postavení u zmíněného státního orgánu je
(funkce)

3. z titulu mé funkce jsem vyhotovil pravdivé a přesné kopie záznamů, jež jsou ve správě tohoto státního orgánu, a

4. tyto níže podepsané kopie jsou připojeny.

Popis záznamů:

Podpis

Datum

(Úřední pečeť nebo razítko)

F o r m u l á ř D
Potvrzení o neexistenci úředních záznamů

Já, po poučení, že nepravdivá výpověď mě vystavuje
(jméno)

nebezpečí trestního stíhání, jako svědek dosvědčuji takto:

1.
(název státního orgánu či úřadu)

je státním orgánem nebo úřadem
(země)

a je ze zákona oprávněn uchovávat úřední záznamy obsahující skutečnosti, které je nutno ze zákona hlásit, zaznamenávat nebo archivovat;

2. Níže popsané záznamy obsahují skutečnosti, které je ze zákona nutno ohlašovat, zaznamenávat nebo archivovat, a takové skutečnosti se zpravidla ohlašují, zaznamenávají nebo archivují u výše uvedeného státního orgánu nebo úřadu;

3. Moje postavení u zmíněného státního orgánu je ;
(funkce)

4. Z titulu své úřední funkce jsem s vynaložením veškerého úsilí pátral nebo nechal pátrat po níže uvedených záznamech výše uvedeného úřadu;

5. Nebylo zjištěno, že by se zde podobné záznamy vyskytovaly.

Popis záznamů:

Podpis

Datum

(Úřední pečeť nebo razítko)

F o r m u l á ř E
Potvrzení týkající se zajištěných věcí

Já, po poučení, že nepravdivá výpověď mě vystavuje
(jméno)

nebezpečí trestního stíhání, jako svědek dosvědčuji takto:

1. Moje postavení ve státním orgánu (země)

je (funkce)

2. Byl jsem pověřen správou níže uvedených věcí (kým)

(jméno osoby) dne (datum) v (místo); a

3. Předal jsem správu níže uvedených věcí (komu)

(jméno osoby) dne (datum) v (místo)

ve stejném stavu, v jakém jsem je převzal (nebo v odlišném stavu, jak je uvedeno níže).

Popis věcí:

Změny stavu věcí po dobu mé správy:

Datum vydání

Země, v níž bylo potvrzení vydáno

Podpis

(Úřední pečeť nebo razítko)

Příloha č. 21/B

**SMLOUVA MEZI REPUBLIKOU ČESKOSLOVENSKOU
A SPOJENÝMI STÁTY SEVEROAMERICKÝMI
O VZÁJEMNÉM VYDÁVÁNÍ ZLOČINCŮ**

(PRAHA, 2. ČERVENCE 1925; Č. 48/1926 SB. Z. A N.)
VE ZNĚNÍ DODATKOVÉ ÚMLUVY MEZI REPUBLIKOU ČESKOSLOVENSKOU
A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI O VZÁJEMNÉM VYDÁVÁNÍ ZLOČINCŮ
(WASHINGTON, 29. DUBNA 1935; Č. 185/1935 SB. Z. A N.)
A DRUHÉ DODATKOVÉ ÚMLUVY O VYDÁVÁNÍ MEZI ČESKOU REPUBLIKOU
A SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI
(PRAHA, 16. KVĚTNA 2006; Č. 8/2010 SB. M. S., Č. 27/2010 SB. M. S.)

Seznam obsahu

Článek I
Článek II: Trestné činy podléhající vydání
Článek III
Článek IV
Článek V
Článek VI
Článek VIa: Dočasné předání
Článek VII: Žádosti o vydání nebo předání ze strany několika států
Článek VIII
Článek IX
Článek X
Článek XI
Článek XIa: Dodatkové informace
Článek XIb: Citlivé informace obsažené v žádosti
Článek XIc: Zjednodušené postupy vydávání
Článek XII
Článek XIIa: Průvoz
Článek XIIb: Trest smrti
Článek XIII
Článek XIV

Republika Československá a Spojené Státy Severoamerické, majíce na zřeteli konání spravedlnosti, rozhodly se, že uzavrou spolu smlouvu o vydávání uprchlých zločinců.

K tomu účelu ustanovily tyto plnomocníky:

President republiky Československé:

pana Dra **Eduarda Beneše**,
ministra zahraničních věcí Československé republiky,

President Spojených Států Severoamerických:

Jeho Excelenci pana **Lewise Einsteina**,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra S. S. A.,

kteří, sdělivše si navzájem své plné moci a shledavše je v řádné a náležité formě, shodli se mezi sebou a ujednali tyto články:

Česká republika a Spojené státy americké vydají si na žádost řádně podanou podle této smlouvy kteroukoli osobu, která bude dopadena na území jedné strany a jež bude obviněna nebo byla odsouzena pro některý z trestných činů vypočtených v čl. II. této smlouvy; avšak vydání nastane pouze tehdy, bude-li podán takový důkaz o trestném činu, který podle zákonů platných v místě, kde uprchlý zločinec nebo osoba takto obviněná budou dopadeni, postačí, aby ospravedlnil jich zatčení a dodání k soudu, kdyby byli tento trestný čin spáchali na tomto území.

Článek II**Trestné činy podléhající vydání**

Trestný čin je trestným činem podléhajícím vydání, lze-li za něj podle práva dožadujícího i dožádaného státu uložit trest odnětí svobody s horní hranicí přesahující jeden rok nebo přísnější trest. Trestný čin je rovněž trestným činem podléhajícím vydání, pokud se jedná o pokus nebo spolčení ke spáchání trestného činu podléhajícího vydání nebo o účast na tomto trestném činu. Vztahuje-li se žádost na výkon trestu osoby odsouzené za trestný čin podléhající vydání, musí z trestu odnětí svobody zbývat nejméně čtyři měsíce.

Je-li povoleno vydání pro trestný čin podléhající vydání, je rovněž povoleno pro všechny ostatní trestné činy uvedené v žádosti, za které je možno uložit trest odnětí svobody v délce trvání nejvýše jednoho roku, jsou-li splněny všechny ostatní podmínky vydání.

Pro účely tohoto článku se trestný čin považuje za trestný čin podléhající vydání:

a) bez ohledu na to, zda právo dožadujícího a dožádaného státu řadí trestný čin do stejné kategorie trestných činů nebo popisují trestný čin stejnou terminologií,

b) bez ohledu na to, zda se jedná o trestný čin, pro který federální právo Spojených států amerických pouze pro odůvodnění příslušnosti federálního soudu Spojených států požaduje doložení skutečností jako přeprava osob a věcí mezi federálními státy nebo použití pošty či jiných prostředků týkajících se federálního nebo zahraničního obchodu, a

c) bez ohledu na to, zda v trestních věcech z oblasti daní, cel, devizové kontroly a dovozu nebo vývozu zboží stanoví právo dožadujícího a dožádaného státu stejné druhy daní, cel, devizových kontrol nebo dovozu či vývozu vzhledem ke stejnému zboží.

Byl-li trestný čin spáchán mimo území dožadujícího státu, je vydání povoleno s výhradou ostatních použitelných podmínek pro vydání, je-li podle práva dožádaného státu čin spáchaný mimo jeho území za podobných okolností trestný. Není-li podle práva dožádaného státu čin spáchaný mimo jeho území za podobných okolností trestný, může výkonný orgán dožádaného státu podle svého uvážení povolit vydání, jsou-li všechny ostatní podmínky pro vydání splněny.

Článek III

Ustanovení této smlouvy netýkají se nároku na vydání pro trestný čin politický anebo pro trestné činy, které jsou s takovými skutky v souvislosti; žádná osoba, vydaná jednou anebo jedné z Vysokých smluvních stran podle této smlouvy, nesmí být ani souzena, ani potrestána pro politický trestný čin, spáchaný před jejím vydáním.

Zda trestný čin je činem politickým, o tom rozhodnouti přísluší státu dožádanému nebo jeho soudům.

Jde-li o zločin vraždy ať dokonáný či nedokonáný, není okolnost, že trestný čin anebo jeho pokus byl podniknut proti životu svrchované hlavy nějakého státu nebo některého člena jeho rodiny, o sobě dostatečným důkazem pro tvrzení, že jde o trestný čin politický anebo o skutek, který jest v souvislosti s politickým trestným činem.

Článek IV

Žádná osoba nesmí být souzena pro jiný trestný čin před tím spáchaný, než pro který bylo povoleno její vydání, nebo být vydána jinému státu, leč by měla volnost opustiti během jednoho měsíce území poté, když byla propuštěna na svobodu v důsledku opatření pro trestné činy, pro které byla vydána.

Článek V

Uprchlý provinilec nebude vydán podle této smlouvy, jestliže jeho stíhání anebo potrestání pro trestný čin, který jest předmětem žádosti za vydání, jest vyloučeno pro promlčení nebo z jiného zákonného důvodu podle předpisů toho z obou smluvních států, na jehož území trestný čin byl spáchan.

Článek VI

Koná-li se proti vyžadované osobě ve státě dožádaném trestní řízení nebo je-li tam v trestu pro jiný trestný čin, může být vydání odloženo do té doby, až bude trestní řízení skončeno nebo, skončilo-li jejím odsouzením, až bude plně vykonán přisouzený jí trest.

Okolnost tato však není na překážku, aby o žádosti za vydání bylo rozhodnuto co nejdříve.

Článek VIa

Dočasné předání

Bylo-li vyhověno žádosti o vydání osoby, proti které je vedeno řízení nebo která vykonává trest v dožádaném státě, může dožádaný stát dotčenou osobu dočasně předat dožadujícímu státu za účelem trestního řízení.

Tato předaná osoba je v dožadujícím státě držena ve vazbě a je navrácena dožádanému státu po skončení řízení proti této osobě v souladu s podmínkami dohodnutými mezi dožadujícím a dožádaným státem. Doba strávená ve vazbě na území dožadujícího státu během trestního stíhání v tomto státě může být odečtena od zbývající doby trestu v dožádaném státě.

Článek VII

Žádosti o vydání nebo předání ze strany několika států

Obdrží-li dožádaný stát od dožadujícího státu a od jakéhokoli dalšího státu žádosti o vydání téže osoby buď pro týž trestný čin, nebo pro různé trestné činy, rozhodne výkonný orgán dožádaného státu, kterému státu, pokud vůbec, tuto osobu předá.

Obdrží-li Česká republika žádost o vydání od Spojených států amerických a žádost o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu pro tutéž osobu buď pro týž trestný čin, nebo pro různé trestné činy, rozhodne příslušný výkonný orgán České republiky, kterému státu, pokud vůbec, tuto osobu předá.

Při rozhodování podle odstavců 1 a 2 zváží dožádaný stát všechny významné okolnosti, včetně mimo jiné následujících:

- a) zda byly žádosti podány na základě smlouvy,
- b) místa spáchání jednotlivých trestných činů,
- c) příslušné zájmy dožadujících států,
- d) závažnost trestných činů,
- e) státní příslušnost oběti,
- f) možnost dalšího vydávání mezi dožadujícím státy a
- g) časové pořadí obdržení žádostí od dožadujících států.

Č l á n e k VIII

Podle této smlouvy nemá žádná z Vysokých smluvních stran povinnost vydati vlastní státní příslušníky.

Č l á n e k IX

Dožadující stát zaplatí všechny náklady týkající se překladu extradičních materiálů a dopravy předané osoby. Dožádaný stát zaplatí všechny ostatní náklady vzniklé v tomto státě v souvislosti s řízením o vydání.

Č l á n e k X

Jakékoli věci, které jsou v držení uprchlého zločince v době jeho zatčení, ať jde o věci pocházející z trestného činu anebo o věci, jež slouží k usvědčení z trestného činu, budou - pokud to lze - vydány zároveň s osobou vydanou, připouštějí-li to zákony některé z Vysokých smluvních stran. Nicméně práva třetích osob na těchto věcech zůstávají zachována.

Č l á n e k XI

Ustanovení této smlouvy se vztahují na všechna, kdekoli se nalézající území, jež patří té neb oné Vysoké smluvní straně, jsou jí obsazena nebo pod jejím dozorem po celou dobu, dokud toto obsazení nebo dozor trvá.

Žádosti o vydání a podklady se předávají diplomatickou cestou. Je-li osoba, jejíž vydání je požadováno, předběžně zadržena v dožádaném státě, může dožadující stát splnit svou povinnost předat svou žádost o vydání a podklady diplomatickou cestou tím, že předá žádost a podklady velvyslanectví dožádaného státu v dožadujícím státě. V tom případě se den přijetí této žádosti na velvyslanectví považuje za den přijetí dožádaným státem pro účely počítání lhůty, jež musí být dodržena podle odstavce 4 tohoto článku, aby byla umožněna další vazba dotčené osoby.

Žádosti o předběžné zadržení se vedle diplomatické cesty mohou předávat přímo mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Ministerstvem spravedlnosti Spojených států amerických. Tyto žádosti se mohou předávat rovněž prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

Osoba, jež bude prozatímně vzata do vazby, bude propuštěna na svobodu, nebude-li do dvou měsíců od jejího zatčení v České republice - anebo ode dne dodání k úřadu do vazby na území Spojených států amerických podána shora zmíněnou diplomatickou cestou řádně doložená žádost o vydání, opatřená níže uvedenými písemnými doklady.

Byl-li uprchlý zločinec již odsouzen pro trestný čin, pro který se žádá za vydání, bude připojití náležitě ověřený opis rozsudku soudu, jímž byl odsouzen. Je-li uprchlík pouze obviněn z trestného činu, jest předložiti náležitě ověřený opis zatykače vydaného ve státě, kde trestný čin byl spáchán, a údajů, na jichž podkladě byl zatykač vydán, po případě s dalšími důkazními prostředky a doklady podle okolností případu.

Dokumenty s osvědčením nebo razítkem ministerstva spravedlnosti nebo ministerstva zahraničních věcí dožadujícího státu se při vydávacím řízení používají bez dalšího osvědčování, ověřování nebo jiné formy legalizace. „Ministerstvo spravedlnosti“ pro Spojené státy americké znamená Ministerstvo spravedlnosti Spojených států amerických a pro Českou republiku Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

Č l á n e k XIa

Dodatkové informace

Dožádaný stát může od dožadujícího státu požadovat, aby v přiměřené lhůtě, kterou stanoví, předložil dodatkové informace, je-li toho názoru, že poskytnuté informace přiložené k žádosti o vydání nedostačují ke splnění podmínek této Smlouvy.

Tyto dodatkové informace mohou být vyžádány a poskytnuty přímo prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti České republiky a Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických.

Č l á n e k X I b**Citlivé informace obsažené v žádosti**

Zamýšlí-li dožadující stát poskytnout zvláště citlivé informace k podpoře své žádosti o vydání, může po konzultaci s dožádaným státem stanovit rozsah ochrany informací dožádaným státem. Nemůže-li dožádaný stát chránit informace požadovaným způsobem, rozhodne se dožadující stát zda informace přesto poskytne.

Č l á n e k X I c**Zjednodušené postupy vydávání**

Souhlasí-li dotčená osoba s předáním dožadujícímu státu, může dožádaný stát v souladu se zásadami a postupy svého právního řádu předat tuto osobu co nejdříve bez dalšího řízení. Souhlas hledané osoby může obsahovat i vzdání se ochrany poskytnuté v souladu se zásadou speciality.

Č l á n e k X I I

V každém případě, kdy jedna z Vysokých smluvních stran požádá o zatčení, vazbu anebo o vydání uprchlého zločince, budou oprávnění k tomu úředníci státu, kde vydávací řízení se vede, nápomocni úředníkům vlády, která žádá za vydání, v řízení před příslušnými soudy a úřady všemi zákonnými prostředky, jež jsou v jejich moci.

Č l á n e k X I I a**Průvoz**

Česká republika může schválit přepravu osoby předávané Spojeným státům americkým třetím státem nebo Spojenými státy americkými třetímu státu přes své území. Spojené státy americké mohou schválit přepravu osoby předávané České republice třetím státem nebo Českou republikou třetímu státu přes své území.

Žádost o průvoz se podává diplomatickou cestou nebo přímo mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Ministerstvem spravedlnosti Spojených států amerických. Tyto žádosti se mohou podávat rovněž prostřednictvím Interpolu. Žádost obsahuje popis přepravované osoby a krátkou zprávu o skutečnostech případu. Přepravovaná osoba je během průvozu držena ve vazbě.

Schválení se nepožaduje v případě letecké přepravy, není-li plánováno přistání na území tranzitního státu. V případě neplánovaného přistání může stát, ve kterém se toto přistání uskuteční požadovat předání žádosti o průvoz podle odstavce 2. Přijata budou všechna nezbytná opatření k zabránění útěku dotčené osoby během průvozu, je-li žádost o průvoz obdržena do 96 hodin od neplánovaného přistání.

Č l á n e k X I I b**Trest smrti**

Je-li za trestný čin, pro který se žádá o vydání, možné uložit trest smrti podle práva dožadujícího státu a nikoli podle práva dožádaného státu, může dožádaný stát povolit vydání za podmínky, že daná osoba nebude odsouzena k trestu smrti, nebo nemůže-li dožadující stát tuto podmínku splnit z procesních důvodů, za podmínky, že uložený trest smrti nebude vykonán. Přijme-li dožadující stát podmínku vydání podle tohoto článku, musí je dodržet. Nepřijme-li dožadující stát tyto podmínky, může být žádost o vydání zamítnuta.

Č l á n e k X I I I

Tato smlouva sepsaná v řeči československé a anglické, kteréžto oboje znění je stejně autentickým, bude ratifikována Vysokými smluvními stranami způsobem odpovídajícím jich ústavě a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, jež bude provedena ve Washingtoně pokud možno nejdříve.

Č l á n e k X I V

Tato smlouva zůstane v platnosti po dobu deseti let. Neoznámí-li žádná z Vysokých smluvních stran rok před ukončením výše naznačené lhůty, že má v úmyslu smlouvu vypovědět, zůstane v platnosti ještě rok po dni, kterého ta neb ona Vysoká smluvní strana vypoví smlouvu.

Čemuž na svědomí výše jmenovaní zmocněnci podepsali tuto smlouvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno v dvojím vyhotovení v Praze, dnes, dne druhého července roku jeden tisíc devět set dvacet pět.

L. S. Dr. Edvard Beneš.
L. S. Lewis Einstein.

Příloha č. 22/A

**SEZNAM ZVLÁŠTNÍCH INFORMAČNÍCH POVINNOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE
VAZBY VYPLÝVAJÍCÍCH Z NĚKTERÝCH MNOHOSTRANNÝCH SMLUV**

Čl. 13 odst. 5 Úmluvy o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla z 14. září 1963 (č. 102/1984 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby stát registrace letadla a případně kterýkoli jiný zainteresovaný stát, je-li to vhodné.

Čl. 6 odst. 4 a čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO), stát registrace letadla, stát, v němž má provozovatel bez posádky pronajatého letadla hlavní působiště či trvalé bydliště, stát, jehož státním příslušníkem osoba je, a případně kterýkoli jiný zainteresovaný stát, je-li to vhodné.

Čl. 6 odst. 4 a čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.; s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO), stát registrace letadla, stát, v němž má provozovatel bez posádky pronajatého letadla hlavní působiště či trvalé bydliště, stát, na jehož území se trestný čin stal, stát, jehož státním příslušníkem osoba je, a případně kterýkoli jiný zainteresovaný stát, je-li to vhodné.

Čl. 6 odst. 1 Úmluvy o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby či o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem stát, na jehož území byl trestný čin spáchán, stát či jiné státy, jejichž státním příslušníkem je domnělý pachatel nebo, v případě, že je bezdomovcem, stát, na jehož území má trvalé bydliště, stát, či státy, jejichž státním příslušníkem je osoba požívající mezinárodní ochrany nebo jejichž jménem plnila své funkce, všechny ostatní zainteresované státy, a mezinárodní organizaci, jejímž úředníkem nebo zástupcem je osoba požívající mezinárodní ochrany.

Čl. 9 Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů z 26. října 1979 (č. 114/1996 Sb., č. 27/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat o vzetí do vazby či o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 8, a další státy, je-li to vhodné.

Čl. 6 odst. 2 Mezinárodní úmluvy proti braní rukojmí z 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby či o nahrazení vazby zárukou, dohledem nebo slibem stát, kde byl trestný čin spáchán, stát, proti kterému byl nátlak zaměřen nebo proti kterému směřoval pokus o nátlak, stát, jehož státním občanem je fyzická nebo právnická osoba, proti které byl nátlak zaměřen nebo proti které směřoval pokus o nátlak, stát, jehož státním občanem je rukojmí, nebo na jehož území má obvyklé bydliště, stát, jehož státním občanem je domnělý pachatel nebo, jedná-li se o osobu bez státní příslušnosti, na jehož území má obvyklé bydliště, mezinárodní mezivládní organizaci, proti které byl nátlak zaměřen nebo proti které směřoval pokus o nátlak, a všechny ostatní dotčené státy.

Čl. 6 odst. 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby stát, na jehož území byl trestný čin spáchán, stát registrace lodí či letadla, na jehož palubě byl trestný čin spáchán, stát, jehož státním příslušníkem je domnělý pachatel, a stát, jehož státním příslušníkem je oběť, je-li to vhodné.

Čl. 7 odst. 5 a čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) - povinnost informovat o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 8, další státy, je-li to vhodné, a generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace (IMO).

Čl. 13 Úmluvy o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu z 9. prosince 1994 (č. 46/1999 Sb.; s Opčním protokolem z 8. prosince 2005, č. 69/2010 Sb. m. s.) - povinnost informovat o opatřeních k zajištění přítomnosti osoby za účelem trestního stíhání nebo vydání prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů stát, v němž byl trestný čin spáchán, stát nebo státy, jejichž státním příslušníkem osoba je, nebo stát, na jehož území má osoba trvalý pobyt, jde-li o bezdomovce, dále stát či státy, jejichž státním příslušníkem je oběť, a jiné zainteresované smluvní strany.

Čl. 7 odst. 6 Mezinárodní úmluvy o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 8, a další státy, je-li to vhodné.

Čl. 9 odst. 6 Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu z 9. prosince 1999 (č. 18/2006 Sb. m. s.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 7 odst. 1 či 2, a další státy, je-li to vhodné.

Čl. 10 odst. 6 Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu z 13. dubna 2005 (č. 57/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat přímo nebo prostřednictvím generálního tajemníka Organizace spojených národů o vzetí do vazby a o okolnostech opravňujících ke vzetí osoby do vazby státy, které by mohly mít jurisdikci podle čl. 9 odst. 1 či 2, a další státy, je-li to vhodné.

Příloha č. 22/B

**SEZNAM ZVLÁŠTNÍCH INFORMAČNÍCH POVINNOSTÍ TÝKAJÍCÍCH
SE VÝSLEDKU TRESTNÍHO ŘÍZENÍ VYPLÝVAJÍCÍCH
Z NĚKTERÝCH MNOHOSTRANNÝCH SMLUV**

Čl. 7 Mezinárodní úmluvy o potlačení obchodu s děvčaty z 4. května 1910 (č. 26/1913 ř. z., č. 160/1922 Sb. z. a n.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení ostatní smluvní strany, byl-li trestný čin uvedený v čl. 1 nebo 2 spáchán v různých zemích.

Čl. 3 Mezinárodní úmluvy o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 (č. 32/1936 Sb. z. a n.) - povinnost zaslat stejnopis odsuzujícího rozsudku, identifikační informace o pachateli (fotografie, otisky prstů) a informace o tom, zda odsouzenému bylo uloženo vyhoštění (včetně tzv. správního vyhoštění) ostatním smluvním stranám.

Čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).

Čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.); s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).

Čl. 11 Úmluvy o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl. 14 odst. 2 a 3 Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů z 26. října 1979 (č. 114/1996 Sb., č. 27/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení státy přímo dotčené a generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA).

Čl. 7 Mezinárodní úmluvy proti braní rukojmí z 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace (IMO).

Čl. 18 Úmluvy o bezpečnosti personálu Organizace spojených národů a přidruženého personálu z 9. prosince 1994 (č. 46/1999 Sb.); s Opčním protokolem z 8. prosince 2005, č. 69/2010 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl. 16 Mezinárodní úmluvy o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl. 19 Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu z 10. ledna 2000 (č. 18/2006 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Čl. 19 Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu z 13. dubna 2005 (č. 57/2007 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku trestního řízení generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Příloha č. 22/C

**SEZNAM ZVLÁŠTNÍCH INFORMAČNÍCH POVINNOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE
VÝSLEDKU MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE VYPLÝVAJÍCÍCH
Z NĚKTERÝCH MNOHOSTRANNÝCH SMLUV**

Čl. 11 písm. c) Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.) - povinnost informovat o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci v užším smyslu Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).

Čl. 13 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.; s Protokolem o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví z 24. února 1988, č. 138/2002 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci v užším smyslu Radu Mezinárodní organizace civilního letectví (ICAO).

Čl. 9 Evropské úmluvy o potlačování terorismu z 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.) - povinnost pravidelně informovat o výsledcích vydávacích řízení a řízení o právní pomoci v užším smyslu Evropský výbor pro problémy kriminality Rady Evropy (CDPC).

Čl. 15 odst. 1 písm. c) Úmluvy o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby z 10. března 1988 (č. 100/2005 Sb. m. s.; s Protokolem o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti pevných plošin umístěných na pevninské mělčině z 10. března 1988, č. 101/2005 Sb. m. s.) - povinnost informovat o výsledku vydávacího či předávacího řízení nebo řízení o právní pomoci v užším smyslu generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace (IMO).

Příloha č. 23

PŘEHLED LHŮT PRO DORUČENÍ ŽÁDOSTI O VYDÁNÍ PODLE MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Stát ¹⁾	Lhůta	Právní základ
Afgánistán	1 měsíc	při předběžném zatčení na základě předchozí žádosti - čl. 39 odst. 1 dvoustranné smlouvy (č. 44/1983 Sb.)
	15 dnů	při předběžném zatčení bez předchozí žádosti - čl. 39 odst. 2 dvoustranné smlouvy (č. 44/1983 Sb.)
Albánie	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Alžírsko	45 dnů	čl. 37 odst. 2 dvoustranné smlouvy (č. 17/1984 Sb.)
Andorra	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Arménie	1 měsíc	prohlášení k čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Ázerbájdžán	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Bahamy	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Bělorusko	1 měsíc	čl. 73 dvoustranné smlouvy (č. 95/1983 Sb.)
Bosna a Hercegovina	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Černá Hora	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Česká republika	40 dnů	§ 396 odst. 3 trestního řádu, čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání
Gambie	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Gruzie	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Chorvatsko	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Indie	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Izrael	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Jemen	1 měsíc	při předběžném zatčení na základě předchozí žádosti - čl. 38 odst. 1 dvoustranné smlouvy (č. 76/1990 Sb.)
	15 dnů	při předběžném zatčení bez předchozí žádosti - čl. 38 odst. 2 dvoustranné smlouvy (č. 76/1990 Sb.)
Jihoafrická republika	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Kanada	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Keňa	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
KLDR	2 měsíce	čl. 36 odst. 5 dvoustranné smlouvy (č. 93/1989 Sb.)
Kuba	2 měsíce	čl. 68 odst. 2 dvoustranné smlouvy (č. 80/1981 Sb.)
Kyrgyzstán	1 měsíc	čl. 73 dvoustranné smlouvy (č. 95/1983 Sb.)
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Moldavsko	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Monako	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Mongolsko	2 měsíce	čl. 74 odst. 2 dvoustranné smlouvy (č. 106/1978 Sb.)
Nový Zéland	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Rusko	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
San Marino	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Srbsko	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Svazijsko	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Sýrie	1 měsíc	čl. 41 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 8/1986 Sb.)
Švýcarsko	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Tunisko	1 měsíc	na žádost lze lhůtu prodloužit o 15 dnů - čl. 40 odst. 4 dvoustranné smlouvy (č. 40/1981 Sb.)

¹⁾ Mimo členské státy Evropské unie a státy zapojené do užší schengenské spolupráce a jejich zámořská a závislá území.

Stát	Lhůta	Právní základ
Turecko	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
Uganda	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)
Ukrajina	40 dnů	čl. 16 odst. 4 Evropské úmluvy o vydávání (č. 549/1992 Sb.)
USA	2 měsíce	čl. XI odst. 4 dvoustranné smlouvy (č. 48/1926 Sb. z. a n., č. 185/1935 Sb. z. a n., č. 8/2010 Sb. m. s.)
Uzbekistán	60 dnů	čl. 61 odst. 4 dvoustranné smlouvy (č. 133/2003 Sb. m. s.)
Vietnam	2 měsíce	čl. 68 odst. 2 dvoustranné smlouvy (č. 98/1984 Sb.)
Zambie	40 dnů	čl. 10 odst. 3 dvoustranné smlouvy (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

OBSAH

Část první: Obecná část	§ 1-17	str. 86
Účel instrukce	§ 1	str. 86
Informace o mezinárodních smlouvách závazných pro Českou Republiku	§ 3	str. 86
Způsob styku s cizinou	§ 4-13	str. 86
Styk prostřednictvím ministerstva	§ 4	str. 86
Přímý styk s cizozemskými justičními orgány	§ 5	str. 87
Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady, akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v České republice	§ 7	str. 87
Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady, akreditovanými pro Českou republiku, se sídlem v cizině	§ 8	str. 87
Styk se zastupitelskými úřady České republiky v cizině	§ 9	str. 87
Doručování osobám požívajícím imunit	§ 10	str. 87
Přímé doručování do ciziny	§ 11	str. 88
Úprava písemností určených pro cizinu	§ 12	str. 88
Ověřená kopie určená pro cizinu	§ 13	str. 88
Omezení nebo odnětí osobní svobody cizince v České republice	§ 14	str. 89
Omezení nebo odnětí osobní svobody občana České republiky v cizině a pátrání po pobytu	§ 15	str. 89
Vyhoštění z ciziny do České republiky	§ 16	str. 89
Zvláštní informační povinnost podle některých mezinárodních smluv	§ 17	str. 89
Část druhá: Zvláštní část	§ 18-84	str. 90
Hlava I: Právní pomoc v užším smyslu	§ 18-28	str. 90
Základní normativní úprava	§ 18	str. 90
Dožádání do ciziny	§ 19	str. 90
Dožádání z ciziny	§ 20	str. 91
Zvláštní ustanovení o některých druzích právní pomoci v užším smyslu a o dožádání do některých států	§ 21-27	str. 91
Dožádání o doručení písemnosti adresátovi v cizině	§ 21	str. 91
Dožádání o provedení výslechu v cizině	§ 22	str. 91
Dočasné předání do ciziny za účelem provedení procesních úkonů	§ 23	str. 91
Dočasné převzetí z ciziny za účelem provedení procesních úkonů	§ 24	str. 92
Zajištění a odevzdání věcí a zajištění majetku	§ 25	str. 92
Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu	§ 26	str. 92
Dožádání do Spojených států amerických	§ 27	str. 93
Náklady dožádání	§ 28	str. 93
Hlava II: Extradice	§ 29-58	str. 93
Oddíl první: Vyžádání z ciziny	§ 29-43	str. 93
Základní normativní úprava	§ 29	str. 93
Mezinárodní zatýkáací rozkaz	§ 30-32	str. 93
Žádost o předběžnou vazbu	§ 33	str. 95
Dodatkové informace	§ 34	str. 95
Postup po rozhodnutí dožádaného státu	§ 35	str. 95
Dočasné převzetí vydávané osoby	§ 36	str. 95
Zásada speciality a vyžádání dodatečného souhlasu s dalším trestním stíháním nebo výkonem trestu	§ 37	str. 95
Zvláštní ustanovení o vyžádání z některých států	§ 38-43	str. 96
Extradiční materiály pro účely vyžádání ze států, které požadují kopie důkazů	§ 38	str. 96
Extradiční materiály pro účely vyžádání ze Spojených států amerických	§ 39	str. 96
Extradiční materiály pro účely vyžádání z Kanady	§ 40	str. 97
Extradiční materiály pro účely vyžádání z Nového Zélandu	§ 41	str. 98
Extradiční materiály pro účely vyžádání z Izraele	§ 42	str. 99
Extradiční materiály pro účely vyžádání z Austrálie	§ 43	str. 100

Oddíl druhý: Vydání do ciziny	§ 44-54	str. 100
Základní normativní úprava	§ 44	str. 100
Předběžná vazba	§ 45	str. 100
Řízení o vydání osoby omezené na osobní svobodě	§ 46	str. 100
Zjednodušené vydání	§ 47	str. 101
Rozhodnutí o přípustnosti vydání	§ 48	str. 101
Souběh žádostí o vydání	§ 49	str. 101
Odložení vydání	§ 50	str. 102
Dočasné předání	§ 51	str. 102
Postup po povolení vydání a vydávací vazba	§ 52	str. 102
Ukončení řízení o vydání	§ 53	str. 103
Rozšíření vydání na jiný trestný čin	§ 54	str. 103
Oddíl třetí: Upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody podle § 327 odst. 1 trestního řádu	§ 55-58	str. 103
Hlava III: Předání trestního řízení do ciziny	§ 59-62	str. 103
Základní normativní úprava	§ 59	str. 103
Žádost o převzetí trestního řízení	§ 61	str. 104
Hlava IV: Výkon rozhodnutí ve vztahu k cizině	§ 63-84	str. 105
Oddíl první: Předání odsouzeného do ciziny	§ 63-67	str. 105
Základní normativní úprava	§ 63	str. 105
Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání odsouzených osob	§ 64	str. 105
Předání odsouzeného podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob	§ 65	str. 106
Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou občany	§ 66	str. 106
Postup po předání odsouzeného	§ 67	str. 107
Oddíl druhý: Převzetí odsouzeného z ciziny	§ 68-71	str. 107
Základní normativní úprava	§ 68	str. 107
Řízení o uznání cizozemského rozhodnutí	§ 69	str. 108
Vykonávací řízení	§ 70	str. 108
Oddíl třetí: Předání výkonu rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území cizího státu	§ 72-76	str. 109
Základní normativní úprava	§ 72	str. 109
Předání výkonu rozsudku podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob	§ 73	str. 109
Předání výkonu rozsudku na bezesmluvním základě	§ 74-75	str. 109
Ověření podmínek, za nichž může cizí stát převzít výkon rozsudku	§ 74	str. 109
Žádost o převzetí výkonu rozsudku na bezesmluvním základě	§ 75	str. 110
Postup po předání výkonu rozsudku	§ 76	str. 110
Oddíl čtvrtý: Převzetí výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky	§ 77-78	str. 110
Základní normativní úprava	§ 77	str. 110
Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí	§ 78	str. 110
Oddíl pátý: Předávání dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli	§ 79-83	str. 111
Předání dohledu do ciziny	§ 79-81	str. 111
Převzetí dohledu z ciziny	§ 82-83	str. 112
Oddíl šestý: Výkon jiných druhů rozhodnutí	§ 84	str. 112
Část třetí: Závěrečná ustanovení	§ 85-88	str. 112
Přílohy		str. 113
Příloha č. 1: Konzulární úmluvy, jimiž je Česká republika vázána		str. 114
Příloha č. 2: Mnohostranné mezinárodní smlouvy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech		str. 116

Příloha č. 3: Dvoustranné mezinárodní smlouvy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech	str. 119
Příloha č. 4: Evropská úmluva o vydávání	
A. Seznam smluvních stran	str. 123
B. Výhrady a prohlášení	str. 124
C. Konsolidované znění Evropské úmluvy o vydávání	str. 135
Příloha č. 5: Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání	str. 142
A. Seznam smluvních stran	str. 142
B. Výhrady a prohlášení	str. 143
Příloha č. 6: Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání	str. 144
A. Seznam smluvních stran	str. 144
B. Výhrady a prohlášení	str. 145
Příloha č. 7: Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních	str. 147
A. Seznam smluvních stran	str. 147
B. Výhrady a prohlášení	str. 148
C. Konsolidované znění Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních	str. 161
Příloha č. 8: Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních	str. 179
A. Seznam smluvních stran	str. 169
B. Výhrady a prohlášení	str. 177
Příloha č. 9: Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních	str. 178
A. Seznam smluvních stran	str. 178
B. Výhrady a prohlášení	str. 179
Příloha č. 10: Evropská úmluva o předávání trestního řízení	str. 184
A. Seznam smluvních stran	str. 177
B. Výhrady a prohlášení	str. 185
Příloha č. 11: Úmluva o předávání odsouzených osob	str. 182
A. Seznam smluvních stran	str. 189
B. Výhrady a prohlášení	str. 191
Příloha č. 12: Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob	str. 199
A. Seznam smluvních stran	str. 199
B. Výhrady a prohlášení	str. 200
Příloha č. 13: Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli	str. 201
A. Seznam smluvních stran	str. 201
B. Výhrady a prohlášení	str. 202
Příloha č. 14: Jazykové tabulky	str. 196
A. Tabulky jazyků podle prohlášení k vybraným mnohostranným mezinárodním smlouvám a podle dvoustranných mezinárodních smluv v jednotlivých oblastech mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech	str. 203
Tabulka č. 1: Vydávání	str. 203
Tabulka č. 2: Dožádání	str. 204
Tabulka č. 3: Předávání trestního řízení	str. 205
Tabulka č. 4: Předávání odsouzených	str. 206
Tabulka č. 5: Předávání dohledu	str. 208
B. Tabulka úředních jazyků cizích států	str. 209
Příloha č. 15: Vzor žádosti o právní pomoc	str. 213
A. V českém jazyce	str. 213
B. V anglickém jazyce	str. 215
Příloha č. 16: Vzor žádosti o doručení písemnosti	str. 217
A. V českém jazyce	str. 217
B. V anglickém jazyce	str. 219

C. Vzor vícejazyčného doručného listu pro cizinu v trestních věcech	str. 221
D. Tabulka lhůt pro zasílání dožádání o doručení předvolání obviněného	str. 223
Příloha č. 17: Vzor mezinárodního zatýkacího rozkazu	str. 224
A. V českém jazyce	str. 224
B. V anglickém jazyce	str. 226
Příloha č. 18: Vzor prohlášení o potvrzení totožnosti	str. 228
A. V českém jazyce	str. 228
B. V anglickém jazyce	str. 229
Příloha č. 19: Vzory ověřovacích doložek k extradičním materiálům pro Kanadu	str. 230
A. Pro vyžádání k trestnímu stíhání	str. 230
B. Pro vyžádání k výkonu trestu	str. 231
Příloha č. 20: Zjednodušené vydání - poučení podle § 398 odst. 3 trestního řádu	str. 232
Příloha č. 21: Konsolidovaná znění smluv mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vydávání a o vzájemné právní pomoci v trestních věcech	
A. Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Washington, 4. února 1998) ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými (Praha, 16. května 2006)	str. 234
B. Smlouva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců (Praha, 2. července 1925) ve znění Dodatkové úmluvy mezi republikou Československou a Spojenými Státy Americkými o vzájemném vydávání zločinců (Washington, 29. dubna 1935) a Druhé dodatkové úmluvy o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými (Praha, 16. května 2006)	str. 247
Příloha č. 22: Seznamy zvláštních informačních povinností podle některých mnohostranných smluv	str. 251
A. Seznam zvláštních informačních povinností týkajících se vazby vyplývajících z některých mnohostranných smluv	str. 251
B. Seznam zvláštních informačních povinností týkajících se výsledku trestního řízení vyplývajících z některých mnohostranných smluv	str. 253
C. Seznam zvláštních informačních povinností týkajících se výsledku mezinárodní justiční spolupráce vyplývajících z některých mnohostranných smluv	str. 254
Příloha č. 23: Přehled lhůt pro doručení žádosti o vydání podle mezinárodních smluv	str. 255